

Datum: 01.10.2026
Medij: Radar
Rubrika: bez naslova
Autori: Vera Didanović
Teme: Aleksandar Šapić

Napomena:
Površina: 1249

Naslov: Suze su O. K.

Strana: 12,13,14

Politika na radaru

OSTAVKA ALEKSANDRA VUČIĆA

Suze su O. K.

U čemu je problem uplakane Suzane Vasiljević – ali i onih nekoliko hiljada ljudi „spontano“ okupljenih u Pionirskom parku da pruže podršku odlazećem predsedniku – ako će, kao što nas uverava vlast, Vučić nakon izbora 25. oktobra ponovo postati premijer

Vera Didanović

NEKO BI, SUDEĆI po uplakanoj Suzani Vasiljević, medijskoj savetnici bivšeg predsednika Srbije, mogao pomisliti da čak ni ona nije verovala Aleksandru Vučiću da će podneti ostavku, pa je, kada se to u nedelju zaista desilo, doživela šok od koga nije uspela da se oporavi ni tokom televizijskog gostovanja, pa je o najavljenom i svojevremeno skraćivanju mandata govorila gušeći se u suzama.

Nejasno je, zaista, u čemu je problem iskusne savetnice – ali i onih nekoliko hiljada ljudi „spontano“ okupljenih u Pionirskom parku da pruže podršku odlazećem predsedniku – ako će, kao što nas uverava vlast, Vučić nakon izbora 25. oktobra, ponovo postati premijer Srbije, od-

nosno, vratiti se na ustavno najmoćniju funkciju u zemlji („Ovo je pauza, videćemo se u novom formatu“, rekla je i sama, boreći se za dah)?

Da li je, kao što se nada deo protivnika naprednjaka, u redovima vlasti preovladalo uverenje o predstojećem porazu – čak i pre nego što je gradonačelnik Beograda Aleksandar Šapić, koga je Tanja Mičić, odbornica pokreta Kreni-promeni, krvavog i polomljenog nosa, optužila da ju je u ponedeljak uveče fizički napao, svojim ponašanjem ugrozio udarnu naprednjačku kampanju? Onu, u kojoj „brane“ žene od navodnih pretnji silovanjem pripadnika studentskog pokreta, za koje nema dokaza da su se desile?

Ili je možda televizijsko plakanje samo još jedan igrokaz, ciljan da nekako popravi izborne šanse naprednjaka, sve sličnijih svojoj originalnoj verziji, radikalima?

Sam Vučić podnošenje ostavke na funkciju koja mu ističe za sedam meseci objasnio je željom da u kampanji za parlamentarne izbore učestvuje bez funkcije, „kao običan građanin“. To se, međutim, ne može potkrepiti nijednim ozbiljnim argumentom, naročito s obzirom na činjenicu da se već nedeljama, uprkos poziciji „predsednika svih građana“, intenzivno bavio predizbornim aktivnostima za račun stranke kojoj pripada. U prilog priči o „običnom čoveku“ ne govori ni intenzitet pažnje koju provladini mediji posve-

DIMITRIJE GOLJ / PREDSEDNISTVO SRBIJE

Datum: 01.10.2026
Medij: Radar
Rubrika: bez naslova
Autori: Vera Didanović
Teme: Aleksandar Šapić

Napomena:
Površina: 1249

Naslov: Suze su 0. K.

Strana: 12,13,14

čuju kretanju i porukama kandidatu za poslanika i nosiocu izborne liste SNS.

Analitičari imaju donekle različita tumačenja „operacije ostavka“, ali sa jasnom zajedničkom niti – reč je samo o etapi u borbi za očuvanje pozicija vlasti. Sve ostalo u dostupnim analizama su nijanse, bilo da je reč o uverenju da Vučić svojim potezom motiviše pristalice da izađu na predstojeće parlamentarne izbore i spreče mogućnost da ode u opoziciju, ili, recimo, tvrdnjama da sam unapred skida sa sebe odgovornost od svega što bi se u noći nakon izbora 25. oktobra moglo desiti.

Deluje da su konačnu potvrdu sada dobile i prognoze prema kojima, u nedostatku iole jakog predsedničkog kandidata, vlast ne sme da dozvoli zakonski redosled, koji podrazumeva da se na proleće bira predsednik (sve uz „rizik“ jasne referendumske atmosfere koja, u drugom krugu glasanja, lako može da ide u korist opozicije) pa tek onda, krajem decembra 2027, novi parlament.

Ono što je bilo jasno i pre konačnog raspisivanja predsedničkih izbora, koje se, u trenutku pripreme ovog *Radara*, nije desilo, jeste da najekonomičnijeg, istovremenog glasanja za poslanike i predsednika neće biti: prema zakonu, naime, predsednički izbori se raspisuju „tako da se glasanje održi najkasnije tri meseca od dana kada predsedniku prestane mandat“. Takođe, od dana raspisivanja izbora, do dana glasanja ne može da prođe manje od 30, ni više od 60 dana, što sve zajedno znači da će se na predsedničke izbore ići najranije početkom novembra, a najkasnije krajem decembra. Sam Vučić je najavio održavanje prvog kruga do kraja decembra, a u javnosti se spekulisalo da će glasanje biti zakazano za 13. decembar.

Pojavile su se odmah ocene da bi studenti, kojima su čak i stranke koje izlaze na izbore, okupljene u Evropsku Srbiju, obećale podršku za predsedničkog kandidata, trebalo da odmah „izbace“ ime svog predstavnika i tako preuzmu inicijativu u celom procesu; čak je bilo i mišljenja da je trebalo da to, s obzirom na to da je ostavka bila najavljena, urade već u nedelju. I da time pokvare scenario vlasti, odnosno da skrenu pažnju sa Vučićevog dvodnevnog opraštanja od predsedničke stolice, uz pevanje, ples i plakanje. Ali, nije to baš sasvim jednostavno, i to iz više razloga.

Pre svega, zbog imidža studentskog pokreta, koji od početka na svaki način izbegava personalizaciju, odnosno izdvajanje lidera, na šta je podsetila advokatica Sara el

Samo objavljivanje imena studentskog kandidata za predsedničke izbore može biti dodatna aktivacija u okviru parlamentarne kampanje, ukoliko je ta ličnost vanredno popularna u Srbiji **Dušan Milenković**

Sarag, jedna od njihovih kandidatkinja na parlamentarnim izborima („Kada bi se kandidat sada pojavio, bio bi lider pokreta, a studentski pokret neće lidere“).

Čak i argument da predsednički izbori olakšavaju stvaranje željene referendumske atmosfere ne mora da važi u situaciji sa kojom se suočavamo. Na to ukazuje stav političkog konsultanta Dušana Milenkovića: „Oдавno već tvrdim da je istovremeno, ili barem preklapajuće, održavanje parlamentarnih i predsedničkih izbora lošija opcija za studentski pokret, jer su različite političke logike ta dva procesa, različiti interesi grupa i pojedinaca, i na kraju, ne manje važno, može zbunjivati referendumski sentiment kod većine građana Srbije“, kaže. I dodaje: „Pogotovo jer na predsedničkim izborima nema glavnog protivnika većinske Srbije – Vučića.“

Prema onome što se do sada moglo saznati o načinu funkcionisanja neobičnog pokreta, studenti imaju svoje komplikovane procedure izglasavanja odluka, koje zahtevaju dosta vremena, ali i unapred predviđene modele za „hitne“ situacije. Prevedeno na konkretnu situaciju, to bi moglo da znači da dogovaranje, usaglašavanje i čuvano vetiranje tek sledi, jer izbori, zapravo, nisu raspisani, ali da je u svakom trenutku moguće „brzinsko“ dogovaranje, ukoliko se vlast odluči za termin izbora bliži od decembarskog. A da li to znači da predstoji neka vrsta odmeravanja pre odluke, tako da studenti čekaju da vlast izađe sa svojim kandidatom, kako bi odabrali adekvatnog protivkandidata, i obratno?

„Verujem da studenti nisu imali luksuz da čekaju kandidata režima da bi po njemu ili njoj upodobljavali svog, stoga pretpostavljam da već imaju svog kandidata“, kaže Milenković. „Objavljivanje zavisí pre svega od početka izbornog procesa za predsednika, ali ako pretpostavimo da može početi i tokom parlamentarne kampanje, samo

objavljivanje kandidata može biti dodatna aktivacija u okviru parlamentarne kampanje, ukoliko je ta ličnost vanredno popularna u Srbiji.“

Bilo je onih kojima se učinilo da način prenosa predsedničkih ovlašćenja sa Vučića na Anu Brnabić nagoveštava ime predsedničkog kandidata naprednjaka, naročito s obzirom na uklopivost dugotrajne predsednice Vlade u šemu „Putin–Medvedev“, ali ima i brojnih kontraargumenata za tu tezu – od toga da nije vreme za preuzimanje rizika kandidovanja žene za tako visoko

Vučić sada pokušava da se predstavi kao opozicionar koji se bori protiv „onih koji kradu izbore“ (?), dok, istovremeno, kao „običan građanin“ u susretu sa drugim građanima, interveniše pozivanjem ministra

Datum: 01.10.2026
Medij: Radar
Rubrika bez naslova
Autori: Vera Didanović
Teme: Aleksandar Šapić

Napomena:
Površina: 1249

Naslov: Suze su 0. K.

Strana: 12,13,14

ku funkciju, do ocene da je za vlast mudrije da kandiduje nekoga ko manje deli građane od njenih poznatih „jastrebova“, među kojima je Ana Brnabić jedna od istaknutijih. Zato se, pored stranačkih (Miloš Vučević, Siniša Mali) pominju i nestranačka imena (Sima Avramov, Čedomir Antić, Vladan Petrov...). Iznenadenje je, naravno, moguće, bez obzira na smanjenu naprednjačku privlačnost u okupljanju novih „uglednih“ ljudi, viđenu tokom neuspešnog procesa formiranja Pokreta za narod i državu.

U trenutku pripreme ovog *Radara*, RIK je proglasio 12 izbornih lista, što teško da je konačan broj, s obzirom na to da rok za predaju kandidatura ističe 4. oktobra. Prihvaćena je i lista Bogoljuba Karića, čije je početno osporavanje tumačeno kao pokušaj eliminisanja liste koja se obraća istom biračkom telu kao i naprednjaci. A šta bi se moglo očekivati na predsedničkim izborima? Da li je realno očekivati kandidaturu Karića, Ivice Dačića, Rasima Ljajića ili bilo koga ko bi mogao da odvuče deo glasova na koje računa SNS?

Milenković, recimo, misli da ni Vučić u ovom trenutku ne bi mogao da pobeđi u prvom krugu predsedničkih izbora. Imajući to u vidu, dodaje, broj kandidata koji cilja u slično biračko telo sada nije previše važan za njih, već je važnije ko u drugom krugu može da se nada šansi za pobedu. „U ovom trenutku ne vidim nijednu takvu osobu na režimskoj strani“, kaže.

Ono što, za razliku od imena kandidata SNS, deluje vidljivije, jeste nada da bi posle eventualnog gubitka parlamentarnih, opoziciona strana bila demotivisana čak i za izlazak na predsedničke izbore, manje važne ako bi se moć vratila tamo gde pripada – na premijersku funkciju.

U borbi za takav ishod, Vučić sada pokušava da se predstavi kao opozicionar koji se bori protiv „onih koji kradu izbore“ (!), dok, istovremeno, kao „običan građanin“ u susretu sa drugim građanima zove ministra Darka Glišića i traži da se ubrza gradnja Doma kulture u Busuru.

Studenti, sa druge strane, kreću u novu fazu kampanje, nakon što su u Kragujevcu završili biciklističku turu. Prema dostupnim informacijama, biće fokusirani na terenski rad, pa bi i budući pozivi vlasti na „dijalog“ mogli da budu uzaludni. Logično deluju i pretpostavke da bi se, u skladu sa istraživanjima koja pokazuju da su za građane najvažnije teme korupcije i ekonomije, sada mogli fokusirati upravo na te oblasti. Ima i izveštaja o naporima da se približe pripadnicima manjinskih naroda, što nije dobra vest za vlast koja tradicionalno računa na mandate njihovih predstavnika.

Dve poluge važne za nadoknadu svih nedostajućih glasova, ostaju neoštećene: posle odbijanja da prati program *TV Informer*, glavne propagandne uzdanice vlasti, teško da neko može očekivati bilo kakvu pozitivnu ulogu novozabranog REM-a u popravljaju izbornih uslova. Privođenje policijskih i parapolicijskih snaga zakonskim normama niko nije ni očekivao. ■

Datum: 01.10.2026

Medij: NIN

Rubrika Bez naslova

Autori: redakcija

Teme: Aleksandar Šapić

Napomena:

Površina: 100

Naslov: Incident između Aleksandra Šapića i odbornice „Kreni- Promeni“

Strana: 6

Инцидент између Александра Шапића и одборнице „Крени- Промени“

Инцидент између градоначелника Београда Александра Шапића, одборнице „Крени-Промени“ Татјане Мићић и њеног супруга догодио се 28. септембра увече на Бежанијској коси. Након вербалног сукоба дошло је до физичког контакта. Мићић је тврдила да ју је Шапић ударио и повредио, док је он негирао да ју је напао и рекао да је дошло до „кошкања са њеним супругом“, као и да ју је Мићић одгурнуо како би се одбранио.

Треће основно јавно тужилаштво наложило је полицији да прикупи информације и обави разговоре са свим учесницима. Мићић и њен супруг прегледани су у Ургентном центру, где су им констатоване лаке телесне повреде. Мићић је због повреда главе упућена на преглед код максилофацијалног хирурга. Тужилаштво је саопштило да се оштећени потом нису одазивали на позиве полиције нити су пронађени на адреси. Шапић је тестиран на алкохол и психоактивне супстанце, а тестови су били негативни. Пуштен је након истека законског времена, док је тужилаштво најавило даље предистражне радње.

Шапић је потом на конференцији за медије изјавио да није напао Татјану Мићић и затражио од надлежних да се утврди истина о инциденту, наводећи да је спреман и да ће увек бити доступан полицији и тужилаштву да се до краја утврди шта се десило.

Datum: 01.10.2026
Medij: Nedeljnič
Rubrika: Bez naslova
Autori: Veljko Lalić
Teme: Aleksandar Šapić

Napomena:
Površina: 531

Naslov: A gde je pečat?

Strana: 4

Veljko Lalić

UVODNIK

A gde je pečat?

Šapić ima veću funkciju u stranci, gradonačelnik je najvećeg srpskog grada, u kojem živi i bivši predsednik Vučić. I što se onda izvinjava Vučiću?

Vučić je svojom ostavkom pokazao u kakvoj zemlji živimo, i u kakvoj tek planira da nastavimo da živimo, ako ostane na vlasti posle 14 godina, ili 16 ako računamo i one dve u Miloševićevu vreme, kada se još kalio. On je podneo ostavku na mesto predsednika SNS-a u maju 2023, da bi sada ispred te stranke išao na parlamentarne izbore, dok je pre neki dan podneo i ostavku na mesto predsednika države, i predao pečat Ani Brnabić, da bi nastavio da se pita za sve u ovoj zemlji. I bez pečata.

DOBAR JE PRIMER ALEKSANDRA ŠAPIĆA, KOJI dan posle teatralne ostavke udara ženu na ulici, i zbog toga se izvinjava Vučiću?!

Onda svi čekaju šta će Vučić da kaže, i koje će posledice eventualno da najavi.

Pa on kaže kako je veče pre toga pričao sa Šapićem, iako je Šapić celu noć, kako u istoj rečenici izgovori, proveo u policiji, tako da nije jasno kad je pričao s njim, pre toga, posle toga, ili dok je bio u policiji. Što baš nije normalno.

ŠTA JE TU, IPAK, NAJVEĆI PARADOKS? Šapić ima veću funkciju u stranci, gradonačelnik je najvećeg srpskog grada, u kojem živi i bivši predsednik Vučić, sada kao obični građanin, koji u kamiončetu obilazi Srbiju. I kako se onda on izvinjava Vučiću?

Ako je zbog predizborne utakmice, okej, ali je onda trebalo da se povuče odmah.

Mada se nije izvinjavao Macutu kad je bacio telefon građaninu na Savskom nashpu.

NIJE NI SADA ANI BRNABIĆ. NITI je nju neko pitao za sve ovo.

Iako je ona predsednica Srbije, vrhovna komandantkinja, predsednica parlamen-

ta, i šta još u ovoj zemlji.

A što ona nije zatražila njegovu smenu, kao žena?

ODGOVOR JE JASAN. KAO ŠTO NAM je svima jasno da se o svemu u ovoj zemlji pita jedan čovek.

Koji to ne radi ni snagom autoriteta, ili neke revolucije, pobeđe u nekom ratu. Vučić, dakle, nije nezavisni intelektualac, revolucionar, već nenadležna institucija, koja je nadležna za sve u ovoj zemlji.

TO ĆE JEDNOM NJEMU DA DODE na naplatu. Takav sistem se drži dok te on oslobađa i krivične odgovornosti, zbog čega je Selaković bio prvi udar. Ili pomiluje, kao poslednjeg dana svog mandata. On je institucija koja odlučuje šta je na snimku, koji je „Kreni-promeni“ zaista sjajno pušio posle Šapićeve konferencije.

ŠTO SU ONI NERVOZNI, TO NIKOM nije jasno. Pobeđuju u celom svetu. No, problem je što nema klanova, niti ljudi makar za predsedničku utakmicu. Setite se kad se Toma Nikolić povukao, tu je utvrđena nova elita.

U tih nekoliko sati, ili čuvenom restoranu „27“. Ko je na koju stranu krenuo...

TADIĆ NIKADA NIJE KONTROLISAO NI STRANKU, DSS nikad nije ni bio stranka, već Koštunica.

O Đinđiću da ne pričamo. I Milošević je imao klanove. Ali i kandidate za predsednika.

Pa u firmi s 15 ljudi lako dobiješ klan, a ne u stranci od pola miliona članova.

TO JE DOKAZ ČEGA – OSIM tihog prelaske u totalitarni sistem, posle kleptokratskog, oportunističkog, i „pa šta Srbije“ sistema.

Definicija totalitarnog režima je, da vas podsetim, „jedna država, jedan narod, jedan vođa“.

Oni se time čak i hvale.

ZANIMLJIVA JE ZA OVAJ REGION JEDNA izjava Melanije Tramp, koja kaže na Foxu kako joj je bilo lepo odrastanje u komunističkoj Jugoslaviji. To je pokrenulo lavinu komentara. Ajde što joj muž vodi zamišljeni rat protiv komunista u Americi, iako tamo nikad nije bilo ni socijalista, već što se po svetu čitalo o jugoslovenskom eksperimentu. I onom što je bilo nazivano „nezavisnim komunizmom“.

ŠTA JE BILO TO? I KAKO se ko toga seća? Dejan Jović je za Velike priče napisao sjajan tekst, i svima ga savetujem, kako „u totalitarnim sistemima nema podela vlasti, dok je u Jugoslaviji, naročito s njenom intenzivnom (kon)federalizacijom već od 1945. a kasnije u periodu od 1967. pa do kraja njena postojanja, podela vlasti bila takva da nema govora o totalitarizmu“.

TOGA SE OČIGLEDNO SEĆA I MELANIJA. I to je neko samoupravljanje. Mira Trilović u Ateljeu 212, Slovenci i Hrvati koji imaju moderne novine, ne zato što su majstori dizajna, pošto nisu poznati po tome u svetu, već zato što CK nije imao centralu u Zagrebu, pa su slobodnije pisali.

Tako da ovo s Vučićem i Šapićem, iako je Šapić samo paradigma, pokazuje koliko je ovaj sistem posle 14 godina apsolutne vlasti, željan da nas pretvori u istu.

I TU OČIGLEDNO SAD JEDINO MOŽE da nam pomogne Plenum. Jer, makar ovaj snimak tuče bolje da pogleda toliko ljudi nego jedan čovek koji o svemu odlučuje u poslednjih 14 godina u Srbiji.

A gde je pečat? **N**

Datum: 01.10.2026

Medij: Večernje novosti

Rubrika Politika

Autori: redakcija

Teme: Aleksandar Šapić

Napomena:

Površina: 624

Naslov: Nervozni su, obećali su laku pobjedu

Strana: 1,3

ВУЧИЋ О НАСИЉУ У НОВОМ САДУ

**Нервозни су,
обећали су
лаку победу**

Datum: 01.10.2026

Medij: Večernje novosti

Rubrika: Politika

Autori: redakcija

Teme: Aleksandar Šapić

Naslov: Nervozni su, obećali su laku pobjedu

Napomena:

Površina: 624

Strana: 1,3

ВУЧИЋ НАСТАВИО ПОСЕТУ ИСТОЧНОЈ СРБИЈИ, ГДЕ ЈЕ ПОНОВИО ДА ЈЕ НАСИЉЕ НЕДОПУСТИВО

ДРЖАВУ не може да води онај који ће песницом да удара у главу једну жену. А они траже да такви воде државу. Ми то не можемо и нећемо да прихватимо. Зато хоћемо уједињену Србију, зато хоћемо мир, стабилност, а не рушење Србије и пребијање жена. Онај ко је у стању да дигне руку на жену, да туче жену, тај је у стању да уради шта год хоћете и против своје државе, јер жена је стуб и породице, и друштва, и државе.

Ову поруку послао је јуче Александар Вучић, носилац листе "Александар Вучић - Уједињена Србија" и позвао своје присталице да не учествују у било каквом насиљу. Он је током посете Доњој Каменици код Књажевца окупљеним грађанима рекао да представници "Студентске листе" показују све већу нервозу јер су говорили људима како ће "лако да победе".

Покушали су да нам поделе породице, да окрену децу против родитеља, бака и дека. Покушали су да уруше све наше вредности, све вредности традиционалног српског друштва. На крају, захваљујући вама, то нису успели. И сад, како се време истине приближава, постају све нервознији и правиће проблеме свуда. Наше је да покажемо шта су нам резултати, али и да истовремено говоримо о

Фото: Инстаграм

Нервозни су, јер су обећали laku победу

Грађанима довољно да виде ко је све уз "Студентску листу"

што осећа и да људи знају да он одлучује о томе.

За мене не одлучује никакав пленум, никаква Коминтерна, нико иза неких зидова кога ни не познајете. Они хоће суштински да нам укину

кренуо, било је ту и много часних људи, који су желели стварне промене. Данас људи виде да је та политика потпуно другачија.

Позвао је грађане да размисле о томе и онда

Он је јуче посетио и село Изатовци код Димитровграда, где је разговарао са мештанима о проблемима са којима се суочавају и даљем развоју ове општине. Дочекао га је велики број грађана са заставама Србије и транспарентом "Уједињена Србија". Вучић је навео да је, уколико добије поверење грађана на предстојећим изборима, планирана реконструкција пута до Димитровграда на четири до пет места. Додао је да општинско руководство треба да уради све што може око пројекта, а да ће, ако добије поверење грађана, држава обезбедити новац.

Навео је да верује да ће држава моћи да у Димитровград доведе једног инвеститора и оценио да би то било пресудно и најважније за ту општину, како не би људи одлазили у Софију и друге бугарске градове да раде. Истакао је да никад у историји до пре 14 година Србија није имала стабилан курс динара:

Први пут да смо бољи у економији него у фудбалу и неким другим спортовима.

Додао је да је грађанима Србије довољно да виде ко подржава "Студентску листу" да би им било јасно коју политику они заступају.

Од Ненада Чанка до Павла Грбовића и Демократске странке, а главни гуру им је Бојан Пајтић. ■ В.Н.

Питајте Хубача за санкције

ВУЧИЋ је коментарисао и поруку Студентске листе да ако победе на изборима, Србија неће одустати од принципијелног становишта о неувођењу рестриктивних мера Русији:

Лепо да тако нешто кажу, срећан сам. Само да видимо шта ће да кажу други са те листе. Да питамо Хубача. Они нам тиме говоре да неће да управљају они који су на листи, ни Срдановић који је за санкције Русији, који то не сме да каже, ни Хубач који је отворено за санкције, а који је трећи на листи.

Како је додао, то је зато што ће да управља неко иза, неко из некаквог пленума негде.

плановима и програмима за будућност.

Додао је да ће листа "Уједињена Србија" победити зато што има одговорност и зато што зна шта јој је план и програм, а да "Студентска листа" нема одговоре ни на једно питање. Навео је такође да је све јасно када се са њим разговара, да он говори оно што мисли и

демократију, да одлучују неки непознати људи, да се ништа не питају ни они који су на функцијама, јер пленум је рекао другачије.

Оценио је да друга страна неће да иде на дебате, на дуеле, не зато што су плашљиви, већ зато што немају одговоре и неће да их дају.

Тај покрет, када је

донесу одлуку 25. октобра. Навео је да никада ниједну одлуку није донео "када плане" јер да јесте, како је истакао, Србија би "до сада кроз 10 ратова прошла".

А, нисмо ни кроз један, нити ћемо. Дакле, само хоћу да вам кажем - водите државу, наравно да имате емоције, наравно да вам је тешко, наравно да некада то није лако истрпети и издржати, али морате. Зато сам веома био љут и зато сам онако оштро реаговао поводом Александра Шапића. Знајте да су му и на кућу долазили и децу малтретирали, све ја то знам. Али ти то не смеш да радиш. Ти си јавни функционер, пређи на другу страну, склони се одатле - истакао је Вучић.

Datum: 01.10.2026

Medij: Danas

Rubrika Društvo

Autori: Nađa Vukajlović

Teme: Aleksandar Šapić

Napomena:

Površina: 591

Naslov: Naprednjaci se vratili na „radikalska podešavanja“

Strana: 1,7

Funkcioneri SNS sve nasilniji, poslednji slučaj gradonačelnika Beograda Aleksandra Šapića prema odbornici Tatjani Mičić i dalje u žiži javnosti

Naprednjaci se vratili na „radikalska podešavanja“

Strana 7

Datum: 01.10.2026
Medij: Danas
Rubrika: Društvo
Autori: Nađa Vukajlović
Teme: Aleksandar Šapić

Napomena:
Površina: 591

Naslov: Naprednjaci se vratili na „radikalska podešavanja“

Strana: 1,7

Kampanja se zahuktava, SNS funkcioneri sve nasilniji, poslednji slučaj gradonačelnika Beograda Aleksandra Šapića prema odbornici Tatjani Mičić i dalje u žiži javnosti Naprednjaci se vratili na „radikalska podešavanja“

BEOGRAD // Što smo bliži danu vanrednih parlamentarnih izbora, 25. oktobru, potezi Srpske napredne stranke munjevito se menjaju - za samo nekoliko dana naprednjaci su se od žrtava vratili u svoje poznato stanje - u kom imamo proterivanje studenata iz Republike Srpske, napad Aleksandra Šapića na odbornicu Kreni-promeni Tatjanu Mičić i preksinoćni incident kod Futoške pijace, koji je započeo kandidat sa liste SNS-a Vukašin Đoković.

Pre manje od nedelju dana naprednjačka kampanja fokusirala se na „zaštitu žena“ kroz kampanju „I ja sam ćacika“, ali i na tvrdnje da protivnici pozivaju na „silovanje“ Aleksandra Vučića.

Međutim, dok se ta kampanja nije ni ohladila, odjeknuo je napad Aleksandra Šapića na Tatjanu Mičić, odbornicu Kreni-promeni, pri čemu su joj, prema lekarskom nalogu koji je objavio pokret, polomljeni nos i vilica, dok je gradonačelnik negirao da se tako nešto desilo.

Samo nekoliko dana pre Šapićevog napada studenti su praktično proterani iz Republike Srpske, čime

Pokret Kreni-promeni ispred Trećeg javnog tužilaštva

Aleksandar Šapić

je prekinuta njihova kampanja „Student u svakom selu preko Dri-ne“. Kao razlog za prekid ove kampanje studenti su naveli da su se suočavali sa opstrukcijama i postupanjem policije, kao i sa lokalnim provokatorima.

Tokom preksinoćnog incidenta kod Futoške pijace kandidat Srpske napredne stranke Vukašin Đoković pokušao je da otme zastavu „Studenti pobeđuju“, što je prouzrokovalo koškanje i verbalni sukob između okupljenih aktivista SNS-a i građana koji podržavaju Studentsku listu.

S obzirom na to da se pomenute situacije samo gomilaju, sagovornici Danasa smatraju da naprednjaci pokušavaju da utiču na neopredeljene birače - da kroz incidente isprovociraju napad na njih.

Analitičar Miljan Mladenović kaže da navedena tri slučaja imaju potpuno različit pozadinu.

„Studentska akcija u Republici Srpskoj naišla je na oštar odgovor sa idejom da se nastavi sa politikom da

druga strana osim SNS-a praktično i ne postoji“, ukazuje Mladenović.

U slučaju Šapića, prema mišljenju našeg sagovornika, očito je da je u pitanju incident koji se desio neplanirano i ozbiljno uzdrmao očiglednu taktiku vlasti da svoje protivnike prikaže kao nasilnike.

„Ono što smo videli sinoć na Futoškoj pijaci bio je način da se taj narativ dodatno nahrani nakon što ga je Šapić ozbiljno narušio i ne sumnjam da ćemo i narednih dana imati prilike da vidimo akcije SNS-a koje za cilj imaju da izazovu reakcije protivnika“, smatra Mladenović ocenjuje da, kada

su u pitanju glasači vlasti i opozicije, ovakvi slučajevi nemaju mnogo uticaja jer su njihove pozicije vrlo zacementirane.

„Ali mogu imati uticaja na kolebljive birače, koji su uglavnom okrenuti protiv vlasti, ali nesigurni da li druga opcija zaslužuje njihov glas. Koliko će biti uspešni u tome da te birače dodatno odgovore od ideje glasanja za opoziciju, ostaje nam da vidimo“, navodi Mladenović.

Politikolog Nikola Parun smatra da je provokacija potrebna naprednjacima kako bi sebe izjednačili sa drugom stranom u očima kolebljivih birača.

„Treba biti pošten - ne napadaju samo naprednjaci, oni bivaju i napadnuti. A onda i još pošteniji - nije isto kad napadnu oni iza kojih stoje sva sila i pravosuđe i oni iza kojih ne stoje. Jer za nasilje ispašta samo jedna strana. Naprednjaci, po pravilu, nikada“, ističe Parun.

Dodaje da je pristalicama vladajuće partije dovoljno da scene nasilja loše utiču na kolebljive pristalice druge strane, jer nemaju još mnogo oružja u svom aktivističko-političkom arsenalu.

► **Miljan Mladenović:** U slučaju Šapića očito je da je u pitanju incident koji se desio neplanirano i ozbiljno uzdrmao očiglednu taktiku vlasti da svoje protivnike prikaže kao nasilnike

Parun ne smatra da će pristalice Studentske liste, samim tim i studenti, nasesti na provokacije.

„Najradikalnije pristalice pobunjenih studenata odavno su prokazale parolu 'Sedi, ne nasedaj', nastalu još 2020. kao odgovor na režimske provokacije nasilja. Kao Vučićevi su zbog te parole okarakterisani studenti, i tadašnji, ali i sadašnji pobunjeni studenti - setite se 15. marta i skidanja prsluka“, podseća. Ocenjuje da će većina pristalica pobunjenih studenata gledati kako da izbegne nasilje.

„Kor opozicije i kor podržavalaca studenata u pobuni upravo je onaj građanski, koji teži institucijama, nenasilnom otporu, upornom argumentovanju. To se pokazalo kao najefektivnije i u ovoj borbi, ako govorimo o skupljanju najšire moguće podrške“, zaključuje Parun.

Nađa Vukajlović

Datum: 01.10.2026

Medij: Vreme

Rubrika: TV manijak

Autori: DRAGAN ILIĆ II

Teme: Aleksandar Šapić

Naslov: Dnevnik i "Ćacika čelendž"

Napomena:

Površina: 561

Strana: 17

TV MANIJAK

DRAGAN ILIĆ

da laješ, nađi dobre kerove!?"

Ovu rečenicu je, u intervjuu Kamenku Katiću, izgovorio dugogodišnji partijski aparatčik – naizgled kroz šalu – objašnjavajući perfidne mehanizme medijske kontrole sa jedne i kadrovske politike sa druge strane. Ne postoji tačniji opis te mračne veštine koji se zadržao do danas bez obzira što televizijska slika u međuvremenu više nije crno-bela i što imamo stotine TV kanala.

Prvi prošlonedeljni primer je svojevrsni "Ćacika čelendž" kada su sve dame iz SNS-a snimile identične video-klipove u kojima izražavaju podršku Aleksandru Vučiću nasuprot zlim "blokaderima" koji žele da "siluju i jašu", e sad, nisam siguran da li Vučića ili njih. Ova fabrikovana afera zasniva se na jednoj video-poruci i spotu koji su napravili studenti FDU o Vučiću, a u kojem se navodno insinuiira ili poručuje da će biti silovan. Dokaz je kadar sa sapunom na podu pod tušem. Poređenja radi, predsednik Trump je doživio mnogo eksplicitnije zezanje u epizodama *Saut parka* gde je u krevetu sa Satanom ili je prikazan kao mikrogenitalan. Svojevremeno je Džon Mejđor godinama bio tema karikatura sa gaćama preko odela i Toni Bler sa izbuljenim okom koje gleda u stranu (Stiv Bel).

U ovom izazovu, koji je postao okosnica Vučićeve kampanje, postaje nejasno, da li je "Ćaci" uvreda, jer su se Vučićevi sladbenci hvalili tim nadimkom. Ispade da je "Ćaci" ok, ali "Ćacika" je uvreda. Nadalje, insinuiranje i izmišljanje da "blokaderi" žele nekog da ubiju ili siluju (ni to nije definisano) relativizuje patnju pravih žrtava nasilja, fizičkog ili seksualnog. U ovoj zemlji siledžije i manijaci zaista ubijaju žene ili ih siluju, ali onda se u medijima ili na suđenjima od žrtava zahteva da detaljno opisuju šta im se desilo i da li su nečim "izazvale" nasilnike. Ova tema nikada i nigde ne sme da bude igračka političara u predizbornoj kampanji. Svoju podršku Vučiću slobodno iskažite na pozitivan način, ali je nedopustiva zloupotreba teme seksualnog nasilja koje je izmišljeno.

Da paradoks bude još očigledniji, Aleksandar Šapić je 28. septembra razbio nos Tatjani Mičić, odbornici pokreta "Kreni-promeni". Na konferenciji za štampu nije se izvinio žrtvi, već partijskim kolegama iz SNS-a i Vučiću. Karma is a bitch. Ovakav gaf je zapravo po ko zna koji put nemušti odgovor poput slučaja kada je na kampanju krvavih ruku SNS odgovorio krvavim srednjim prstom.

A onda se u Srbiji odigrao medijski spektakl zvani – ostavka Aleksandra Vučića.

U celini i celosti, rečima Žike Obretkovića, Vučić je u nedelju sat i 15 minuta bio gost u emisiji "Za stolom sa Apostolom", a onda je usledio najduži Dnevnik najdužeg dana.

Prvih pet minuta vesti su bile izjave iz pomenute emisije. Sledi uključanje na veličanstveni spontani skup u Čacilendu,

Dnevnik i "Ćacika čelendž"

Aleksandar Šapić je razbio nos Tatjani Mičić, odbornici pokreta "Kreni-promeni". Na konferenciji za štampu nije se izvinio žrtvi, već partijskim kolegama iz SNS-a i Vučiću

Aleksandar Čiga Vitorović, urednik informativne redakcije RTB: "Ako nećeš

gde Predsednik govori, uz megafonska klicanja, ukupno još 14 minuta. Povratak na Vučića, prepričana vest o izjavi za CNN, a zatim i ponovo puštena izjava za CNN – ponavljanje je majka svakog znanja i propagande.

Sledi prilog iz bloka o predizbornim aktivnostima gde je Predsednik, nikako SNS, dobio 39 sekundi – onakvog ste čoveka našli da kratite poslednjeg dana pred ostavku, gde će vam duša? Tema izjave – blokaderi, nasilje, debata! Pomenut je eksplicitno učesnik na izborima, što je kršenje pravila o izveštavanju koje na početku svakog predizbornog bloka čita voditelj Dnevnika.

Sledi uključanje u Predsedništvo gde Vučić uživo daje ostavku, novih 35 minuta, sada u enterijeru i zvanično. Dakle, ako je u Čacilendu bio Predsednik, sada je građanin pokorni ili kako njegov status "Večernje novosti" kreativno nazivaju "državnik bez funkcije".

Sledi blok o pozivu RTS-a na "Debatu" uz selektivno čitanje odgovora Studentske liste, uz još jednu izjavu o temi iz "Apostola ili stola", ukupno novih šest minuta Vučića, koji pokazuje hrabrost, dok njegovi oponenti beže od dijaloga.

U bloku sa vestima iz sveta, snimak proslave 77 godina od osnivanja NR Kine, na prijemu u Beogradu snimljen je Vučić kao specijalni gost. Nije dao izjavu, ali je subliminalno prisutan, kao da niko nije provalio da su urednice ubacile Vučića u vest o 77 godina moderne Kine.

Kada ste pomislili da je kraj, u bloku sportskih vesti Vučić je dobio još 45 sekundi jer je organizovao prijem za boksersku reprezentaciju Srbije.

Radnici RTS-a iz organizacije "Naš protest" izračunali su da je od 86 minuta ovog epskog Dnevnika čak 63 minuta trajala ova "oda odlazećem predsedniku". Vredi zapamtiti i imena urednica ovog istorijskog izdanja koje je dostiglo trajanje celovečernjeg igranog filma – Jelena Mičić i Mina Kostić. U nekom paralelnom univerzumu, ovo izdanje Dnevnika moglo bi da postane dokumentarni film o političkoj propagandi u Srbiji dostojno nagrade.

Ovoj minutaži, koju je precizno izmerio kolega kodnog imena Radomir Martin (na čemu smo zaista zahvalni) treba svakako dodati višednevne najave na programima RTS-a, kako za "Apostola" tako i za prenos ostavke.

Nažalost, ovaj medijski spektakl simultano su prenosi le televizije sa nacionalnom pokrivenošću, ali i desetine kablovskih kanala iz nekoliko neformalnih mreža formiranih oko Informera i Alo medija grupe. Vučićev obred prelaza od Predsednika do građanina morao je medijski biti prikazan kao kraljevsko krunisanje. Pardoksalno, metafora o medijima i psi-ma, sa početka ovog teksta, može da ima i potpuno suprotno značenje, u izreci da su slobodni mediji psi čuvari demokratije.

Sada bi zapravo Vučićeva titula mogla biti – državnik bez funkcije, politički selebriti sa neograničenim prisustvom u medijima.

Datum: 01.10.2026

Medij: Danas

Rubrika: Poslednja

Autori: redakcija

Teme: Aleksandar Šapić

Napomena:

Površina: 341

Naslov: Lavovska borba gospodina Čipulje

Strana: 32

UBI
TAČNO

Marko
VIDOJKOVIĆ

Foto: Miroslav Dragojević

Lavovska borba gospodina Čipulje

„Gospodine Čipulja, eto vas u svojstvu običnog, malog čoveka, kako vozite škodu i susrećete se sa polusvetom, s kojim ste se susretali prošlog meseca, kada su vas napušavali zato što ne ispunjavate obećanja. Kakav je osećaj?“

„Osećaj je sizifovski, borim se protiv dosmanlija koje su zasele na vlast u petooktobarskoj revoluciji i nikako da sjašu. Nema druge, moraću da ih smenim, teror nad Srbijom predugo traje.“

„Gospodine Čipulja, šta pričate?! Pa dosmanlije ste već jednom smenili, 2012!“

„Nije bilo dovoljno, očigledno, čim sam se ponovo našao u situaciji da se borim protiv istog zla, koje je umalo odvelo Srbiju u propast. E, ovog puta im neće uspeti, upamtite reči gospodina Čipulje!“

„Zar je moguće da za četrnaest godina na vlasti niste uspeali da se otarasite dosmanlija, kako ih nazivate?“

„Mukotrpna je to borba. Morao sam svaki dan na televizor, da pokušam da edukujem ovaj nesrećni narod oko toga čija krađa se toleriše, a čija ne.“

Dosmanlijsku krađu više nećemo tolerisati, dosta je bilo! Žutica je umalo ubila Srbiju, srećom, tu je gospodin Čipulja da je izleči.“

„Da li dosmanlije imaju još neki pakleni plan, osim da unište Srbiju?“

„Oni planiraju izbornu krađu,

neverovatne stvari su u stanju da naprave. Koriste se jezivim metodama, kako volja građana ne bi na pravi način bila prikazana u skupštini.“

„Šta sve radite, možete li nam reći?“

„Nije samo problem u izbornoj noći, kada očekujemo da nas spreče u uobičajenim izbornim radnjama, oni se i sad nalaze u prijavu lopovskoj kampanji! Pogledajte samo šta su uradili gospodinu Ganguli. Dosmanlijska blokaderka napala je licem njegovu zlatnu ruku, kojom je osvajao medalje za našu zemlju!“

„Gospodin Gangula kaže da ju je odgurnuo ne bi li se odbranio od njenog muža.“

„To sam i rekao. On se branio, šta će čovek. Da znate samo koliko ga je to potreslo, neutešno mi je plakao u krilu cele noći. Lagao bih kada bih rekao da mi ovaj mučki blokadersko-dosmanlijski udar nije uticao na kampanju. Morali smo hitno da nađemo dobrovoljce, koje će blokaderi u Novom Sadu napasti glavama, kako bismo mogli da iscrtaemo jasnu sliku ko je ovde nasilnik, a ko silovatelj.“

„Šta ćete da radite ako se situacija otrgne kontroli?“

„Neće se otrgnuti kontroli, jer je pod ruskom kontrolom, budite bez brige. Braća Rusi su tu da spreče obojenu revoluciju, Majdan, šesti oktobar i sve ostale strahote koje mogu da nas zadese. I ovom prilikom ću se obratiti pitanjem prvome na blokaderskoj listi: koga Rusi više vole, mene ili vas? Rekao bih vas, ovaj, mene.“

„Hvala vam, gospodine Čipulja. Kuda ćete dalje?“

„Spremam se za Emirate, možda ću i u Kinu, sigurno ne u Moskvu, nisam lud kao Nestor.“

„Mislili smo na to kuda idete u kampanji?“

„A to. Ma nemam pojma, to ionako ide Čoda, a ne ja.“

Datum: 01.10.2026

Medij: Nova

Rubrika Poslednja

Autori: redakcija

Teme: Aleksandar Šapić

Napomena:

Površina: 57

Naslov: IZJAVA DANA

Strana: 24

izjavadana

Ne tražimo samo ostavku
Šapića već i nove
beogradske izbore.

Miloš
Pavlović
šef odborničke grupe NPS

Datum: 01.10.2026

Medij: Radar

Rubrika bez naslova

Autori: Petar Peca Popović

Teme: Aleksandar Šapić; Grad Beograd

Naslov: Svetski, Beograd onomad

Napomena:

Površina: 527

Strana: 17

Kolumna

Petar Peca Popović

Svetski, Beograd onomad

Nije čudo što Dušan Petričić emotivnom izložbom o „gradu kad nije bilo novih varvara“ izaziva toliku pažnju i poštovanje, jer prošlost beše lepša, baš kao što su nam minule godine, vlasništvo mrzitelja ovog grada, ispostavljale ružne račune

MILOŠ TESIĆ/ATIMAGES

LIČNI SPISAK REDA autentičnih Dušana je poduži. Od Matića, Makavejeva, Jakšića, Radovića, preko Prelevića, Trifunovića, Ivkovića, Savića, Gerzića, Kovačevića, Batakovića, Nedeljkovića, Vujoševića, Kojića... do nezaobilaznog Petričića. Svim tim Dušanima nešto je zajedničko u sudbini i radu: hvaljeni i voljeni od jednih, a napadani, spoplitani pa i zabranjivani od drugih.

Pripadajući decenijama onima što smatraju da imati Dušana Petričića u ovoj sredini nije samo privilegija, već sreća i bogatstvo posebne težine, sa znatiželjom bejah deo impresivne gužve u Galeriji grafičkog kolektiva i ispred nje, povodom otvaranja njegove zadivljujuće izložbe (ali i diskretne promocije predivne monografije *Beograd onomad*) posvećene našem Gradu „kojeg više nema, ili ga tek naslućujemo u tragovima“.

Simbolično, događaj se dešavao u komšiluku zdanja gde stoluje gradonačelnik, osvedočeni akter brojnih beogradskih ekscesa. I umesto da se bar jednom ponese kako dolikuje prvom čoveku prestonice pa svojim prisustvom podrži umetnički podvig koji slavi ovaj grad, on baš u to vreme nasred ulice napada i tuče opozicionu odbornicu. Prvi gradonačelnik Beograda, despot Stefan Lazarević, darivao nam je nežnu poslanicu *Slovo ljubve (Reč o ljubavi)*, a aktuelni Aleksandar Šapić podario je svoju koleginicu siledžijskom poslanicom. Sramotno.

Nije čudo što ozbiljan kritičar društvenih devijacija čije karikature jače od reči seciraju nakaznost sadašnjosti ovom emotivnom izložbom o „gradu kad nije bilo novih varvara“ izaziva toliku pažnju i poštovanje, jer, pošteno govoreći, prošlost Beograda iz koje dolazimo beše lepša, baš kao što su nam minule godine, vlasništvo mrzitelja ovog grada, ispostavljale ružne račune.

Petričićevi radovi oduvek dođu kao nepotkupljiva a lekovita poezija pred kojom se valja zaustaviti, zamisliti i diviti zbog njene jasne strukture i izuzetne poruke. Njegova ilustracija je uvek dragocena čarolija. Taj likovni rukopis je vrlo prepoznatljiv i voljen, ali izloženi radovi nisu jedini razlog što se okupilo toliko i takvog sveta. To novo Petričićevo delo je koliko lično, toliko velemajstorski „portret grada koji više ne postoji“ i

toliko i sentimentalna grafička simfonija „sazdana od ljudi, arhitekture, kulturnih, sportskih i drugih događaja, tračeva, mirisa, ukusa i nostalgije“ jednog prohujalog vremena.

Svaki od 45 izloženih radova ukrašen je autorovim zen opaskama, a postavka nas vraća „vremenu koje nam neumitno izmiče pod najezdom nekih novih silnika i namernog zaborava“. Kad nema Duška Radovića da to bardovski kaže, ni Dušana Prelevića da mangupski spočita, evo nama, danas i ovde, Duška Petričića da na svoj način, poetikom obesmisli politiku urušavanja i poniženja zajedničkog Gnezda. Predvodnik je umetnika koji svojim duhom daju snažne primere građanskog protivljenja svakodnevnom glupostima. Jer, davo je gradsku šalu i duh uspešno zamenio rezignacijom.

Vredelo je biti na tom varoškom atolu među vršnjacima koje vezuje neskriveno poštovanje prema čoveku autentične hrabrosti nesprenog da, poput mnogih, istakne ličnu belu zastavu ili padne u apatiju.

Beograd onomad je, što reče uvažena Irina Subotić, „istinska oda gradu“. Nešto na šta moramo biti ponosni poput Nušićevih zapisa, Jankovićevog *Pogleda sa Kalemegdana*, *Lamenta nad Beogradom* Crnjanskog, Radičevićevog filma *Ljubav i moda*, Mihailovićeve novele *Kad su cvetale tikve*, Šekularčevih driblinga, Radovićevih minijatura *Beograda, dobro jutro*, Kovačevićevog i Šijanovog kalambura *Ko to tamo peva* ili pesme kvarteta Ivanović *Pod sjajem zvezda*. ■

Datum: 01.10.2026

Medij: Danas

Rubrika Druga strana

Autori: Uglješa Bokić

Teme: Aleksandar Šapić; Grad Beograd

Naslov: Gangulizacija politike

Napomena:

Površina: 244

Strana: 2

crvena tačka **Danas** *Gangulizacija politike*

Piše **Uglješa Bokić**

Do sada su građane tukli uglavnom simpatizeri Srpske napredne stranke koji pripadaju nižem stranačkom staležu, poznatiji i kao čaci, ali kako predizborna kampanja odmiče, ljudski resursi za ovu delatnost se smanjuju, pa će, izgleda, njihov posao morati da preuzmu i visoki kadrovi vladajuće partije.

Prvi koji se odlučio da „probije led“ je niko drugi do gradonačelnik Beograda Aleksandar Šapić. Da bi bio što ubedljiviji, on se čak i obukao kao čaci - trenerka, patike i, naravno, kačket. Tako stilizovan krenuo je u

grada i da mu ne pristoji da nasred ulice nasrće na ljude, on je najpre verbalno napao odbornicu, a pošto je Šapić više puta sam sebe predstavljao kao nekoga ko i nije baš pacifista, kao kada je onomad pretio Marku Vidojkoviću i Nenadu Kulačinu da će im iščupati srce kada ih sretne na ulici, nije čudo što je sa reči prešao na „dela“.

Ruku na srce, prema svemu sudeći, nasrnuo je najpre na supruga odbornice, ali pošto se ona usudila da odbrani supruga od nekoga ko je bivši vaterpolista gabaritne građe, završila je sa polomljenim nosom i frakturom vilice. Šapića je, za divno čudo, policija privela, ali je iz stanice brže izašao nego što je ušao, a svoju odbranu, umesto pred tužilaštvom, odlučio je da iznese na konferenciji za novinare.

Izvinjenje je usledilo odmah, ali ne odbornici, nego stranci i Vučiću, a njegovo pravdanje kako se samo branio bilo je i više nego

Ko je slušao Šapića, mogao je da čuje da odbornicu nije ni takao, već ju je samo blago rukom pomerio kako bi mogao da pesniči njenog muža, a povrede koje je zadobila verovatno su nastale od mrkog pogleda koji joj je uputio

uobičajenu šetnjicu po svom kraju u nadi da će naleteti na nekog blokadera koga je potrebno „prevaspitati“.

I gle čuda, već pri prvom pokušaju naleteo je na jednog. Doduše, u pitanju je žena - odbornica pokreta Kreni-Promeni Tatjana Mičić, koja je šetala sa suprugom. No, šta da se radi, blokader je blokader, pa neka je i žensko. Kako bi započeo kavgu, najpre ju je verbalno napao zbog nečega što se desilo pre više od godinu dana, kada su mu navodno blokaderi dolazili ispred kuće, a kolovođa je bila upravo ona.

Smetnuvši sa uma da je on, ipak, gradonačelnik glavnog

mučno slušati. Ostavka, naravno, nije dolazila u obzir.

Ko je slušao Šapića, mogao je da čuje da odbornicu nije ni takao, već ju je samo blago rukom pomerio kako bi mogao da pesniči njenog muža, a povrede koje je zadobila verovatno su nastale od mrkog pogleda koji joj je uputio.

Šalu na stranu, da bi se nekome polomili nos i vilica, potrebno je da taj neko zadobije veoma snažan udarac, jer vilica ne puca od gurkanja. Šapić će još neko vreme ostati gradonačelnik, jer mu se prosto može, ali će Gangula, ipak, ostati ceo život, a onog vaterpolo šampiona se više ni sam verovatno ne seća. ■

Datum: 01.10.2026

Medij: Nedeljnik

Rubrika: Bez naslova

Autori: Piše Veljko Miladinović

Teme: Aleksandar Šapić; Skupština grada Beograda

Napomena:

Površina: 1061

Naslov: Koliko Šapić može da košta Vučića

Strana: 24,25

N | NASILJE GRADONAČELNIK BEOGRADA

Koliko Šapić može da košta Vučića

Gradonačelnik Beograda u ponedjeljak uveče učestvovao je u incidentu u kojem je povređena Tatjana Mičić, gradska odbornica iz pokreta „Kreni-promeni“, nakon obračuna koji je sa njom i sa njenim suprugom inicirao upravo Aleksandar Šapić. Vučiću verovatno nije bio baš potreban ovakav skandal u trenutku kada kampanja za parlamentarne izbore ulazi u ključnu fazu. I to od naprednjačkog gradonačelnika koji se nalazi na marginama naprednjaštva

Piše Veljko Miladinović

Aleksandar Šapić je jednom, na pitanje u kojim prilikama laže, odgovorio: „Kad nekoga ne želim istinom da povredim.“

Ovo je, radi konteksta je potrebno napomenuti, bio odgovor u „Prustovom upitniku“, specifičnoj formi pitanja i odgovora – koja ponekad služi u razotkrivanju psihologije ličnosti, a nekada ipak samo za zabavu – i nije imao veze ni sa jednim konkretnim događajem, tek u javnosti se ove nedelje postavljalo baš to pitanje: da li gradonačelnik Beograda govori istinu i da li je želeo nekog da povredi.

Istina u kontekstu povređivanja dobila je potpuno drugu konotaciju nakon „dešavanja“ na Bežanijskoj kosi u ponedjeljak uveče, kada je povređena Tatjana Mičić, gradska odbornica iz pokreta „Kreni-promeni“ (prema lekarskom izveštaju koji je objavio ovaj pokret), i nakon obračuna koji je sa njom i sa njenim suprugom inicirao Aleksandar Šapić.

Odbornica Mičić ga je u izjavama optužila da ju je verbalno napao („... rećima da sam mu dovodila ljude ispred kuće i da sam radila određene stvari. Rekla sam mu: ‘Šta pričaš, o čemu govoriš?’“, nakon čega je krenuo da nasrće na mene“), rekla je da je telefonom pokušala da snimi događaj, posle čega je pokušao da joj izbije telefon iz ruke. „Postavila sam se između njega i supruga, a onda me je udario u nos i razbio mi nos“, izjavila je ona.

Šapić je dao izjavu u policiji, testiran je na alkohol i psihoaktivne supstance (tužilaštvo je u saopštenju navelo da su nalazi bili negativni) a sutradan je imao obračanje u kom je izneo svoju stranu priče – poklapanja su u suštini u tome

da on jeste nju prepoznao i da joj se jeste obratio sa pitanjem zašto je dovodila ljude pred njegovu kuću (... „i pitao sam je zbog čega je dolazila na moju kuću i da li je svesna šta znači kad dovlačite ljude na nečiju adresu i tamo gde mu živi porodica“). Šapić je demantovao da ju je udario, rekao je da ju je sklonio da bi se odbranio od njenog supruga.

Inače, Tatjana Mičić je uspeła da snimi deo događaja, pa se na snimku – koji je (posle Šapićeve konferencije za štampu) objavio „Kreni-promeni“ uz komentar: „Ovo je snimak na kojem se vidi kako Aleksandar Šapić napada Tanju Mičić neposredno nakon što im je prišao i započeo verbalnu raspravu“ – čuje kako Šapić kaže: „Hajde pomeri se sada da on i ja rešimo neke stvari.“ Čuo se i ženski glas „beži, bre, budalo“ i tada je došlo do nekog vida fizičkog obračuna usled kog je prekinuto snimanje.

„Žao mi je ukoliko je ta gospođa bila povređena, ali bih voleo da znam kako se povredila i ko ju je povredio, jer ja je povredio sigurno nisam, i to tražim od nadležnih organa da utvrde“, rekao je, između ostalog, Šapić novinarima.

Nije prvi put da Šapić kao gradonačelnik Beograda doživljava optužbe za agresivno ponašanje, što on stavlja u kontekst odbrane svog dostojanstva i svog praga.

Iz ove perspektive, ipak, deluje pomalo apsurdno da je Aleksandar Šapić put do trenutne političke pozicije gradio tako što je bio pristojan. Odlične izborne rezultate na Novom Beogradu gde je ispred grupe građana osvajao vlast, i to vlast bez učešća SNS, pretočio je u solidan rezultat na gradskim izborima 2018.

godine kada je njegova stranka – zvala se SPAS ako je neko zaboravio – osvojila nepunih deset odsto glasova, sa kampanjom koja se bazirala ponajviše na njegovom odbijanju da učestvuje u političkim svađama i nadvikivanjima dve strane, znao je čak da prećuti skoro celu emisiju u kojoj bi kandidati vlasti i opozicije skakali jedni drugima za vrat, gotovo pa bi se reklo da je bio nenametljiv. Kritikovao je vlast, nije se gurao ni na stranu opozicije.

„Ako su građani Beograda zadovoljni i spremni da ponovo imaju ovu gradsku vlast, ko sam ja da im otvaram oči. Ne želim da se valjam u ovom blatu, spreman sam da platim cenu“, govorio je nekada Šapić kao predsednik Skupštine opštine Novi Beograd. A ta gradska vlast je, naravno, bila naprednjačka.

Danas, kada je naprednjački gradonačelnik, to je ipak neka potpuno drugačija politička ličnost, za koju je doskorašnji predsednik Srbije Aleksandar Vučić rekao:

„Ti, kao javni funkcioner, ne smeš sebi da dozvoliš da, kad vidiš da te neko provocira i da neko hoće da napravi gužvu, da se ne skloniš odatle. Urađi šta god hoćeš, samo ne smeš da učestvuješ u tome. I za to odgovornost leži isključivo na Aleksandru Šapiću.“

Na stranu što je teško braniti tezu o tome da neko hoće da provocira, kada je jedino u čemu se slažu iskazi učesnika „bežanijskog noćnog susreta“ – da je Šapić prvi prišao opozicionoj odbornici.

Tek, Vučiću verovatno nije bio baš potreban ovakav skandal u trenutku kada kampanja za parlamentarne izbore ula-

Datum: 01.10.2026

Medij: Nedeljnik

Rubrika: Bez naslova

Autori: Piše Veljko Miladinović

Teme: Aleksandar Šapić; Skupština grada Beograda

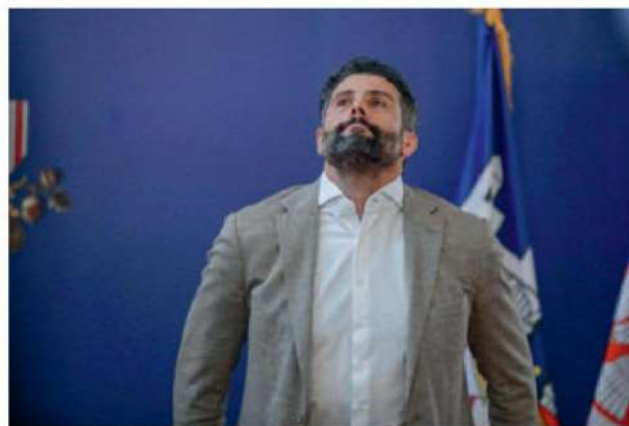
Napomena:

Površina: 1061

Naslov: Koliko Šapić može da košta Vučića

Strana: 24,25

zi u ključnu fazu. I to od naprednjačkog gradonačelnika koji se nalazi na marginama naprednjaštva. Šapića nema u narativu o izgradnji Srbije, o projektima za budućnost i ostalim predizbornim floskulama, ne slika se sa Vučićem, nije visoko plasiran u medijima koji podržavaju vlast. Kritikanjem Čacilenda svakako nije ojačao svoje pozicije, ali nije baš ni poprimio simpatije druge strane kojoj je nekada pripadao.

U političkom fenomenu Aleksandra Šapića kao naprednjačkog gradonačelnika krije se još apsurd. Zaboravilo se kako su nekada naprednjaci isticali u svojim redovima Vanju Udovičića, šampiona, kapitena i finog dečka sa završenim državnim fakultetom u vreme kada su Šapića, šampiona i vaterpolo legendu sa konfliktnim imidžom, kao „žutog“ – možda treba podsetiti da je bio zamenik gradonačelnika u vreme Dragana Đilasa – optuživali u talasu afera sa „lažnim doktoratima“ sa privatnih fakulteta.

Ali Šapić je po izlasku iz Demokratske stranke postao fin dečko, na Novom Beogradu je „rešavao probleme“, imao sve one populističke akcije koje imaju lokalni šerifi, ali nije bilo u tome previše igranja na kult ličnosti. Svakako je u najve-

PUT SA MARGINA OPOZICIJE NA MARGINE NAPREDNJAŠTVA I NIJE BIO TOLIKO DUG. DA LI JE BIO „PRAVI“ OPOZICIONAR I NIJE TOLIKO VAŽNO, ALI POJEDNOSTAVLJENA MATEMATIKA UPUĆUJE NA TO DA SU ZA NJEGA GLASALI ONI KOJI INAČE NE GLASAJU ZA SNS. KAO ŠTO DOBRIM DELOM I NISU POSLE GLASALI

ćoj beogradskoj opštini osvajao glasove.

Medutim put sa margina opozicije na margine naprednjaštva i nije bio toliko dug. Da li je bio „pravi“ opozicionar i nije toliko važno, ali pojednostavljena matematika upućuje na to da su za njega glasali oni koji inače ne glasaju za SNS. Kao što dobrim delom i nisu posle glasali. Kada se njegova stranka utopila u Srpsku naprednu stranku, bila je to matematika kojom je Vučić branio Beograd. Ta matematika nije bila prosto sabiranje jer su naprednjaci u seriji ponovljenih gradskih izbora a sa Šapićem kao beogradskim adutom – pali na manje od 40 odsto (2023. godine), da bi tek na poslednjim izborima (2024) u kojima je pola opozicije bojkotovalo izbore prešli 50 odsto (uz megaukrupnjavanje sa socijalistima), ali tu je već bio istrošen potencijalni faktor Šapić.

Opozicione stranke u gradskoj vlasti su zatražile Šapićevu smenu ili ostavku i definitivno će pritisci ići u tom smeru. Inače je dojam o podršci stranke Šapiću u javnosti ravan onoj koju je kao gradonačelnik imao doktor Zoran Radojičić (ako ga se neko seća), samo što gradonačelniku Radojičiću nije bila potrebna nikakva podrška, a Šapiću bi svakako bila potrebna. I pitanje je koliko će je dobiti.

Naprednjaci su od njega odavno izvukli sve što mogu, sada mogu da idu samo u minus.

Kada neko hoće da se našali sa Aleksandrom Šapićem, setiće se Nambije – kako je izgovorio Namibiju u emisiji sa Vukom Jeremićem. Kao što je nekada rekao a „kada bih vratio vreme, nikad ne bih otišao u 'Utišak nedelje'“, jer je percepcija ljudi bila da on nema pravo da razgovara o bilo čemu sa Vukom Jeremićem, tako je posle sukoba sa odbornicom Mičić i njenim mužem – u skladu sa onim što je rekao Vučić – preuzeo odgovornost „zato što se nije sklonio“ i rekao da bi sada drugačije postupio.

A pitanje je da li bi, da se vrati u vreme utapanja u SNS, postupio drugačije. Možda bi i dalje bio nenametljiv i nesvadljiv lokalni političar koji „ne želi da se valja u ovom blatu“. **N**

Datum: 01.10.2026
Medij: Večernje novosti
Rubrika Politika
Autori: redakcija

Napomena:
Površina: 1116

Teme: Aleksandar Šapić; Skupština grada Beograda

Naslov: SRDANOVIĆ POZIVAO DA SE NAPADNU NAPREDNJACI

Strana: 1,2,3

Фото Танијуг

ВУЧЕВИЋ ЈАВНО УПРО ПРСТОМ

**СРДАНОВИЋ
ПОЗИВАО ДА
СЕ НАПАДНУ
НАПРЕДЊАЦИ**

Фото Принтскрин

стрaне 2. и 3.

Datum: 01.10.2026
Medij: Večernje novosti
Rubrika: Politika
Autori: redakcija

Teme: Aleksandar Šapić; Skupština grada Beograda

Naslov: SRDANOVIĆ POZIVAO DA SE NAPADNU NAPREDNJACI

Napomena:
Površina: 1116

Strana: 1,2,3

АТМОСФЕРА НА УЛИЦАМА ДОСТИЖЕ ТАЧКУ КЉУЧАЊА, СНС ОПТУЖИО ПРВОГ НА "СТУДЕНТСКОЈ ЛИСТИ" ДА

Слао пољупце, па звао на тучу

НАПАДНУТА активисткиња СНС Љиљана Цвјетковић испричала је да су напредњаци у уторак увече дошли да разговарају са грађанима код Футошке пијаце, а да је у једном моменту Срдановић дошао до њих:

- Махао је рукама, слао нам је пољупце, позивао је људе са друге стране да крену ка нама, да нас нападају. Ми смо одбијали и стајали смо на нашој страни. У једном моменту скупила се група људи и ја сам била ту, добила сам песницом у главу. Болело ме је.

Навела је да је изненађена нападом и истакла да је њена породица узнемирана и уплашена за њену безбедност.

- Не знају шта даље све може да се деси. Али ја сам свакако таргетирана, како се каже, од пре можда неких годину и по дана. Таргетирао ме је Миран Погачар који је објавио на својој друштвеној мрежи моју фотографију са именом и презименом, навео је и посао којим се бавим, тако да ме у Новом Саду људи препознају као "нација".

Мићићева дала изјаву

ОДБОРНИЦА покрета Крени-промени у Скупштини Београда да Татјана Мићић дала је јуче изјаву у полицијској станици на Новом Београду, поводом навода да ју је у понедељак увече физички напао градоначелник престонице Александар Шапић.

Покрет Крени-промени је уочи давања изјаве организовао скуп подршке Мићићевој испред станице. Они су у уторак саопштили да је "лекарским прегледом одборнице тог покрета Татјане Мићић констатован прелом леве носне кости и дела горње вилице уз нос, са мерењем помомљених делова кости", а да су повреде настале "након што ју је градоначелник Београда ударио".

Шапић је на конференцији за медије у уторак тврдио да "Татјану Мићић није тако и да ће инсистирати да се утврде све околности догађаја".

САМО три недеље пре отварања биралишта 25. октобра, изборна температура у Србији достиже тачку усијања. Да се политичка борба са страначких говорница преселила на улице где сукоби не остају само на оштрим речима, него добијају физички, насилни епизод показују и драматичне сцене из Новог Сада и Ниша, где су се у уторак увече готово истовремено догодили инциденти у којима је повређено двоје активиста Српске напредне странке.

У општем метежу који се око 22 часа десио на раскрсници Булевар ослобођења и Јеврејске улице у Новом Саду, сукобиле су се присталице листе "Уједињена Србија" и "Студентске листе", а активисткиња СНС Љиљана Цвјетковић је добила ударац песницом у главу. Због сумње да ју је ударио јуче је ухапшен О. Н. а руководство напредњака каже да је за напад одговоран први на "Студентској листи" Илија Срдановић, који је, како додају, све време провоцирао и подстицао блокадере да насрну на њихове активисте.

Истовремено, у Нишу је током акције "од врата до врата" нападнут члан СНС Денис Стојановић, који је због повреда главе завршио у Клиничком центру. Како је пренела ТВ Ниш, због сумње да је напао Стојановића, приведен је Г. Ј., иначе почасни конзул Аустрије

СРДАНОВИЋ ПОЗИВАО ДА СЕ НАПАДНУ НАПРЕДЊАЦИ

Вучевић: Не схвата да га лекарски бели мантил чини још одговорнијим, па би морао то и да покаже

▲ СКАНДАЛ Тренутак када О. Н. удара Цвјетковићеву

у том граду, што потврђују и званични подаци аустријског Министарства спољних послова. О даљем поступку требало би да се изјасни надлежни тужилац.

Лидер СНС Милош Вучевић каже да је за напад на Цвјетковићеву у Новом Саду директно одговоран Срдановић, који је, како каже, водио тај напад, те да је

поједнако одговоран као и онај који је брутално ударио активисткињу СНС.

- Напад који се догодио у уторак код Футошке пијаце предводио је лично Срдановић, први на блокадерској листи, неко ко је положио Хипократову заклетву, неко ко би требало да се стара о здрављу грађана, да својим примером показује како би људи требало да се понашају - рекао је Вучевић јуче на конференцији за новинаре у централни СНС.

Он је објаснио да је Срдановић први прешао пут, дошао код напредњака, позивао блокадере да пођу за њим и да се физички обрачунају.

- У то немамо никакву дилему. А колико је то тачно не само да показују видео-снимци где видите њега када прелази улицу и позива блокадере да дођу на другу страну, сигурно не да разговарају са активистима и симпатизерима СНС, него да се обрачунавају, да дође до физичког обрачуна, да дође до оног до чега је дошло и што се десило Љиљани - рекао је Вучевић.

Навео је да Срдановић не само да је позивао, него је на крају тог инцидента, када су се блокадери повукли, узео мегафон и захватио им за то што су урадили.

- Срдановић не схвата да га лекарски бели мантил чини још одговорнијим, па би морао то и да покаже.

Истакао је да су блока-

▲ ПОДРШКА Вучић са активистом СНС Денисом Стојановићем нападнутим у Нишу

Datum: 01.10.2026

Medij: Večernje novosti

Rubrika: Politika

Autori: redakcija

Teme: Aleksandar Šapić; Skupština grada Beograda

Napomena:

Površina: 1116

Naslov: SRDANOVIĆ POZIVAO DA SE NAPADNU NAPREDNJACI

Strana: 1,2,3

JE IZAZVAO SUKOB U NOVOM SADU

koji drugačije misle i koji kritikuju СНС такође људи. И они су наше сестре и браћа и ми не смо да им узвраћамо на исти начин. И морамо да се понашамо другачије, да покажемо одговорност, стрпљење, трпеливост и покажемо колико нам је стало до мира, до уједињења у Србији јер то после избора, ко год победио, мора да се догоди - истакао је он.

Навео је да то што су "сејали мржњу и што су толико неодговорни, то што мисле да је важно само колико ће лајкова да добију од својих присталица, показује да немају одговорност, да немају капацитет за вођење државе".

- И тај инцидент је у уторак, дефакто, изазвао први на такозваној студентској, пошто није студентска, блокадерској листи. Не разу-

дери у уторак и у другим градовима "извели најгоре, најподлије нападе на грађане који не мисле као они".

- И поново смо видели да то што они промовишу као неку њихову блокадерску

Полиција "чешља" снимке

ВИШЕ јавно тужилаштво у Новом Саду саопштило је да је полицији упутило захтев да се утврди идентитет особа које су учествовале у сукобу присталица листе "Уједињена Србија" и "Студентске листе" у уторак увече у том граду.

- Полицији је упућен захтев да се изузму видео-снимци са свих надзорних камера које покривају место догађаја, те да се детаљним прегледом тих снимака и снимака објављених на друштвеним мрежама, изолују конкретни догађаји где је дошло до физичког обрачуна између присутних појединаца и да се утврди њихов идентитет у циљу утврђивања постојања основа сумње да је извршено кривично дело насилничко понашање на спортској приредби или јавном скупу - наведено је у саопштењу.

политику: све се своди искључиво на насиље, мржњу и бес, а то се завршава нападом на друге људе, то се завршава нападима на жене.

И носилац листе "Уједињена Србија" Александар Вучић каже да је инцидент у Новом Саду изазвао Срђановић. Он се чуо са Љиљаном после напада и додао да је то дивна и храбра жена која се није ни жалила, ни плакала. Вучић је јуче посетио и активисту СНС Дениса Стојановића који са тешким повредама лежи у нишком Клиничком центру, након што је у уторак увече нападнут у том граду.

- Моја кључна порука је да су и они

мем шта је са тим човеком, не разумем шта је са тим људима. Не разумем да не схватају да држава није играчка, да се ту ради о људима, да морате да бринете о њима, да је ту одговорност неупоредиво већа, а не да се понашате као некакав људи активиста на улици који може себи да дозволи шта год хоће, како год хоће.

Додао је да за присталице "Уједињене Србије" може да значи нешто његова порука.

- Дакле - склоните се, нервозни су, знају да губе изборе, и то вам сад кажем на 22, 23 дана до изборне тишине, дакле, и зато ће нервоза код њих да буде све већа - рекао је Вучић. ■

С.В.

Datum: 01.10.2026

Medij: Danas

Rubrika: Politika

Autori: L. Valtner

Teme: Aleksandar Šapić; Skupština grada Beograda

Naslov: Ostavka nije poželjna u vreme neizvesne kampanje

Napomena:

Površina: 602

Strana: 3

Zbog incidenta sa opozicionom odbornicom, Vučić samo blago kritikovao gradonačelnika Beograda Šapića

Ostavka nije poželjna u vreme neizvesne kampanje

BEOGRAD // Da je Aleksandar Vučić, naistaknutiji član SNS-a, tražio ostavku svog stranačkog kolege gradonačelnika Beograda Aleksandara Šapića zbog fizičkog kontakta sa odbornicom Skupštine Grada Tanjom Mičić, uspostavio bi prešedan koji ova vlast izbegava, a to je da odgovornost važi i za njene funkcionere, kažu sagovornici Danasa komentarišući zašto Vučić odmah nakon incidenta nije tražio da se Šapić povuče.

Možda je nezgodan trenutak za ovaj skandal, ali stranci na vlasti u kampanji, pogotovo njenom najistaknutijem članu koji je nosilac i prvi na listi „Aleksandar Vučić - Ujedinjena Srbija“, možda bi išlo u korist da pokaže spremnost na odgovornost i zahteva od gradonačelnika da podnese ostavku. Međutim, Vučić nije odabrao tu opciju, već je samo istakao da Šapić to nije smeo da dozvoli kao javni funkcioner i da je trebalo da se skloni. Branimir Kuzmanović, predsednik Beogradskog od-

bora DS-a, za Danas kaže da je sigurno da bi Vučić upravo tako postupio da se SNS ne nalazi u veoma neizvesnoj kampanji u kojoj po prvi put za skoro 15 godina može da izgubi.

Njegova uobičajen način za kontrolu štete se vidi na primeru nasilnika iz Novog Sada koji su studentkinji slomili vilicu. Prvo zgražavanje, političke konsekvence (premijer kao organizator grupe podneo ostavku), a tek kasnije kada se javnost stiha abolira za delo. Ovog puta je morao, zbog ugroženosti, da to učini u jednom obraćanju. Zato je i izgledao veoma smušeno u izjavi da je Šapić kriv i istovremeno nije kriv - opisuje on.

Da je Šapić žestoko „izriban“ iste noći, saznaje Nikola Jovanović, osnivač Centra za lokalnu samoupravu. On za Danas ocenjuje da je ono što je Šapić uradio moralno i politički nedopustivo i da je time još jednom pokazao da je nedostojan da obavlja funkciju gradonačelnika.

Jovanović kaže Danas i da je time naneo političku štetu kampanji SNS-a i Aleksandru Vučiću, jer je njihov glavni narativ da su „bloka-

deri“ nasilnici i da naročito atakuju na žene. Šapićevim potezom sve to je obrnuto naglavačke. „Prema našim informacijama, Šapić je bio „izriban“ još tu noć od nekadašnjeg predsednika države i urađene su prve procene efekta njegovog napada na odbornicu sa Novog Beograda i njenog supruga. Deluje mi da je procenjeno da se priča izduvava i da van pokreta Kreni - Promeni nije dobila veliko „ubrzanje“. Moje mišljenje je da je trebalo da reakcija bude još snažnija i da se mnogo više pojedina i organizacija uključi u osudu ovog čina“, smatra Jovanović.

Navodi da je očigledno zaključak SNS-a da je u ovom momentu veća šteta smeniti gradonačelnika prestonice usred kampanje i da će nove teme zameniti stare. Kako navodi, Centar za lokalnu samoupravu je zatražio da odbornici smene Šapića na prvoj narednoj sednici gradske skupštine, 6. oktobra, ali prema njegovim informacijama odbornici SNS-a i SPS-a to neće učiniti.

Ostavka ili prevremeni izbori

Opozicija u Skupštini Beograda oštro kritikuje gradonačelnika i najavljuje zahtev za njegovu smenu.

„Šapić ne može da ostane gradonačelnik nakon napada na odbornicu Tanju Mičić“, izjavio je Stefan Simić, predsednik beogradskog odbora Pokreta slobodnih građana i gradski odbornik za N1. On je najavio da će opozicija podneti dopunu dnevnog reda za narednu sednicu beogradske skupštine i tražiti smenu Šapića. Narodni pokret Srbije, međutim, želi prevremene izbore. Kako je u pisanoj izjavi poručio šef odborničke grupe Narodnog pokreta Srbije u Skupštini grada Beograda Miloš Pavlović, Šapićeva ostavka ili smena nije dovoljna, „jer bi to značilo nastavak političke nasilja koju bi umesto njega samo sprovodio neko drugi“. NPS zato traži raspisivanje vanrednih beogradskih izbora, pošto su, ocenjuju, SNS i SPS u Beogradu izgubili svaki legitimitet.

Bojan Pajtić, profesor Univerziteta u Novom Sadu, uočava čudan potez. Podseća da je Vučić rekao da je Šapić odgovoran, ali je istovremeno ponudio i opravdanje o „provokaciji“, što je kako kaže, dovoljno da odglumi osudu, premalo da ona proizvede posledice.

Po mom sudu, ostavku nije tražio zato što bi time uspostavio prešedan koji ova vlast najviše izbegava, a to je da odgovornost važi i za njene funkcionere. Posebno je rečito što se Šapić izvinio SNS-u i Vučiću. Očigledno zna kome polaže račune, a građani nisu na tom spisku - primjećuje Pajtić. Naglašava da u uređenoj državi, politička odgovornost ne bi čekala da stranka izračuna koliko je skandal košta u glasovima.

Ne očekujem njegovu dobrovoljnu ostavku narednih dana i već je poručio da je neće podneti. Moćuća je ako pritisak javnosti učini njegov ostanak skupljim od njegovog odlaska. Tada bi nam još i predstavili smenu kao dokaz principijelnosti - iste one koja se nije pojavila dok je trebalo zaštititi odbornicu - zaključuje Pajtić za Danas. Vučić, do pisanja ovog teksta, juče nije odgovarao na poruke poslate na njegov broj poznat redakciji.

L. Valtner

ПОЛИТИКА

УНА ШКАНДРО

**ИНТЕРВЈУ: АЛЕКСАНДРА ШТИМАЦ,
КАНДИДАТКИЊА НА ЛИСТИ „СТУДЕНТИ
ПОБЕЂУЈУ“**

Победићемо под њиховим условима

Политичка динамика уочи предстојећих парламентарних избора добија нове актере, а у средишту пажње јавности нашле су се особе препознатљиве више по грађанском активизму него по страначкој борби. Ново лице је и Александра Штимац, магистар фармације и кандидаткиња за посланицу на „Студентској листи - Студенти побеђују“

16 НИН 1.10.2026.

Између борбе за институције, „ослобађања“ правосуђа и политике без лидера, Александра Штимац у разговору за НИН говори о теренској борби, изборним условима, нападима власти и визији Србије дан после избора.

■ **Како оцењујете досадашњи ток кампање? Да ли су реакције грађана оправдале ваша почетна очекивања?**

Изузетно сам задовољна. То се пре свега односи на начин на који људи реагују на саму појаву студентског покрета, али и на саме кандидате.

Фасцинантно је са колико ентузијазма нас дочекују, шта нас питају и какве разговоре водимо. Када се на скупу „студентске листе - Студенти побеђују“ у селу Доње Видово поред Параћина појави велики број људи, схватите да се дешава нешто дубинско и аутентично.

■ **Део јавности је очекивао да се ваш супруг, познати спортиста и активиста, нађе на листи. Уместо њега, видимо вас. На који начин су формирани критеријуми за избор 250 посланика?**

Потпуно ми је јасно зашто су људи очекивали Владу на листи. Он је остварена личност за себе, као што сам и ја индивидуа за себе, али као супружници делимо исте моралне смернице и вредносне критеријуме. Студенти су поставили јасне и ригорозне услове које је сваки кандидат морао да испуни. На основу тих параметара изабрано је нас 250, уз још толико заменика који такође испуњавају све високе стандарде. Могли су кандидовати и четири стотине или пет стотина људи, јер у Србији постоји много часних и поштених професионалаца са оствареним каријерама који не зависе од државе.

■ **Наступате са предизборним планом од 11 тачака за „дан после“. У случају победе, које три тачке бисте издвојили као најхитније и најважније, чије спровођење грађани могу очекивати одмах по пребројавању гласова?**

Прва и најважнија тачка јесте ослобађање тужилаштва и судства, уз формирање специјализоване тужилачке полиције. Без повратка државе у уставне и законске оквире не можемо направити никакав помак ни у једној другој области.

Друга кључна тачка јесте бескомпромисно процесуирање свих појединаца за које постоје докази да су учествовали у криминалним радњама, уз обавезно одузимање бесправно стечене имовине.

Datum: 01.10.2026

Medij: NIN

Rubrika: Bez naslova

Autori: Aleksandra Ranković

Теме: Expo 2027/Expo Beograd 2027

Naslov: Pobeđićemo pod njihovim uslovima

Napomena:

Površina: 1679

Strana: 16,17,18

Као трећи приоритет, разуме се и из угла моје струке, истичем реформи здравственог система, конкретно, обезбеђивање доступности лекова и лекара у сваком селу. Сваки грађанин Србије, без обзира на то где живи, има право на једнаку здравствену заштиту и достојанствен живот.

■ Једно од питања око којих се у јавности ломе копља јесте судбина пројекта Експо. Какав је став ваше листе према том и другим великим инфраструктурним пројектима власти?

Основни проблем са пројектом Експо, као и са свим другим пројектима ове власти, јесте потпун изостанак транспарентности. Док се не отворе сви тајни уговори и документација, неодговорно би било доносити дефинитивне судове.

Први корак који морамо предузети, што је уосталом био и један од изворних захтева студентског покрета још од трагедије у Новом Саду, јесте отварање комплетне архиве. Тек када стручни тимови утврде шта се тачно налази у уговорима и колика је стварна штета или обавеза државе, доносиће се даље одлуке у интересу јавности.

■ Сличне дебате воде се и око монетарне политике и финансијске стабилности. Како одговарате на нагађања да ћемо са вашом листом добити клизајући курс динара и каква ће бити макроекономска политика?

То је питање за врхунске економске стручњаке попут професора Шошкића и нашег економског тима. Оно што као грађани и политички покрет можемо да констатујемо јесте да прво морамо утврдити реално стање јавних финансија.

Питање је на који начин и под каквим условима власт тренутно одржава курс динара и какве је вештачке приливе користила да би покривала дубинске рупе у буџету. Након победе на изборима и отварања пословних књига државе, имаћемо чисту слику на основу које ће струка дефинисати одрживу монетарну и економску политику.

■ Представници владајуће коалиције често вам замерају недовољно политичког искуства, а тврде и да вашем покрету недостаје јасна и разрађена политика. Како одговарате на те критике?

Они користе излизани наратив да ми нисмо „професионални политичари“. Али запитајте се по чему су они бољи само зато што се двадесет или

тридесет година професионално баве политиком?

Једино у чему су усавршили своје вештине јесте манипулација информацијама и представљање у лажном светлу.

Ми желимо да се представимо јавности управо онаквима какви јесмо. Именом, презименом, личним интегритетом и професионалним остварењима гарантујемо за план и програм који нудимо грађанима Србије.

■ На самом почетку протеста спомињао се концепт прелазног периода од шест месеци до годину дана ради стварања услова за слободне изборе. Да ли је тај концепт и даље актуелан или идете на пун мандат?

Није на нама да лицитирамо временским оквирима од две, три или

„Ми желимо да вратимо веру у демократско друштво, у коме људи могу слободно да седну, разговарају и размењују идеје без потребе за „великим вођом“. Одсуство лидера је наша највећа снага јер показује да је ово покрет народа, а не нечији приватни пројекат

четири године. Наш примарни и непосредни циљ јесте смена корумпираног режима, обнова правне државе и успостављање функционалног система. Колико ће времена бити потребно стручним тимовима и влади да спроведу све неопходне реформе и очисте институције од партијског утицаја, показаше време. Најважније је да се поставе здрави темељи, а након тога ће демократски процеси тећи несметано.

■ Често се у вашој кампањи чује критика о „промени система“. Међутим, многи правни механизми и закони у Србији формално су усклађени са стандардима Европске уније, треба ли их мењати?

Када говоримо о промени система, мислимо на потпуну департизацију друштва. Промена система значи да млади човек не мора да има партијску књижицу да би добио посао, већ да се запошљава на основу знања, способности и радне биографије. Говоримо

о томе да стручни људи покривају кључна места у здравству, просвети, правосудју и привреди, без обзира на то да ли су чланови било које странке или симпатизери студентског покрета. То је суштинска промена система коју нудимо.

■ Своју борбу дефинишете као референдумски избор: „Србија или мафија“. Које тренутно постојеће институционалне механизме планирате да покренете у првих сто дана власти у борби против организованог криминала?

Питање како ћемо управљати државом након победе поставља се данас углавном само нама, што говори о томе да грађани и јавност увелико рачунају на победу листе „Студенти побеђују“.

Након формирања владе у законском року, улазимо у имплементацију нашег плана. Неки законски оквири већ постоје и добри су, али су се злоупотребљавали или игнорисали. Поред кандидата са листе, наш тим чини више десетина врхунских правних и економских стручњака, саветника и професора који већ сада разрађују оперативне кораке.

Формирање тужилачке полиције, као самосталног органа који ће директно одговарати тужилаштву а не министарству унутрашњих послова, остаје апсолутни приоритет.

■ Ко ће је формирати, на који начин, са којим овлашћењима, парама и хоће ли то бити ад хок тело или стално тужилачко тело?

То су питања на која сада немам директан одговор. Тренутно се у кампањи бавимо стратешким питањима, а нешто друго је оперативна испорука, project delivery. Како ће тај пројекат изгледати, произаћи ће из самог плана и програма нове владе. Тим питањем ће се бавити стручно тело из области правосудја. Ја нисам део тог стручног тела. Они би сигурно знали да вам одговоре на ово питање много боље него ја.

■ На који начин ће се доносити одлуке унутар ваше посланичке групе? Да ли ћете функционисати по принципу пленума, класичне политичке странке или неког трећег модела?

Самим избором кандидата на листу, студентски покрет је дао поверење и аутономију групи људи који деле исте вредности и циљеве. Ми смо пре свега саборци. Унутар нашег блока одлуке ће се доносити консензусом и кроз сталне консултације са

ПОЛИТИКА

студентима и стручним тимовима. Када освојимо више од 126 мандата у Народној скупштини, наставићемо да примењујемо исти принцип заједничког одлучивања који нас је и довео до ове тачке.

■ Друштвене мреже и јавни простор преплављени су бесом, тензијама, увередама и тешким речима. Да ли имате какву-такву контролу над емоцијама ваших присталица?

Људи су дубоко љути и огорчени, и то је потпуно разумљиво после свега што су проживели. Неки људи ту љутњу испољавају на начине који нису увек најприкладнији, али ми нити можемо, нити желимо да контролишемо било кога. Немамо механизме да управљамо емоцијама грађана на друштвеним мрежама.

Оно што можемо и што чинимо јесте да сопственим примером, понашањем и јавним говором показујемо које вредности заступамо. Достојанство, култура дијалога и уважавање саговорника су наша једина политика.

■ Како гледате на друге опозиционе актере који наступају на изборима, попут коалиције око Ђиласа и Поноша, или пак Аутентичне деснице? Да ли их видите као потенцијалне сараднике или политичке конкуренте?

Студентски покрет на ове изборе излази потпуно самостално. Нисмо правили предизборне коалиције нити смо о томе размишљали. Свака политичка опција има право да изабере свој пут и начин на који ће наступити. Наш једини и јасни циљ јесте смена актуелног режима. Када се преброје гласови и сходно резултатима, видећемо како ће се ствари одвијати, али подвући ћу још једном – ни под каквим условима нећемо сарађивати са било киме ко је учествовао у овој власти или служио овом режиму.

■ Много прашине подигло се у јавности око професора Мила Ломпара и његовог утицаја на потенцијални резултат ваше листе. Да ли томе придајете значај?

Своје мишљење о било ком појединцу задржала бих за себе, јер смо се сви ми окупили око најмањег заједничког именитеља, беспопштедне борбе против криминала и корупције. Заступамо тезу да у новом систему не сме постојати незаменљиво име и презиме. То је суштина промене. Небитно је да ли се неко зове Петар

УНА ШАНДРО

”Спрема се
незапамћен ниво
контроле. Обучили
смо и увелико обучавамо
армију контролора који
ће покрити свако бирачко
место у Србији

или Никола, важно је да ли испуњава јасне и транспарентне критеријуме. Процес селекције кандидата водили су студенти потпуно аутономно и ми као кандидати у то нисмо задирали.

■ Маркетиншки стручњаци често наводе да је изборна листа без препознатљивог лидера у старту хендикепирана. Да ли је одсуство лидера ризик или предност?

Маркетиншки модели нас превише не оптерећују, нас занима суштина и куда идемо. Режим нас је деценијама убеђивао да је један човек неопходан за све и да без њега систем не функционише. Ми желимо да вратимо веру у демократско друштво, у коме људи могу слободно да седну, разговарају и размењују идеје без потребе за «великим вођом». Одсуство лидера је наша највећа снага јер показује да је ово покрет народа, а не нечији приватни пројекат.

■ Политичке кампање захтевају озбиљна финансијска средства. Одакле се финансира кампања листе „Студенти побеђују“?

Од првог дана па све до данас, студентски и грађански покрет финансира се искључиво из добровољних донација грађана. Немамо тајне спонзоре нити тајкуне иза себе. Људи схватају важност овог тренутка и сами одвајају од својих прихода. Сећате се када су студенти пешачили Србијом – грађани су се самоорганизовали, доносили храну, воду, бака из села би изнела једну јабуку са стола јер зна да су та деца једина будућност ове земље. Та врста народне солидарности и да нас финансира нашу борбу.

■ Представници режима оптужују вас да иза ваше политичке координације стоје бивши функционери Демократске странке, попут Бојана Пајтића или Душана Петровића. Има ли истине у тим тврдњама?

Људи из власти једноставно не могу да верују да у Србији може постојати нешто лепо, чисто и аутентично без неког ко повлачи концe из сенке. Они полазе од себе и свог начина функционисања.

Господин Пајтић не познајем лично, виђам његове објаве на друштвеним мрежама, а за господина Петровића једва да сам и чула. Приче о њиховом утицају на нашу листу су апсолутне бесмислице које показују колико је власт немоћна да разуме солидарност и енергију коју носимо.

■ Изборни услови су остали исти, а опет излазите на изборе уз пуно упозорења да режим припрема изборну крају? На који начин планирате то да спречите?

Сви знамо да су изборни услови далеки од фер и једнаких. Али наша стратегија је јасна: побеђујемо их под њиховим условима, јер другог избора немамо. Спрема се незапамћен ниво контроле. Обучили смо и увелико обучавамо армију контролора који ће покрити свако бирачко место у Србији.

Нећемо дозволити да буде украден нити један једини глас. Ако дође до неправилности, наши контролори су обучени да реагују у складу са законом одмах на лицу места и записнички констатују сваку злоупотребу. Сваки глас биће одбрањен законским и институционалним средствима.

Александра Ранковић

ЕКОНОМИЈА

ЗАШТО СУ ЗАНАТСКЕ ВЕШТИНЕ У СРБИЈИ ДАНАС ЗЛАТА ВРЕДНЕ

Мајсторско знање уносније од факултетске дипломе

Према истраживању платформе Даибау, чак 70 одсто мајстора је у текућој години повећало цене услуга у односу на прошлу. Међу занатлијама који су мењали ценовнике просечан скок у односу на претходну годину износио је око 13,8 одсто. Подаци показују да 78 одсто анкетираних мајстора очекује ново поскупљење у наредних 12 месеци, најчешће у распону до 10 одсто

Када се суочимо са кваром или радовима у дому, често констатујемо да су интервенције мајстора баснословно скупе. Сходно томе са правом се може закључити да је имати занат у Србији данас злата вредно, а да вични зналци разних профила зарађују и више него уносно. Неспорно је да су квалификовани радници на цени, без обзира на то да ли је реч о занатлијама које ангажујемо за свакодневне поправке или онима који раде на великим грађевинским пројектима.

Тржиште је услед великог дефицита мајстора поставило нова правила, па искусне руке на терену и градилишту прижељкују како инвеститори тако и домаћинства. Разлог за све мањи број занатлијских кадрова пак лежи у промени интересовања нових генерација. Млади људи најчешће избегавају да се школују за мајсторска занимања јер их много више привлаче ИТ сектор или канцеларијски послови. Резултат је не само то да су услуге мајстора скупе, већ и да су занатлије свесне да су њихова занимања дефицитарна и да могу да подижу цену свог рада.

Тако је, према истраживању платформе daibau.rs, чак 70 одсто мајстора у Србији повећало цене услуга у односу на прошлу годину, а просечан скок износио је 13,8 одсто. Подаци показују да 78 одсто анкетираних мајстора очекује ново поскупљење у наредних 12 месеци, најчешће у распону до 10 одсто.

Највећи раст забележен је у сектору металних конструкција, где су сви анкетирани мајстори подигли цене, док су произвођачи намештаја и сто-

лари поскупели у 88 одсто случајева. Као кључни разлог за овакав тренд, 73 одсто испитаника наводи раст цена грађевинског материјала, а 59 одсто истиче и поскупљење енергената.

Професор Економског факултета у Београду Михаил Арандаренко за НИН каже да су услуге занатлија скупе због тога што је потражња за њима велика, а понуда прилично скромна.

Тржиште у знаку дефицита

„Занатлије су једноставно постале дефицитарна радна снага и то је чињеница са којом су суочени како послодавци тако и грађани. Постоје два разлога због чега је то тако. Први је тај да су добри мајстори тражени и у земљама Европске уније, у првом реду у Немачкој, а тамо се, као што је познато, може више зарадити него овде, па одређени број људи одлази да ради у иностранству. Такође, високе зараде које остварују треба приписати и томе да је реч о пословима који су и даље отпорни на појаву вештачке интелигенције, која није способна да их обавља. Са друге стране, све је мање младих који желе да се баве занатским пословима. Прво, то су физички тешка занимања, а под бројем два нису довољно атрактивна за младе генерације“, објашњава наш саговорник.

Он додаје да ће се таква тенденција наставити и у наредном периоду, али да занатска занимања ипак неће нестати јер ће међу младима и даље бити оних који ће се за њих одређивати знајући да су веома добро плаћена.

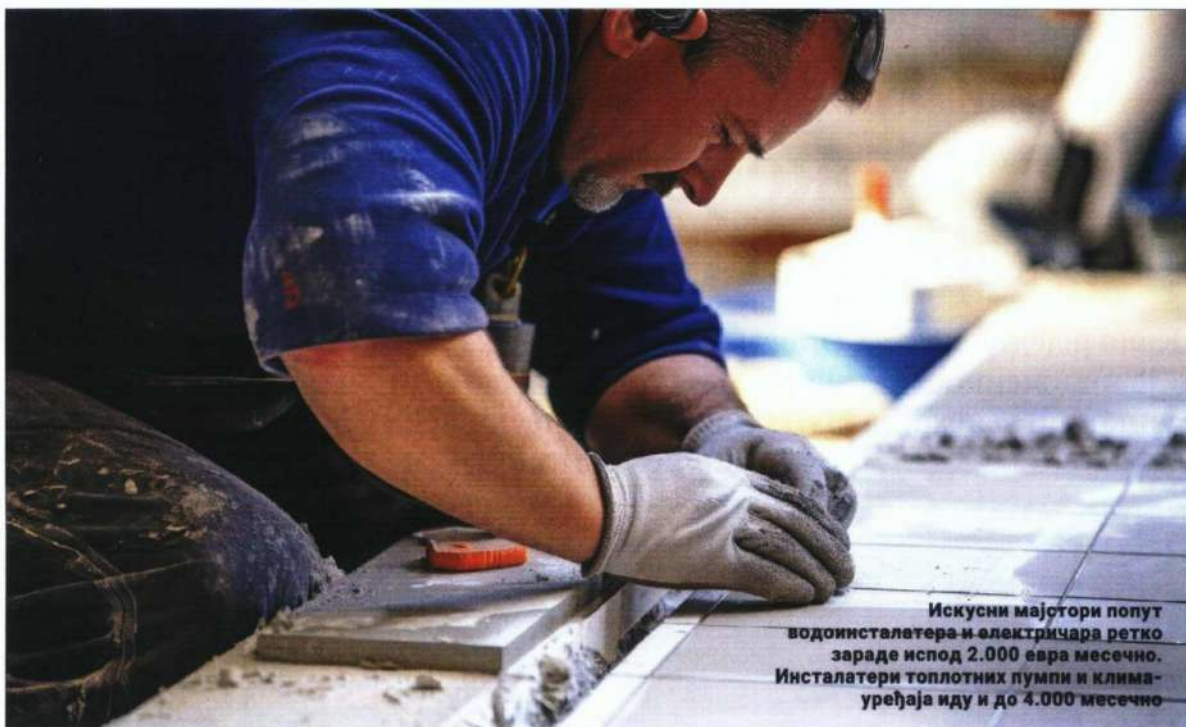
Да су занатлије и те како тражене, јасно показују и званични подаци са тржишта рада. Иако су годинама

ИТ стручњаци доминирали по броју огласа, ситуација се у међувремену променила. Тако подаци Националне службе за запошљавање за август показују да су најтраженији радници у земљи били бравари, са 687 отворених позиција. Са друге стране, програмери су пали на четврто место по потражњи, а поред бравара, испред њих су још и чистачи просторија као и оператери у производњи.

Упућени кажу да су главни покретачи ове промене велики инфраструктурни пројекти и изградња објеката за специјализовану изложбу Експо 2027, који захтевају брз ангажман квалификоване радне снаге. Председник Удружених синдиката Србије „Слога“ Жељко Веселиновић

„Добри мајстори су тражени у земљама Европске уније јер се тамо може више зарадити него код нас, па одређени број људи вичних занатима одлази да ради у иностранству. Са друге стране, све је мање младих који желе да се баве занатским пословима. Прво, то су физички тешка занимања, а под бројем два нису довољно атрактивна за младе генерације (Михаил Арандаренко)

Искусни мајстори попут водоинсталatera и електричара ретко зараде испод 2.000 евра месечно. Инсталатери топлотних пумпи и клима-уређаја иду и до 4.000 месечно

FOTO MICHAEL PIEGRAS PANTHERMEDIA PROFIMEDIA

констатовао је за НИН да је искусних и добрих бравара све мање, и да је управо то главни разлог зашто је ово занимање избило на прво место на листи најтраженијих.

„Један број људи који је изучио тај занат отишао је у иностранство, али доста њих остаје у земљи с обзиром на то да се баве послом који им омогућава да добро зараде и овде. Проблем је наике у томе што бравара има знатно мање него што је потребно на нашем тржишту. Млади људи једноставно више не желе, бар не у оном броју као што је то био случај раније, да се баве тим послом. Наш образовни систем је, нажалост, такав да их не стимулише да постану квалификовани радници. То би требало да се измени, а и компаније које се суочавају са проблемом недостатка стручних кадрова могле би да понуде стипендирање свим ђацима који желе да постану радници са вештинама. Они би за то били мотивисани како кроз стипендије тако и због спознаје да ће их након што заврше школовање чекати сигуран посао у компанији која их финансијски помаже. Дакле, нужан је такав школски систем који ће на адекватан начин мотивисати омладину за стицање дипломе квалификованих радника“, објашњава Веселиновић.

Подаци потврђују да добар занатлија у Србији данас остварује зараду која превазилази плате у јавној администрацији или просвети. Искусни

мајстори попут водоинсталatera и електричара ретко зараде испод 2.000 евра месечно. Инсталатери топлотних пумпи и клима-уређаја који имају развијен посао остварују нето приходе између 3.500 и 4.000 евра.

У дефицитарним секторима, као што су заваривање и грађевинска браварија, примања су још виша. Специјализовани заваривачи са међународним сертификатима и атестима на домаћим градилиштима могу без проблема да зараде 3.000-4.000 евра месечно.

Права мера мајсторске зараде

Грађевинске фирме су принуђене да понуде овакве услове како би спречиле одлазак радника у иностранство. Сличан тренд прати керамичаре. Са тарифом лепљења керамике од 17 до 30 евра по квадратном метру, занатлија са пуним фондом радних дана остварује месечни приход од неколико хиљада евра.

Произвођачи намештаја по мери представљају посебну нишу. Код ових профила постоје дуге листе чекања, а марже су високе због слабе конкуренције. Сходно томе зараде су добре и у тој занатској делатности, па тако плате искусних столара достижу и до 1.300 евра месечно.

Уносне зараде занатлија су у Србији једна од омиљених и непресушних чаршијских тема, уз високу дозу

скептицизма да ли те услуге реално вреде толико колико их мајстори цене. Од стручне јавности смо пак чули да то не зависи од било чије процене већ искључиво од понуде и потражње на тржишту. Такође, оно што се још са правом може констатовати јесте и то да став да је канцеларијски посао једини гарант финансијске сигурности већ одавно нема упориште у стварности. Један од разлога за то је и тај што су привреди неопходне практичне и примењиве вештине. Рад занатлија има високу економску вредност и због тога је и добро плаћен.

Са друге стране, због дефицита занатлија грађани се суочавају са све озбиљнијим проблемом проналаска добрих и слободних мајстора. Током реновирања стамбених објеката на долазак квалитетног молера, електричара или керамичара чека се седмицама, па и месецима. Преговори о висини цене радова готово да више не постоје као опција. Муштерије су углавном принуђене да прихвате постављене услове јер готово да немају праву алтернативу.

Једноставно речено, док год је мајстора мало, а посла много, цене њихових услуга ће наставити да расту. Другим речима, домаћинства ће морати да се навикну на околности у којима се брз долазак и добро урађен посао плаћају по тарифама које су недавно биле незамисливе.

Гојко Влаовић

Datum: 01.10.2026

Medij: Informer

Rubrika Vesti

Autori: redakcija

Teme: Expo 2027/Expo Beograd 2027

Napomena:

Površina: 59

Naslov: Strane delegacije stigle u Beograd

Strana: 6

EKSPLO 2027

Strane delegacije stigle u Beograd

Više od 250 članova tehničkih delegacija zemalja izlagača na specijalizovanoj izložbi Ekspo 2027 dolazi danas u Beograd, gde će do 3. oktobra sa organizatorima razgovarati o pripremama za izgradnju nacionalnih paviljona, rekao je Igor Kovačević, direktor Sektora za međunarodne učesnike u kompaniji „Ekspo“.

- Na samoj lokaciji gradilišta Ekspa očekujemo inženjere, arhitekte, ljude koji se bave bezbednošću, kao i one koji će se baviti instalacijom paviljona iz različitih zemalja - kazao je Kovačević i dodao da sredinom oktobra počinje proces predaje ključeva paviljona zemljama učesnicima.

Datum: 01.10.2026

Medij: Politika

Rubrika: Pogledi

Autori: redakcija

Teme: Expo 2027/Expo Beograd 2027

Naslov: Statistika rastura mit o Studentskoj listi

Napomena:

Površina: 779

Strana: 17

Статистика растура мит о Студентској листи

Небојша Бакарећ*

Студентска листа (СЛ) је невероватна обмана. На Студентској листи нема студената! Шефови СЛ са Запада инсистирали су да обмана мора да опстане. Разлог је једноставан. Флоскула „Студентска листа“ звучи много лепо. Истина, да је Студентска листа у ствари „професорска листа“ – не звучи лепо, нема тај ореол. СЛ нема програм. Једна једина страница „програма“ лажне Студентске листе подсећа на фузију најгорег анархокомунизма, стаљинизма, деструкције тржишне економије и приватног власништва и на укидање људских права. Програм било којег озбиљног политичког чиниоца не може стати на једну страну текста. То указује на неозбиљност и на намеру да

од 2000. до 2022. године. Да је СЛ листа ДС-а сведоче и многи бивши и садашњи чланови ДС-а на лажној Студентској листи (Шошкић, Станић, Томас Бапи, Огњанов, Ђурчић, Чупић, Ристић, Рељановић, Стојиљковић, Андрић, Јончић...).

Приказаћу убитацну статистику. СЛ је прикупило 70.000 потписа. У медијима су „пумпали“ неистине да ће имати 400.000 или чак пола милиона потписа. За 80 сати су прикупили три пута мање потписа од СНС-а, који је 225.000 потписа прикупио за четири сата. СНС је прикупио три пута више потписа него СЛ, за 20 пута мање времена. Укупан број година кандидата листе „Александар Вучић – Уједињена Србија“. Кандидати Вучићеве листе су просечно седам година млађи од кандидата Студентске листе. Просек година кандидата Вучићеве листе је 43,5 година, а „студентске“ 50,6. На листи „Алек-

”

Кандидати Вучићеве листе су просечно седам година млађи од кандидата Студентске листе. Просек година кандидата Вучићеве листе је 43,5 година, а „студентске“ 50,6. На листи „Александар Вучић – Уједињена Србија“ је 20 студената, а на Студентској листи нема ниједног

”

На листи СНС-а је 15 доктора наука и професора факултета. На листи СНС-а је 20 најбољих студената. На листи СНС-а се налазе 202 академски образована кандидата. На листи СНС-а се налази 110 жена

не постоји програм. Непостојање програма омогућава Студентској листи да се не изјашњава о било којем важном питању. Кандидати СЛ потписали су уговоре који директно крше ставове Европског суда за људска права. Реч је о класичној бланко оставци, где је посланик само обична марионета без права на сопствени глас и савест. Венецијанска комисија више пута је оштро осудила овакву праксу у Србији до 2012.

„Студентска“ листа је камуфирана листа ДС-а и најмоћнијих НВО. То је јасно из јавних наступа некадашњег и садашњег председника ДС Бојана Пајтвића и Срђана Миливојевића. ДС не излази на изборе и саопштио је да је све своје ресурсе ставио на располагање СЛ. Доказ за то видео се приликом предаје листе и потписа СЛ. Главну реч на предаји листе водио је Иван Шебек, високи функционер ДС-а. Шебек је од стране Студентске листе одређен за члана РИК-а у проширеном саставу. Он је вишестепенијски кадар ДС. Био је члан савезних и републичких изборних комисија у име ДС-а,

H. Koutih

Демократи

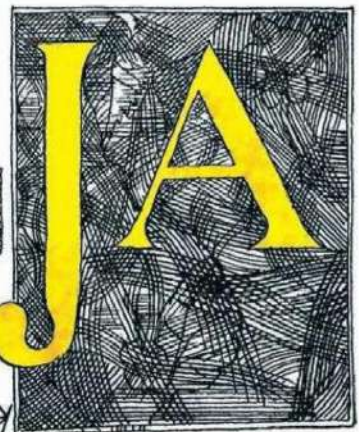
сандар Вучић – Уједињена Србија“ је 20 студената, а на лажној Студентској листи нема ниједног.

Доказ да је СЛ заиста „професорска листа“ јесте чињеница да су 158 кандидата лажне Студентске листе професори факултета, доценти, асистенти и да су чак 126 кандидата СЛ, баш професори факултета. Више од 50 одсто кандидата СЛ су професори факултета. Више од 27 кандидата СЛ су чланови неке странке или су то били. На лажној Студентској листи има 105 (41 одсто) кандидата из Београда. На лажној Студентској листи је 38 кандидата из Ниша. На лажној Студентској листи је 27 кандидата из Новог Сада. На лажној Студентској листи је 19 кандидата из Крагујевца. На СЛ су укупно 189 кандидата из само четири града. Само 61 кандидат је из остатка, тј. из већег дела Србије. Из овога закључујемо да СЛ

29 кандидата СЛ не прима новац од државе и не ради у јавном сектору. То говори о безобалном лицемерју двеста двадесет једног кандидата СЛ – са једне стране они активно раде против државе, а истовремено очекују да их држава плаћа, што за нерад, што за уништавање државе. Паразити. Чињеница да су 126 кандидата на СЛ (више од 50 одсто), блокади професори факултета, говори да је то део главешина које су годину дана организовале блокаду факултета, које су уништиле годину дана живота популацији од 230.000 студената Србије,

”

Укупно 221 кандидат СЛ, од 250, ради у јавном сектору, прима плату или пензију из буџета, дотације или субвенције од државе. Само 29 кандидата СЛ не прима новац од државе и не ради у јавном сектору

На крају, неколико чињеница о листи СНС-а. Победничку листу „Александар Вучић – Уједињена Србија“ предводи председник Александар Вучић, кандидат за премијера Србије. На листи СНС-а је 15 доктора наука и професора факултета. На листи СНС-а је 20 најбољих студената. На листи СНС-а се налазе 202 академски образована кандидата. На листи СНС-а се налази 110 жена. Програм листе „Александар Вучић – Уједињена Србија“ јесу 14 година развоја и уздицања Србије, мир и стабилност, ниска инфлација, највиша запосленост у историји, три пута веће плате и пензије него до 2012, Експо, Београдски метро, Јака Војска Србије и војна неутралност.

*Члан Прегседништва СНС-а

► Прилози објављени у рубрици „Погледи“ одражавају ставове аутора, не увек и уређивачку политику листа

Datum: 01.10.2026

Medij: Politika

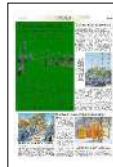
Rubrika: Beograd

Autori: redakcija

Teme: Grad Beograd

Napomena:

Površina: 583

Naslov: Ulica prohodna samo za pešake, ne i za vozila

Strana: 14

Улица проходна само за пешаке, не и за возила

Главна саобраћајница насеља Војвода Влаховић, у којем живи око 20.000 људи, затворена већ седам дана због урушавања зида на градилишту које се налази на улазу у тај део града

Фото М. Милутиновић

Станари зграде надомак које се урушио потпорни зид на градилишту у Улици Војводе Влаховића и даље не знају када ће моћи да се врате у своје домове, док је саобраћај овом улицом обустављен већ седам дана, колико је прошло од тог инцидента. Црвена трака и полицијска патрола још су на месту где је после градитељског јавашлука онемогућен пролаз аутомобилима и свим другим возилима, док туда до насеља може да се стигне само пешке. Полицајци кажу да је саобраћај за возила затворен до даљег и да се не зна до када ће та забрана трајати.

Багери су јуче постепено затрпавали део темељне јаме где је пукао зид, а у непосредној близини могли су се видети радници који су постављали дрвене греде и плоче на већ избетонираном делу градилишта на углу улица Војводе Влаховића и Браће Јерковић.

Затворена саобраћајница велики је проблем за готово 20.000 људи који живе у насељу Војводе Влаховића.

– До насеља аутомобилом може да се дође само околним путем, а пешаци

имају неколико пречица које користе. Нико не спомиње када ће главна улица бити отворена за саобраћај – каже суграђанин којег смо затекли на стајалишту надомак окретнице аутобуса на линији 26.

Његове речи потврђује и Марко Младеновић из Удружења грађана „Моје насеље“, које већ месецима указује на проблеме са градилиштем.

– Забрана је на снази и полиција контролише кретање. Главне алтернативне руте тренутно су улице Томе Здравковића, Веселина Чајкановића и Митровданска, до које се стиже и неким мањим улицама. Међутим, све су неусловне за нормално функционисање саобраћаја – наглашава Младеновић.

Практично, једино се за Веселина Чајкановића може рећи да је двосмерна, додаје он, иако због паркираних аутомобила практично функционисао као једносмерна улица. Остале су у потпуности једносмерне. Улицом Томе Здравковића сада пролазе доставна возила, камиони са мешалицама за бетон, јер у том насељу има активних градилишта.

– Мој син и снаја, као и унучи, иду преко неких брда и споредним улицама. Када смо се доселили, овде је било кукурузиште, а данас је овде огромно насеље. Овде заиста живи велики број људи, а много је и мале деце, било би добро да се ситуација што пре реши, јер је Улица Војводе Влаховића једини приступан пут до насеља – каже жена која се представила као пензионерка Вера.

Промена се одразила и на линију минибуса 26Л. Возач тог минибуса каже да сада саобраћа од стајалишта „Насеље Браће Јерковић“ до Медака. Бројни грађани користи тај минибус, тако да сада морају да пешаче до окретнице, односно до места где могу да ухвате „двадесетшесту“ и друге аутобусе.

То што је главна улица насеља затворена због пропуста на градилишту засад је највећи проблем за житеље овог насеља али није једини, указује Вера. Годишњама се, каже, говори о додатним садржајима за становнике, али још их нема ни на видiku. – Најавили су да ће направити парк и школу, али то нисмо добили у насељу, само нове кранове – истиче ова пензионерка. **М. Милутиновић**

Datum: 01.10.2026

Medij: Alo

Rubrika: Bez naslova

Autori: redakcija

Teme: Grad Beograd; Gradske opštine

Napomena:

Površina: 141

Naslov: ČUBURSKI PARK POSTAJE VELIKI PORODIČNI KUTAK

Strana: 9

ČUBURSKI PARK POSTAJE VELIKI PORODIČNI KUTAK

Čuburski park će 3. oktobra postati mesto susreta najmlađih Vračara, njihovih roditelja i komšija, koji će kroz igru, stvaralaštvo i druženje moći da provedu zajedničko prepodne na otvorenom. Program „Roditeljski kutak u srcu zajednice“ trajeće od 10 do 14 časova, a biće postavljene kućice za igru i bazar rukotvorina. Za decu su pripremljene kreativne aktivnosti, dok će roditelji imati priliku da se upoznaju, razgovaraju i povežu sa drugim porodicama iz kraja.

Izvršna direktorka udruženja „Uvek sa decom“ Mileva Ličina istakla je da je ideja da mališani dobiju prostor za igru i stvaranje, a njihove porodice priliku da kvalitetno vreme provedu zajedno. - Verujemo da upravo ovakvi susreti doprinose tome da se ljudi bolje upoznaju, povežu i aktivnije učestvuju u životu svoje lokalne zajednice - rekla je Ličina. Događaj organizuje udruženje „Uvek sa decom“, uz finansijsku podršku Gradske opštine Vračar, u okviru konkursa za programe od javnog interesa usmerene na razvoj lokalne zajednice.

REALIZOVANO U OKVIRU PROJEKTA PULS GRADA KOD JE SUFINANSIRAN SREDSTVIMA IZ BUDŽETA GRADA BEOGRADA. STAVOVI IZNETI U PODRŽANOM MEDIJSKOM PROJEKTU MOŽU NE IZRAŽAVATI STAVOVE ORGANA KOD JE DOBELEJO SREDSTVA.

Datum: 01.10.2026

Medij: Politika

Rubrika: Beograd

Autori: redakcija

Teme: Gradska javna komunalna preduzeća i javna preduzeća Beograda

Napomena:

Površina: 404

Naslov: Grejanje neće poskupeti

Strana: 14

Грејање неће поскупети

Повећања цене даљинског градског грејања за девет одсто од данас, коју су тражиле „Београдске електране“, неће бити јер град није дао сагласност за то. Ово је гостујући на РТС-у рекао Вања Вукић, директор Јавног комуналног предузећа „Београдске електране“. Он је истакао да цена грејања у Београду, као и у свакој локалној самоуправи, зависи од регулатора, пошто је то јавно комунално предузеће и њихова услуга је комунална. Вукић је нагласио да постоји уредба Владе Србије према којој су све топлане у Србији дужне да до 1. септембра доставе предлог свом оснивачу да ли је потребно променити цену.

– Оснивачу достављамо предлог према методологији која је егзактна, а онда оснивач одлучује да ли ће доћи до повећања цене. То мора да се уради месец

пи за девет одсто цена грејања, што није прихваћено – навео је Вукић.

Он је рекао и да је систем даљинског грејања у граду у потпуности спреман за предстојећу грејну сезону, а сви ремонтни и инвестициони радови су завршени како би данас почеле функционалне пробе. Оне би требало да трају до 8. октобра. У току тог периода провераваће се рад топлана, котларница, топловодне мреже, топлотних предајних станица, а по потреби и појединих унутрашњих инсталација.

Овде није реч о топлотним пробама, већ о припремама система грејања за почетак сезоне.

– У току летњих месеци урађено је много тога на производним и дистрибутивним капацитетима како бисмо предстојећу сезону дочекали потпуно

Град као оснивач „Београдских електрана“ није дао сагласност на повећање цене топлотне енергије за девет одсто, каже Вања Вукић, директор тог јавног комуналног предузећа

Фото А. Васиљевић

дана пре него што почне грејање. То значи да 1. октобра неће бити повећања енергије, односно цене топлотне енергије. Исто тако, уколико до 1. октобра оснивач не одлучи да ће бити промене цене, неће је бити ни 1. новембра – објаснио је Вукић и подсетио да то није први пут, нити да се прихвати, нити да се одбије овај предлог.

Он је рекао да се цена грејања састоји из два елемента: фиксног дела и варијабилног дела.

– Предложено је да фиксни део, који се односи на материјалне трошкове, цене за плате запослених, материјале... порасте за 18 одсто, а варијабилни део, који представља 60 одсто цене грејања, падне за шест одсто. То је био предлог. У просеку је наш предлог био да поску-

спремни. У већини топлотних извора уграђена је нова опрема, обновљени су делови топловодне мреже, а значајна средства уложена су и у топлотне предајне станице – казао је Вукић. Он је подсетио да према Одлуци о снабдевању топлотном енергијом, грејна сезона званично почиње 15. октобра, али да постоји могућност и ранијег почетка грејања ако временски услови то буду захтевали.

– Уколико Републички хидрометеоролошки завод од 1. до 14. октобра прогнозира средњу дневну температуру од 12 степени Целзијуса или нижу, ми ћемо обезбедити испоруку топлотне енергије. У том случају грађани могу да очекују почетак грејања и пре 15. октобра – нагласио је Вукић. **Б. Васиљевић**

Datum: 01.10.2026

Medij: Kurir

Rubrika Biznis

Autori: Aleksandra Kocić

Teme: Gradska javna komunalna preduzeća i javna preduzeća Beograda

Napomena:

Površina: 802

Naslov: Najjeftiniji gas i drva struja najskuplja

Strana: 1,8

Datum: 01.10.2026

Medij: Kurir

Rubrika: Biznis

Autori: Aleksandra Kocić

Teme: Gradska javna komunalna preduzeća i javna preduzeća Beograda

Napomena:

Površina: 802

Naslov: Najjeftiniji gas i drva struja najskuplja

Strana: 1,8

RAČUNICA

GREJANJE STANA OD 60 KVADRATA NAJJEFTINIJE NA GAS I DRVA

Domaćinstva koja koriste gas i drva ove zime će morati da izdvoje oko 60.000, dok će najveći trošak, do čak 250.000 dinara, imati oni koji se greju na struju

SHUTTERSTOCK

Aleksandra Kocić

Gradani Srbije će ove zime za grejanje izdvajati od 60.000 do čak 250.000 dinara, u zavisnosti od toga da li se greju na gas, drva, pelet ili struju. Najjeftinije će proći domaćinstva koja koriste gas ili povoljnije ogrevno drvo, za šta će im trebati oko 60.000 dinara, grejanje na pelet koštaće 114.000 dinara, dok će oni koji se greju direktno na struju morati da izdvoje i duplo više!

Prema računici Agencije za energetiku, za grejanje prosečno izolovanog stana od 60 kvadrata na 20 stepeni tokom 180 dana potrebno je oko 9.000 kilovat-sati energije.

Domaćinstva koja se greju korišćenjem drva u područjima Srbije u kojima se ono može nabaviti po nižim cenama, na primer 7.300 dinara po kubiku, i ukoliko imaju novi-

je peći, čija je efikasnost veća, oko 65 odsto, troškovi grejanja iznosiće oko 60.000 dinara, navodi AERS.

Za domaćinstva koja koriste skuplje ogrevno drvo, od oko 10.200 dinara po kubiku, i imaju peći niže efikasnosti, trošak grejanja iznosiće oko 99.300 dinara. Kako navode iz Agencije, cene ogrevnog drveta u odnosu na prethodnu grejnu sezonu veće su do 13 odsto.

Poskupeo pelet

Što se tiče domaćinstva koja koriste pelet u efikasnijim pećima, konstruisanim za ovo gorivo, moraću da iskeširaju oko 114.000 dinara, što je, prema podacima AERS-a, oko 50 odsto više nego prethodne grejne sezone.

Prirodni gas ostaje među najpovoljnijim načinima grejanja. Troškovi su isti kao i prethodne sezone i iznose 59.500 dinara. Skuplja vari-

CENE GREJANJA

VRSTA GREJANJA	IZNOS
Prirodni gas	59.500
Ogrevno drvo	60.000
Skuplje ogrevno drvo i manje efikasna peć	99.300
Ugalj	81.000-102.000
TA peć, noćna tarifa	102.700
Pelet	114.000
TA peć uz dopunjavanje skupljom strujom	142.000
Lož-ulje	167.600
Propan-butan gas	187.000
Direktno grejanje na struju, električni kotlovi	250.000

* Iznosi su u dinarima ** Izvor AERS

janta je grejanje na ugalj i u zavisnosti od vrste kreće se od oko 81.000 do 102.000 dinara. Za domaćinstva koja koriste ulje za loženje trošak iznosi oko 167.600 dinara, dok je za

propan-butan gas potrebno oko 187.000 dinara. Kada je reč o električnoj energiji, troškovi grejanja ostaju nepromenjeni u odnosu na prethodnu godinu. Domovi koji imaju

termoakumulacione peći, uz isključivo korišćenje jeftinije noćne tarife, za sezonu će izdvojiti oko 102.700 dinara. Ukoliko se peći dopunjavaju skupljom strujom samo

dva sata dnevno, trošak raste za oko 40 odsto, na približno 142.000 dinara.

Najskuplje će proći domaćinstva koja struju koriste direktno u grejnim telima ili kotlovima za etažno grejanje. Njihov trošak, prema trenutnim cenama, prelazi 250.000 dinara za grejnu sezonu.

Uložite u stolariju

Iz AERS-a napominju da navedeni iznosi obuhvataju samo troškove nabavke energenta, odnosno goriva, i da u njih nisu uračunati investicioni troškovi, poput nabavke peći i ugradnje instalacija centralnog grejanja, kao ni troškovi periodičnih pregleda i održavanja.

Marko Dragić iz Nacionalne organizacije potrošača Srbije kaže za Kurir da niz faktora može dodatno uticati na samu uštedu tokom grejne sezone.

- Ekološka efikasnost ima veliki uticaj na same troškove, pa tako domaćinstva koja imaju adekvatnu stolariju mogu znatno smanjiti račun. Važan je i kvalitet samog energenta, pa tako, na primer, gas kao najpovoljnija opcija treba da bude što kaloričniji kako bi ispunio očekivanja, a ujedno je i efikasan jer je ovo grejanje na dugme - ističe Dragić.

BEOGRAD SPREMAN ZA PREDSTOJEĆU SEZONU

Danas počinje probno grejanje

• Sistem daljinskog grejanja u Beogradu u potpunosti je spreman za predstojeću grejnu sezonu, rekao je juče direktor JKP „Beogradske elektrane“ Vanja Vukić. - Funkcionalne probe sistema daljinskog grejanja počinju danas i trajaće do 8. oktobra. Tokom tog perioda proveravaće se rad toplana, kotlarnica, toplovodne mreže, toplotnih predajnih stanica, a po potrebi i pojedinih unutrašnjih instalacija. Želim da naglasim da funkcionalne probe nisu takozvane tople probe i ne podrazumevaju početak isporuke toplotne energije korisnicima. Reč je o proveru rada sistema u cilju njegove pune spremnosti za početak sezone - rekao je Vukić. Podsetimo, tokom probnog perioda povremeni prekidi ili odstupanja u isporuci su moguć, te građani nema potrebe da odmah prijavljuju navodne kvarove ukoliko u pojedinim delovima grada privremeno nema grejanja.

Dragić:
Ekološka
efikasnost
ima veliki
uticaj na
troškove
grejanja

Datum: 01.10.2026

Medij: Nova

Rubrika: U fokusu

Autori: Sanja Radovanović

Teme: Gradska javna komunalna preduzeća i javna preduzeća Beograda

Napomena:

Površina: 616

Naslov: Zagrebački vozači štrajkuju sa 2.000 evra, a beogradski zarađuju upola manje

Strana: 7

Drastične razlike u platama u javnom prevozu u glavnim gradovima Srbije i Hrvatske

Zagrebački vozači štrajkuju sa 2.000 evra, a beogradski zarađuju upola manje

Prosečna zarada vozača u GSP Beograd iznosi oko 130.000 dinara, kaže Ivan Banković, predsednik Sindikata „Centar“ dodajući da od 1. decembra očekuju povećanje

SANJA RADOVANOVIĆ

Koliko vozači javnog prevoza u Srbiji malo zarađuju, najbolje pokazuje štrajk hrvatskih vozača. Oni traže povećanje plata i boljih materijalnih prava kroz potpisivanje novih kolektivnih ugovora, iako im prema poslednjim podacima medijska zarada iznosi skoro 2.000 evra.

Prema najnovijim podacima „Zagrebačkog holdinga“, prosečna neto plata sa stalnim dodacima za vozača autobusa ili tramvaja u ZET-u u julu 2026. iznosila je 1.992,12 evra, što je u proseku 63 odsto više nego u julu 2021. Takođe, jedna od najviših plata isplaćenih vozaču autobusa u istom mesecu iznosila je 2.725,05 evra. Reč je o radniku iz Zagreba sa 21 godinom staža, koji je radio u različitim smenama i vikendom, a tokom meseca koristio je i deo godišnjeg odmora, pisao je Index.

S druge strane, vozači javnog

prevoza u Srbiji mogu samo da sanjaju o toj cifri.

Ivan Banković, predsednik Sindikata „Centar“ GSP kaže za „Novu“ da nemaju podatak o medijskoj zaradi, ali da je vode kao prosečnu zaradu.

Prosečna zarada vozača je oko 130.000 dinara. Međutim, u GSP-u prosečna zarada vozača ne znači puno. Neko može da zaradi i 110.000, neko i 180.000, što zavisi od toga da li radite vikendom, imate noćne sate, koliko je to često, koliko imate godina staža, da li je u pitanju globalno vozilo ili solo. To su sve stvari koje utiču na zaradu vozača - objašnjava naš sagovornik.

Kaže i da radnici GSP-a imaju kolektivni ugovor koji je „blagonaklon“ prema njima.

- U smislu odsustva sa rada. Recimo, imaju pravo svake godine sedam plaćenih radnih dana za rekreativni oporavak, pa tri za radničke sportske igre. Kod nas je za davanje krvi zakonski minimum dva dana, a tri radna dana imaju svi po kolektivnom ugovoru, znači dan duže. I to su neki benefiti, između ostalog, koji nadomestuju to što nemamo zaradu ni blizu kako je u Zagrebu.

USKORO POVEĆANJE

Banković dodaje da od 1. decembra očekuju povećanje.

- Kao i svi ostali na javnom sektoru, verujem da će se to reflektovati i na zaradu vozača. Ali ćemo videti internom preraspodelom koliko će vozači osetiti. A mi smo svakako, i ne samo GSP

Beograd, nego svi prevoznici u Srbiji, uvek u stalnom deficitu sa vozačima, pogotovo od kada naši vozači mogu da idu u zemlje EU, gde su itekako veoma traženi - kaže naš sagovornik.

Ističe i da je biti vozač u javnom gradskom prevozu veoma zahtevano, a opet nedovoljno plaćeno.

- Ne zna se da li je zahtevnije da budete vozač tramvaja, trolejbusa ili autobusa. Pritom, vozači tramvaja koji imaju izuzetno stara vozila su degradirani i vozači trolejbusa takođe. Kod autobusa, imamo nešto bolju situaciju i imali smo neke nabavke, premda to nisu neka kvalitetna vozila, ali ipak je novo.

Sam posao vozača je i veoma odgovoran, naglašava Banković.

- Podrazumeva da odgovarate za apsolutno sve. Prvo odgovarate za živote i bezbednost putnika i drugih učesnika u saobraćaju. Odgovarate i za materijalnu štetu. Ono što vozačima uglavnom smeta jeste radno vreme od osam sati, kada govorimo o GSP-u. Do pre desetak godina je radno vreme vozača bilo skraćeno na 6 sati i 42 minuta, upravo iz razloga što je to bio jedan od poslova koji su najodgovorniji, najstresniji. Između ostalog, nose veliki rizik i po samog zaposlenog.

PROBLEMI OVE VLASTI

Naglašava da GSP ima ogromne probleme koji su nastali za vreme ove gradske vlasti.

- Otimanje autobuskih linija na kojima je radio GSP i predaja tih linija privatnim prevoznicima, na prvom mestu „Strelci“ iz Obrenovca. Dakle, isti posao koji vam je GSP radio 134 godine, vi ste oteli gradskom preduzeću, proglasili ga neposlovnim, i dali to privatnom prevozniku da radi i da obavlja taj isti posao sredstvima iz budžeta Grada Beograda - kaže on.

Nikola Jovanović, direktor CLS kaže da u Zagrebu ne postoje privatni prevoznici već ZET, koje je pod kontrolom grada.

- Kod nas su najveći problem privatni prevoznici i to oni najveći, poput „Strele“ i „CLC Group“, „Bambusa“ i „Lui Travel“. Kod privatnika je vrlo često praksa da se vozači izrabljuju, da rade bez slobodnog dana. Smene su vrlo često i po 15 sati, što je brutalno kršenje zakona - kaže on.

Datum: 01.10.2026

Medij: Alo

Rubrika: Bez naslova

Autori: PIŠE: EKIPAALO!

Teme: Gradska javna komunalna preduzeća i javna preduzeća Beograda

Naslov: **RADIJATORI MOGU DA BUDU TORLI I PRE 15. OKTOVRA**

Napomena:

Površina: 508

Strana: 9

»» Beogradske elektrane počele proveru kompletnog sistema

RADIJATORI MOGU DA BUDU TOPLI I PRE 15. OKTOBRA

FOTOGRAFIJE: SHUTTERSTOCK/DIMASERLIN, LINKEB, AIT IMAGES

Funkcionalne probe trajaće do 8. oktobra, ali ne podrazumevaju početak isporuke toplotne energije korisnicima

PIŠE: EKIPA ALO!

Sistem daljinskog grejanja u Beogradu u potpunosti je spreman za predstojeću grejnu sezonu kako bi već danas počele funkcionalne probe, izjavio je direktor JKP „Beogradske elektrane“ Vanja Vukić.

- Funkcionalne probe sistema daljinskog grejanja trajaće do 8. oktobra. Tokom tog perioda proveravaće se rad toplana, kotlarnica, toplovodne mreže, toplotnih predajnih stanica, a po potrebi i pojedinih unutrašnjih instalacija. Želim da naglasim da funkcionalne probe nisu takozvane tople

probe i ne podrazumevaju početak isporuke toplotne energije korisnicima. Reč je o proveru rada sistema u cilju njegove pune spremnosti za početak sezone - rekao je Vukić za Tanjug.

On je naveo da su obimni remontni radovi započeti odmah po završetku prethodne grejne sezone u skladu sa planom priprema koji je usvojio Grad Beograd.

- Tokom letnjih meseci realizovan je veliki broj radova na proizvodnim i distributivnim kapacitetima kako bismo predstojeću sezonu dočekali potpuno spremni. U većini toplotnih izvora ugrađena je nova oprema, obnovljeni su delovi toplovodne mreže, a značajna sredstva uložena su

Nema poskupljenja od 1. oktobra

Cena daljinskog grejanja neće biti povećana jer Grad nije dao saglasnost na predlog „Beogradske elektrane“. Prema Vukićevim rečima, fiksni deo računa trebalo je da poraste 18 odsto, a varijabilni da padne oko šest odsto, što bi donelo prosečno poskupljenje od devet odsto, ali Grad takav predlog nije prihvatio.

i u toplotne predajne stanice - kazao je Vukić.

Prema njegovim rečima, tokom remontnog perioda, pored redovnog održavanja i zamene dotrajalih elemenata sistema, realizovani su

i brojni investicioni projekti.

- Time dodatno unapređujemo pouzdanost sistema i obezbeđujemo stabilnu proizvodnju i distribuciju toplotne energije za sve korisnike priključene na sistem daljinskog grejanja - rekao je Vukić.

On je podsetio da, prema Odluci o snabdevanju toplotnom energijom, grejna sezona zvanično počinje 15. oktobra, ali da postoji mogućnost i ranijeg početka grejanja

ukoliko vremenski uslovi to budu zahtevali.

- Ukoliko Republički hidrometeorološki zavod u periodu od 1. do 14. oktobra prognozira srednju dnevnu temperaturu od 12 stepeni Celzijusa ili nižu, „Beogradske elektrane“ će obezbediti isporuku toplotne energije. U tom slučaju građani mogu da očekuju početak grejanja i pre 15. oktobra - zaključio je Vukić.

GREJANJE MOŽE POČETI RANJE AKO RHMZ OD 1. DO 14. OKTOBRA PROGNOZIRA SREDNJU DNEVNU TEMPERATURU OD 12 STEPENI ILI NIŽU

Vanja Vukić

Datum: 01.10.2026

Medij: Danas

Rubrika: Ekonomija

Autori: redakcija

Teme: Gradska javna komunalna preduzeća i javna preduzeća Beograda

Napomena:

Površina: 476

Naslov: Za pelet sada 50 odsto više

Strana: 16

ISTRAŽUJEMO: Važno pitanje pred grejnu sezonu: Koji će energent biti najjeftiniji

Za pelet sada 50 odsto više

■ Grejanje će biti najjeftinije za one koji koriste drva i prirodni gas, dok će najskuplje biti za one koji se greju direktno na struju, i bez poskupljenja

Predstojeće zime grejanje će biti najpovoljnije za domaćinstva koja koriste drva i prirodni gas, dok će najskuplje biti za ona koja se greju direktno na struju, pokazuje analiza Agencije za energetiku Srbije (AERS).

Prema cenama koje su važile sredinom septembra 2026. godine, analiza AERS-a pokazuje da će domaćinstva koja se greju na drva u područjima Srbije u kojima se ona mogu nabaviti po nižim cenama, na primer 7.300 dinara po kubnom metru, i koja koriste novije peći veće efikasnosti, oko 65 odsto, za grejanje izdvojiti oko 60.000 dinara.

Značajno veće troškove imaće domaćinstva koja koriste skuplje ogrevno drvo, po ceni od oko 10.200 dinara po kubnom metru, i imaju peći niže efikasnosti. U tom slučaju trošak grejanja iznosiće oko 99.300 dinara. U odnosu na prethodnu grejnu sezonu, cena ogrevnog drveta viša je do 13 odsto, pokazuje analiza AERS-a.

Domaćinstva koja koriste pelet, ukoliko ga sagorevaju u efikasnijim pećima konstruisanim za ovo gorivo, imaće troškove grejanja od oko 114.000 dinara. To je čak 50 odsto više nego tokom prethodne grejne sezone.

Troškovi grejanja korišćenjem prirodnog gasa ove grejne sezone ostaju na istom nivou kao i prethodne i iznose oko 59.500 dinara, navodi AERS. To je na nivou najpovoljnije varijante grejanja na drva, prema uslovima iz analize.

Međutim, na konačnu cenu grejanja može uticati i promena cena daljinskog grejanja. Od 60 toplana u Srbiji, sedam je do sada podnelo zahtev za povećanje cena grejanja. Među njima su i „Beogradske elektrane“, koje su zatražile promenu cenovnika za predstojeću grejnu sezonu. Prema predlogu, varijabilni deo

cene za stambeni prostor bio bi smanjen za 5,57 odsto, dok bi fiksni deo za snagu bio povećan za 18,02 odsto.

Troškovi grejanja na ugalj zavise od vrste uglja koji se koristi i iznosiće od oko 81.000 do 102.000 dinara. Ove godine u analizu nije uključeno grejanje korišćenjem sirovog lignita iz Kolubare.

Domaćinstva koja koriste lož-ulje imaće trošak grejanja od oko 167.600 dinara, dok će za korišćenje propan-butan gasa biti potrebno izdvojiti oko 187.000 dinara.

Troškovi grejanja električnom energijom su nepromenjeni u odno-

Bez poskupljenja u Beogradu

Beogradske elektrane neće od danas povećati cenu daljinskog gradskog grejanja za devet odsto, koliko su tražile jer Grad nije dao saglasnost, rekao je direktor tog preduzeća Vanja Vukić. „Ako do 1. oktobra osnivač ne odobri, odnosno da saglasnost na traženu cenu, grejanja neće poskupeti ni od 1. novembra i tako će važiti i ubuduće, za svaki mesec“, kazao je on. Potvrdio je da će sutra početi „funkcionalne probe“ sistema grejanja i pozvao građane da obaveste Toplanu ako im radijatori budu curili. Navio je da će, po zakonu, grejna sezona početi 15. oktobra, a ako temperatura bude niska, počće i ranije.

su na prethodnu godinu, navodi se u analizi AERS-a. Domaćinstva koja koriste termoakumulacione peći imaće troškove od oko 102.700 dinara, ali pod uslovom da se peći pune isključivo tokom perioda kada se koristi jeftinija, noćna električna energija. Ukoliko se termoakumulacione peći dopunjavaju korišćenjem skuplje električne energije samo dva sata dnevno, troškovi rastu za oko 40 odsto i iznose približno 142.000 dinara.

Najskuplje će, prema trenutnim cenama, biti direktno korišćenje električne energije za grejanje. Domaćinstva koja električnu energiju koriste direktno u grejnim telima ili kotlovima za etažno grejanje morala bi da izdvoje više od 250.000 dinara tokom grejne sezone. Ipak, treba imati u vidu da je ovo trenutna računica. Srbija se obavezala prema Međunarodnom monetarnom fondu da će cena električne energije ove zime biti povećana.

Zbog nepovoljnih hidroloških uslova i smanjene proizvodnje hidroelektrana, Elektroprivreda Srbije je tokom leta u pojedinim periodima bila prinudena da uvozi električnu energiju po visokim cenama, što se odrazilo na poslovanje kompanije. Jedna od mogućih mera za nadoknadu tih troškova jeste i povećanje cene električne energije, što bi promenilo trenutnu računicu troškova grejanja na struju.

AERS napominje da svi navedeni iznosi obuhvataju samo troškove nabavke energije, odnosno goriva. U njih nisu uračunati investicioni troškovi, poput nabavke peći i ugradnje instalacija za centralno grejanje, kao ni troškovi periodičnih pregleda i održavanja.

Za obračun troškova grejanja tokom naredne zimske sezone uzet je prosečno izolovan stambeni prostor površine 60 kvadrata, koji se zagreva na 20 stepeni Celzijusa, 16 sati dnevno u celom stanu, tokom 180 dana grejne sezone. U tim uslovima potrebno je oko 9.000 kilovat-sati energije, dok je prosečna procenjena potrošnja energije za grejanje u Srbiji oko 150 kWh po kvadratnom metru.

Prilikom analize troškova grejanja u obzir je uzeta i efikasnost uređaja koji se koriste, odnosno količina korisne toplotne energije koja se dobija iz određene količine energenta. **E. D.**

Datum: 01.10.2026

Medij: NIN

Rubrika: Bez naslova

Autori: redakcija

Teme: Gradske opštine

Napomena:

Površina: 121

Naslov: Migracije u Srbiji prazne manje gradove i opštine

Strana: 6

Миграције у Србији празне мање градове и општине

Током 2025. године 117 од 169 градова и општина у Србији имало је негативан миграциони салдо. Највећи губитак забележен је у Тутину, који је остао без 475 становника, затим у Бору са минусом од 415 и Ужицу са 305 становника мање. Међу градовима са већим негативним салдом су и Смедерево, Прибој, Лесковац, Врање,

Сјеница, Краљево и Пријепоље, показују подаци Републичког завода за статистику.

Истовремено, највише људи доселило се у Нови Сад, који је имао позитиван салдо од 1.496 становника, затим у Ниш, Звездару, Савски венац, Стару Пазову, Нови Пазар и Земун. Београдски регион имао је плус од 2.933 становника, док су Шумадија и Западна Србија изгубиле 2.304, а Јужна и Источна Србија 2.509 становника.

Људи се најчешће селе због посла, зарада и већих економских могућности, због чега становништво деценијама одлази ка већим урбаним центрима. На одлуке утичу и доступност становања и саобраћајна повезаност. Како кажу стручњаци, на укупно смањење становништва Србије, ипак, много више утичу низак наталитет и неповољна старосна структура.

Datum: 01.10.2026

Medij: Vreme

Rubrika: Bez naslova

Autori: redakcija

Teme: Gradske opštine

Napomena:

Površina: 3626

Naslov: Režimu je prošao rok trajanja

Strana:

38

Tribina nedeljnika "Vreme"

Režimu je prošao rok trajanja

Prva u seriji tribina koje nedeljnik "Vreme" organizuje pod nazivom "Srbija pred izborom" održana je 21. septembra u Gornjem Milanovcu, u prostorijama udruženja građana "Uzinat". Zajedno sa našim sagovornicima pokušali smo da odgovorimo na pitanja kako izgleda raspoloženje javnosti na početku izborne kampanje i šta možemo očekivati u narednim mesecima. Razgovarali smo o političkom pozicioniranju pred izbore, pritiscima, manipulacijama i uslovima u kojima se odvija politička utakmica, raspoloženju građana i promenama u javnom mnjenju, kao i o lokalnom aktivizmu i njegovoj ulozi u podršci studentskom pokretu. Pred vama je transkript dela tribine. Govornici: Boban Stojanović, politikolog; Nedim Sejdinović, novinar nedeljnika "Vreme"; Damir Agović, grupa građana "Uzinat"; Moderator: Filip Švarn, urednik "Vremena"

"Večeras ćemo razgovarati o tome kako stvari stoje uoči izbora, za koje i strani mediji ocenjuju da su ubedljivo najneizvesniji u poslednjih petnaestak godina", rekao je Filip Švarn.

"Među nama postoji optimističan osećaj da bi na ovim izborima moglo doći do pada Vučićeve vlasti. Verujemo da bi Vučić mogao da prođe kao Milošević i Boris Tadić, koji su skraćivali mandate i potom izgubili izbore. Jedan od optimista je i naš večerašnji gost, politikolog Boban Stojanović, koji je nedavno rekao da Vučić "nema šanse" da pobedi na ovim izborima. Zamolio bih Bobana da nam na početku razgovora obrazloži taj stav."

BOBAN STOJANOVIĆ: Pokušaću da elaboriram, ali možda pre svega da dam kratak odgovor: da je postojala šansa da Vučić pobedi na izborima, oni bi bili održani pre šest, devet, 12, 15 ili 18 meseci. Ili bi bili raspisani onda kada je Miloš Vučević podneo ostavku – ako se ne varam, 28. januara 2025. godine, pod obrazloženjem da oseća odgovornost jer su jednu studentkinju u Novom Sadu prebili aktivisti SNS-a.

Već 30. januara krenula je prva studentska šetnja od Beograda do Novog Sada i to je početak procesa koji je temeljno promenio ovu zemlju. One suze, pesme, himna, zastave, spominjanje Ustava, podržavanje kolega, oni Sremci koji su spremili desetine kilograma kobasica da studente sačekaju i isprate ka Novom Sadu – za mene je to stvar koja je, verujem zauvek, promenila Srbiju.

Čekali smo da ostavka Miloša Vučevića bude usvojena u Skupštini do početka marta. I da, izabrana je nova vlada, došao je Đuro Macut, a onda je Miloš Vučević rekao da su, u stvari, ti momci koji su prebili studentkinju – heroji. To potire njegovu izjavu od 28. januara i govori da nije zbog toga podneo ostavku. Naime, ubeden sam da je ta ostavka Miloša Vučevića bila uvod u izbore: da se sačeka mart, da studentski protest splasne, da dođe proleće i da Aleksandar Vučić uradi ono što je radio svih ovih godina – raspiše još jedne vanredne parlamentarne izbore i zaustavi proteste. Nakon toga, desili su se 15. februar u Kragujevcu, 1. mart u Nišu i 15. mart u Beogradu.

A nakon toga – obavezno volim to da spomenem – bila je i ona važna šetnja do Novog Pazara.

Studenti su uradili ono što možda neki i nisu očekivali od njih: postali su formalni politički akter činom traženja izbora. Od tog traženja izbora do danas, odnosno do momenta raspisivanja izbora, prošla su 492 dana, a do momenta njihovog održavanja proći će 538 dana. E sada, neko će reći: "Da, ali opet ih je raspisao pre nego što je morao". Reći ću da ni sam nisam znao kako da racionalizujem to što se ipak odlučio da ide na izbore u oktobru. Bio sam izuzetno uznemiren tih dana.

Međutim, sa jedne strane imamo 500 i nešto dana, odnosno gotovo 700 dana od kada su započeli protesti, tokom kojih izbore nismo imali, a imaćemo ih 128 dana pre nego što on mora da raspiše redovne predsedničke izbore. Na kojima može da kandiduje Anu Brnabić. Sa tim se baš ne ide da se pobedi. Što znači da ti izbori za njega predstavljaju gotovo bezizlaznu situaciju. I to je razlog što je raspisao sada izbore.

Spomenuo je Filip – i Slobodan Milošević je očekivao redovne parlamentarne izbore 2001, a i Boris Tadić redovne parlamentarne izbore 2012. godine. Obojica su razmišljala kako da izazovu i neke druge izbore na kojima potencijalno imaju više šansi. Pa je Milošević doneo ustavne amandmane, izašao na jedine neposredne savezne izbore – za predsednika Jugoslavije – i Koštunica je pobedio. I Boris Tadić je dao ostavku, a *de facto* skratio mandat za deset i po meseci, misleći da će na svoje ime, uz predsedničke izbore, ostvariti bolji rezultat nego da predsedničkih izbora nema, odnosno nego da oni budu redovno održani 2013.

Šta se desilo? DS je, rekao bih, super prošao na tim parlamentarnim izborima. DS, SPS i G17, u tom trenutku URS – mogli su ponovo da formiraju vladu. Ali se Tadić zeznuo jer je raspisao predsedničke izbore i na njima izgubio.

Vučić je sada došao u tu istu situaciju: da pre redovnih predsedničkih izbora mora nešto da raspiše i da na tim izborima pokuša da pobedi, da onda demotiviše drugu stranu i da eventualno na tim nekim predsedničkim izborima – koji, između

1. oktobar 2026. VREME

Datum: 01.10.2026

Medij: Vreme

Rubrika: Bez naslova

Autori: redakcija

Teme: Gradske opštine

Napomena:

Površina: 3626

Naslov: Režimu je prošao rok trajanja

Strana:

39

ostalog, mogu da budu i za tridesetak dana, a mogu i krajem decembra — omogućiti pobjedu svog kandidata.

Ali, vратиću se na ono ključno: da ima istraživanja javnog mnjenja koja mu idu u prilog, izbori bi odavno bili održani. I ovo ne bi trajalo dve godine, nego nekoliko meseci. Ali su onda deca uzela zastavu, promenila patike, obukla kabanice, zapevala himnu i *Marš na Drinu* — i dala nam svima nadu!

FILIP ŠVARM: Kako sada stvari stoje — to je pitanje za Nedi-ma. Do sada je predato deset lista za parlamentarne izbore. Imamo prvu — to je SNS. Pa onda imamo SPS, koji, gle čuda, ide sa Rasimom Ljajićem na izbore. Imamo onda ovu evropsku listu. Imamo i Autentičnu desnicu. Na opozicionoj strani — kad kažem opozicionoj, mislim na parlamentarnu opoziciju — prisustvujemo onome što smo zapravo svaki put videli u poslednjih 14 godina. Najpre se stranke dogovaraju beskonačno dugo, onda se posvađaju, onda se na neki način pomire, pa na kraju neki od njih naprave cenzus-koaliciju, a drugi odluče da podrže studente.

Ovo je prvi put da postoji ogromna politička snaga koja se realno može suprotstaviti režimu. Reč je, naravno, o student-skoj listi, koja nije samo fenomen Srbije — ona je fenomen Evro-pe i celog sveta. Kako stoje stvari iz tvog ugla, Nedime, gde su šanse, a gde problemi?

NEDIM SEJDINOVIĆ: Na početku sam hteo da podsetim na tribinu koju smo organizovali ovde u septembru 2024. godine. Tada sam bio moderator, govorili smo o tome kako je zapravo politika nestala iz Srbije. Govorili smo o položaju opozicionih političkih stranaka, o tome kako su one sistematski razarane, uništavane, demonizovane i kako je to produkovalo nepove-renje građana u njih. To jeste fakat.

Ali i tada smo sasvim jasno rekli da osim objektivnih okol-nosti, postoje i subjektivni razlozi zbog kojih građani nemaju odveć veliko poverenje u opoziciju. I tada smo pričali o njiho-voj nedovoljnoj solidnosti i nemogućnosti da prevaziđu sop-sstvene sujete. Srbija iz septembra 2024. godine i ova današnja — dve su potpuno različite zemlje. Zahvaljujući studentskom

pokretu, koji je, kako reče Boban, probudio nadu koja nam je svima nedostajala.

Vučićev režim, paradoksalno, politički i medijski obrazuje građane — ljudi uče na osnovu izrazito negativnih iskustava i primera. Mladi ljudi su učili šta znači politika na osnovu toga kako je Vučić vodio politiku, odnosno kako je ovaj režim vo-dio politiku. Naučili su da je to sve ono što ne treba da se radi. Ovakvo srozavanje medija zaista je istorijsko. Kao što nema-mo pandan studentskom pokretu, verovatno nemamo svet-ski pandan ni ovdašnjim režimskim medijima. Zaista ne po-znajem dovoljno medijske scene nekih egzotičnih zemalja, ali mi je teško da pomislim da ovako nešto negde drugde postoji. Mladi ljudi su naučili osnove medijske pismenosti jer im je po-stalo jasno da profesionalni i odgovorni mediji moraju da rade sve obrnuto od onoga što čine režimski mediji.

Mnogo puta je rečeno, i ja se donekle slažem s tim, da su po-jedini elementi vladavine koji krase Vučićev režim postojali i u postpetooktobarskom periodu, samo su danas dovedeni do paroksizma. Mada ne volim da poredim ova dva politička si-stema, jer su veoma različiti. Ali se, fakat, i za jedan i za drugi može reći da su bili partokratski. Zbog toga nije čudno što stu-dentski pokret u sebi ima i snažan antipartokratski element.

E, sada dolazimo do Filipovog pitanja. Meni se lično ne do-padaju histerije na društvenim mrežama, ali je činjenica da je izlazak koalicije Evropska Srbija zaista izazvao veoma žes-toke negativne reakcije kod građana. Mislim da bi trebalo malo spustiti loptu i podsetiti se ko je protivnik na ovim izborima, ali istovremeno treba reći da je ovo što su uradile stranke oku-pljene oko Evropske Srbije zaista začuđujuće.

Nisu, za početak, sebi smeli da dopuste da podsećaju na stranke i pojedince iz ranijeg perioda, koji su bili građanski i antinacionalistički raspoloženi, a koji su definitivno radili za režim. Svi ljudi, partije, pokreti ili grupe stranaka koji su imali nekakvu šansu da budu alternativa Vučiću, setimo se, napada-ni su istovremeno i sa desne i sa leve strane. Setimo se, recimo,

Datum: 01.10.2026

Medij: Vreme

Rubrika: Bez naslova

Autori: redakcija

Teme: Gradske opštine

Naslov: Režimu je prošao rok trajanja

Napomena:

Površina: 3626

Strana:

40

predsedničkog kandidata Saše Jankovića, koji je, sa jedne strane, proglašavan američkim čovekom, čovekom CIA-e i tako dalje, a sa druge je bio nacionalista, bezmalo ratni zločinac. Mogle su stranke okupljene oko Evropske Srbije da vide kako su završile partije koje su stvarale moralnu paniku sa leve strane, kao što su Liberalno-demokratska partija ili Liga socijaldemokrata Vojvodine. Ili ono što se zvalo Ujedinjena demokratska Srbija, koja je nastupila kao proevropska i ultragrađanska opcija, a ostala je debelo ispod cenzusa. Građani su tu listu na vreme pročitali, a na njoj su bili, recimo, Gordana Čomić, koja kasnije postaje ministarka, Tomislav Žigmanov, koji kasnije postaje ministar i Nenad Čanak.

Onda, na izborima 2022. godine, gde učestvuju Ponoš i Biljana Stojković i tako dalje, opet je bila ista priča. Recimo, čitao sam u jednom sarajevskom mediju tekst u kojem su svi sagovornici bili iz Srbije, a čiji je zaključak otprilike bio: Vučić je katastrofa, ali su svi ostali predsednički kandidati proruski. Uključujući Biljanu Stojković i Ponoša. Budalaština, koja je negde i prolazila.

Ne kažem da su isti razlozi, ne kažem da su isti uzroci ili isti motivi — ali sve jako podseća na ove situacije.

Dok smo dolazili, prisetili smo se jednog intervjua sa Draganom Dilasom, koji je za "Vreme" pravio Filip pre nekoliko godina. Nigde u tom intervjuu nema evrofanatizma kakav on danas zastupa. Tada je govorio: "Svi moramo zajedno". Setimo se da su u koaliciji sa njima tada bile i Dveri. Govorio je da nisu važne ideološke ili druge razlike. Evropa sada uopšte nije pitanje. Mi moramo da uvedemo evropske standarde, ali da li ćemo ići u Evropu ili nećemo, to sada, u ovom trenutku, nije bitno. Tako je govorio. Dakle, manje-više sve ono što sada govore studenti.

Odjednom se pojavio taj evrofanatizam, koji je, po mom mišljenju, pokušaj stranaka okupljenih oko Evropske Srbije da pošto-poto očuvaju politički legitimitet, ali uvođenje ove priče u ovom trenutku je štetno. Naravno, ne znam kako će izbori proći. To je teško proceniti. Ali zaista sumnjam da je moguće da ova koalicija pređe cenzus. I samim tim će antivučićeveskom pokretu napraviti štetu. To što će oni tako završiti političku karijeru nije neka velika uteha.

Ali ja sam, svejedno, veliki optimista. Mislim da će stvar ići samo u ovom pravcu: broj potencijalnih birača studentske liste će rasti, a naprednjaci će, iz raznoraznih razloga, padati do izbora. Njima je jednostavno prošao rok trajanja.

FILIP ŠVARM: Damire, za tebe imam jedno pitanje koje nas možda i najviše interesuje, nas iz Beograda, znaš ono — ovi što sede po kaficima i ne rade ništa. Dakle, lažna elita.

Vučić je vodio ubitačnu kampanju tokom leta. Govorile su mi kolege snimatelji da se tamo poreda po dvadeset kamera ili foto-aparata i da oni onda jedni druge snimaju, da bi izgledalo kao da postoji veliko interesovanje medija, a zapravo je samo reč o režimskim medijima koji tamo idu po zadatku. Videli smo, dakle; ne znam zapravo šta nismo videli u ovoj Vučićevoj kampanji. Bilo je narodnih veselja pod šatrama, bilo je takozvanih razgovora sa narodom, gde su mu čak i neki pojedinci svašta rekli. Bilo je ono: "Pravićemo satelite", bog zna šta je sve čovek ispričao. Negde, u dubini duše, verujem da bi on tamo nekome i odštopao zapušenu WC šolju, samo da je

■ **Kada je Milanovac u pitanju i naša organizacija "Uzinat", povukao bih paralelu sa studentskim pokretom. Studente vidimo kao nas 2023. godine. Te godine smo nastali bukvalno na ulici, kao neka vrsta zbora nezadovoljnih ljudi. Krenuli smo odatle i pokušali da uđemo u institucije, što nam je i uspelo na lokalnim izborima u junu 2024. godine. Ostvarili smo dobar rezultat. Da su sada lokalni izbori, mislim da bismo naprednjake mi sami ovde počistili.**

—Damir Agović

imao vremena. On to može, on to zna. A videli smo čoveka, dakle, koji je zaista spreman na sve. Pa ima i onu "škodu". Znače, kad on ide "škomom", onda ide još ko zna koliko kola obezbeđenja i pratnje. Nemam vozačku dozvolu, ali verujem da bih i ja mogao da vozim u takvim okolnostima.

Damire, moje pitanje je: koliko je zapravo ta Vučićeve kampanja uspešla u unutrašnjosti?

DAMIR AGOVIĆ: Prvo da vam se zahvalim na tome što ste odabrali Gornji Milanovac za polaznu tačku debata "Vremena". Pričaću isključivo o Gornjem Milanovcu, jer, kao što naša parola kaže — mi ne izdajemo lokal! Evo i prostog odgovora kada je u pitanju Vučićeve kampanje: ona ovde nije prošla. Imamo primer predsednika Opštine Gornji Milanovac. Ista je mantra. Kao što ste videli Vučića u Smederevu na pijaci, tako je i ovaj naš prilično nesnađen, pa samo sme da izađe na pijacu u gradu. Dakle, SNS štandovi su ovde praktično isključivo na pijaci.

Kada je Milanovac u pitanju i naša organizacija "Uzinat", povukao bih jednu paralelu sa studentskim pokretom. Studente vidimo kao nas 2023. godine. Te godine smo nastali bukvalno na ulici, kao neka vrsta zbora nezadovoljnih ljudi. Krenuli smo odatle i pokušali da uđemo u institucije, što nam je i uspelo na lokalnim izborima u junu 2024. godine. Ostvarili smo dobar rezultat. Da su sada lokalni izbori, mislim da bismo naprednjake mi sami ovde počistili.

Zaista se mnogo toga promenilo u Gornjem Milanovcu. Narod je pobedio strah, tako da naprednjaci sada nemaju baš mnogo prostora da iznose programe i ideje koje prepričavaju već deceniju unazad. Jedna te ista priča.

Sam podatak da Vučić u Milanovcu nije bio još od otvaranja pristupnice, govori sam za sebe. Ni tada zapravo nije došao

1. oktobar 2026. VREME

Datum: 01.10.2026

Medij: Vreme

Rubrika: Bez naslova

Autori: redakcija

Teme: Gradske opštine

Naslov: Režimu je prošao rok trajanja

Napomena:

Površina: 3626

Strana:

u grad, već se direktno sa auto-puta isključio kod pristupnice. Održao je tu neki govor, pozdravio se sa Kinezima i otišao. Iskreno verujem da tada nije došao ni da se pozdravi sa lokalnim funkcionerima, već isključivo sa ljudima iz "Power China". I odmah potom se vratio.

Bilo je nekih najava da će doći da otvori vrtić ovde u Milanovcu, koji je za jedan mali grad poput Milanovca zaista veliki infrastrukturni projekat, vredan pet miliona evra, ali ni to nije uradio.

Da se vratim na početak — prost odgovor na vaše pitanje: on ovde nema prođu!

FILIP ŠVARM: Sve ankete koje sam video u poslednje vreme pokazuju da su studenti ispred Vučića. Ne radi se o velikim razlikama, ali možemo da govorimo o prednosti od otprilike dvatri do pet-šest odsto. Ali uz jednu važnu ogradu: sve te ankete rađene su pre raspisivanja izbora, pre potpisivanja lista i pre nego što su studenti ozbiljno krenuli u kampanju. Zato mislim da su oni prilično nepouzdati.

Međutim, u razgovorima sa kolegama i prijateljima stalno se nameće jedno pitanje: da li će rezultati biti priznati? Da li može da se desi da se Vučić pojavi, recimo, u pola osam ili pola devet na Pinku ili Informeru i kaže: "Pobedili smo, 60:40 za nas"? Ili, s druge strane, da građani već tokom noći dođu do drugačijih rezultata, kao 24. septembra 2000. godine, kada su podaci o pobedi Vojislava Koštunice i DOS-a počeli da stižu mnogo pre nego što ih je režim priznao. Mi stariji se sećamo da je Slobodan Milošević tada pokušavao da ospori rezultate tužbama, sudovima i raznim pravnim manevrima, vraćajući ceo proces unazad. Zato postoje očekivanja da bi nešto slično mogao da pokuša i ovaj režim ukoliko bude poražen.

Hajde, dakle, da pretpostavimo da će biti poražen. Bobane, kako tebi izgleda taj dan posle — odnosno ta izborna noć i trenutak kada počnu da stižu rezultati?

BOBAN STOJANOVIĆ: Pijano. Pijano, da. Bez šale — pijano. Mislim da bi trebalo proglasiti sedam neradnih dana da pošten narod proslavi pobjedu.

Ali hajde da budemo ozbiljni. Postoje dve različite stvari kada govorimo o neregularnostima izbora. Ovi izbori su, kao i svi od 2014. godine, unapred neslobodni i nepošteni. Dovoljno je da uključite televizije sa nacionalnom pokrivenošću, da pogledate "Kolegijum" na Informeru — što je, inače, jedino što je

■ 30. januara krenula je prva studentska šetnja od Beograda do Novog Sada i to je početak procesa koji je temeljno promenio ovu zemlju. One suze, pesme, himna, zastave, spominjanje Ustava, podržavanje kolega, oni Sremci koji su spremili desetine kilograma kobasica da studente sačekaju i isprate ka Novom Sadu — za mene je to stvar koja je, verujem zauvek, promenila Srbiju.

—Boban Stojanović

Vučiću ostalo od kampanje. A onda pogledajte koliko je vaših sugrađana, zbog posla u javnom sektoru, a bogami i u nekim privatnim firmama, ucenjeno i primorano da glasa za stranke vlasti. Dakle, slobodne i poštene izbore nemamo.

Međutim, kada govorimo o samom ishodu, realno je da smo pristali da izademo na izbore pod ovakvim uslovima. Još 2020. godine pokušavalo se da se ti izborni uslovi poprave, ali se desilo upravo suprotno. Ovi izbori će se održati pod najgorim izbornim uslovima do sada. Kao što su oni 2023. bili gori od izbora 2022, oni iz 2022. gori od 2020, izbori 2020. gori od 2016, a 2016. gori od 2014. godine. A za te izbore 2014. danas možemo da kažemo da su bili daleko slobodniji i pošteniji od ovih koje imamo sada. I sve to govorim pre nego što uopšte dođemo do samog izbornog dana.

Ako vlast pokuša da uradi ono što je radio Slobodan Milošević — da proglasi pobjedu, a druga strana ima zapisnike koji pokazuju suprotno — tu se priča završava! Pitanje je samo koliko će trajati. Da li će trajati kao onomad, od 24. septembra do 5. oktobra 2000. godine ili će Vučić shvatiti da u ovom trenutku ne sme da radi takve stvari? Poprilčno sam siguran da u državnim bezbednosnim strukturama ima mnogo ljudi koji jedva čekaju taj legitimitet dobijen od građana da bi mu otkazali poslušnost.

Nemam sada vremena da pričam o 15. martu i o tome zašto je deo SAJ-a i Žandarmerije išao ka Čacilendu, ali ne da ga štiti. Uveren sam da su se tada vodili ozbiljni razgovori o tome da će, ako vlast pošalje batinaše na narod, delovi SAJ-a i Žandarmerije stati u zaštitu građana. A onda se zapitajte zašto su smenjeni rukovodioci Žandarmerije i SAJ-a, kao i mnogi drugi. Ipak treba znati i nešto drugo. Znaite one priče: "Hajde na protest, hajde da se nešto desi, policija će preći na drugu stranu". Neće. Neće bez demokratskog legitimiteta koji proizlazi iz pobjede na izborima.

Godine 2023. bio sam pod najžešćim udarom onoga što nazivam opozicionim botovima. Oni su rekli: "Izbori su pokrađeni". Ja pitam: "Dobro, koliko smo pobedili u zapisnicima?"

Datum: 01.10.2026

Medij: Vreme

Rubrika: Bez naslova

Autori: redakcija

Teme: Gradske opštine

Napomena:

Površina: 3626

Naslov: Režimu je prošao rok trajanja

Strana:

42

Pa, nismo pobedili u zapisnicima, kažu oni. Tada sam rekao: džabe se kreći, džabe štrajkuju gladu — od toga neće biti ništa, jer nemate na papiru potvrđeno ono što se nadam da ćemo sada imati ako dođemo u situaciju da rezultate zaista moramo da branimo.

Tako je bilo i 2000. godine. Opozicija je imala pobjedu u zapisnicima. Milošević to nije priznao, ljudi su izašli na ulicu, delovi bezbednosnih struktura otkazali su poslušnost, prešli na drugu stranu i rezultati su priznati. To je ono što ja mislim da će biti ključno i ovoga puta. Ako u izbornoj noći ne budemo imali rezultate, ili ako u tim rezultatima ne budemo stajali onako kako treba, ako toga ne bude, onda, nažalost, ni od budućih protesta ili bilo čega drugog neće biti mnogo. To je preduslov.

Godinama sam kritikovao opozicione partije zbog jedne banalne stvari: kako je moguće da vam svaki put pukne softver za brojanje glasova na uzorku? Kako je moguće da nemate softver? Kako je moguće da nemate uzorak?

Ispricaću jednu ličnu priču. Na jednim lokalnim izborima radio sam uzorak za jednu dobro organizovanu stranku ili pokret na deset odsto biračkih mesta. U subotu pred izbore zovu me i kažu: "Ali mi ne možemo da popunimo ona mesta koja si ti stavio u uzorak". E, to je jedna veoma važna kvalitativna promena koju sada vidim. Mislim da ćemo ovoga puta imati dovoljno pokrivenih biračkih mesta — ne samo za uzorak, nego na teritoriji cele Srbije. A osnovni zadatak je vrlo jednostavan: da se u zapisniku nađe ono što je bilo u kutiji.

A sada da malo zakuvam. Imam ozbiljan problem sa tim što deo opozicije izlazi na ove izbore. To vrlo otvoreno govorim iako se u meni bori i drugi vuk, koji smatra da je potpuno nebitno da sada uopšte pričamo o tome. Znam da će mi mnogi zameriti. Već su danas botovi ozbiljno krenuli na mene. Ali ova zemlja je u referendumske atmosfere još od decembra 2024. i januara 2025. godine. Sa jedne strane je vlast, a sa druge studenti i, kako ja volim da kažem, mili narod koji te studente podržava.

I postoji još jedna važna stvar. Baš pojavom studentskog pokreta, Stranka slobode i pravde, Srce i Novi DSS našli su se u možda najboljoj mogućoj poziciji. Zašto? Zato što su 2024. rušili legitimitet Vučiću na izborima na Savskom vencu i govorili: "Dok se ne promene izborni uslovi, mi ćemo bojkotovati izbore i na njih nećemo izlaziti". A onda su prvi potrčali da kažu: "Mi ćemo sada izaći na izbore". Pritom, jedini način da Vučić zadrži Vračar, Stari grad, Savski venac, Zvezdaru, Novi Beograd i Grad Niš bio je da neko iz opozicije uradi upravo to što su oni uradili.

Izvinite, molim vas, o čemu onda pričamo?

Ako nisam dovoljno jasan — a verujem da jesam — znate koju reč neću da upotrebim za pomenute stranke. Sa druge strane, njihova kampanja "Evropska Srbija", Evropska unija i sve ovo o čemu su Filip i Nedim govorili... Pa, kada čujete studente, koje vrednosti oni bude u vama? Pravda. Sloboda. Demokratija.

■ **Mnogo puta je rečeno, i ja se donekle slažem s tim, da su pojedini elementi vladavine koji krase Vučićev režim postojali i u postpetooktobarskom periodu, samo su danas dovedeni do paroksizma. Mada ne volim da poredim ova dva politička sistema, jer su veoma, veoma različiti. Ali se, fakat, i za jedan i za drugi može reći da su bili partokratski. Zbog toga nije čudno što studentski pokret u sebi ima i snažan antipartokratski element.**

—Nedim Sejdinović

Jednakost. Transparentnost. Odgovornost. Podela vlasti. Pa to su bukvalno vrednosti Evropske unije.

I sada neko treba da nas ubedi da su Dragan Đilas, Zdravko Ponoš i Goran Ješić kredibilniji predstavnici tih vrednosti od mladosti ove zemlje? Pa nemojte, molim vas.

Ali odmah da stavim jednu ogradu. Srbija ne sme da ostane bez političkih partija i bez pluralizma. Studentski pokret je i sam u sebi toliko pluralan da je pluralniji od svih opozicionih stranaka zajedno. Ali u ovoj zemlji postoji ozbiljna kriza političkih partija. I kada jednom obnovimo demokratiju, jedan od najtežih zadataka biće da obnovimo politički život kroz političke partije.

Studentski pokret, kako god ga zvali i šta god mislili o njemu, suštinski jeste politička partija. Organizacija koja učestvuje na izborima i želi da osvoji vlast po definiciji jeste politička partija. Dakle, imaćemo novog političkog aktera koji će zameniti veliki broj malih. A ti mali, pritom, nisu ukorenjene

partije u ovom društvu. "Srce" je nastalo pre tri godine, SSP pre sedam-osam godina, Zeleno-levi front pre nekoliko godina, Narodna stranka pre sedam-osam godina.

Jedina opoziciona stranka za koju zaista mogu da kažem da je institucionalizovana politička stranka — to kažem uslovno — jeste Demokratska stranka. Postoji 35 ili 36 godina od obnove višepartizma. Bila je na vlasti, bila je opozicija, vratila se na vlast, pala sa vlasti i preživela test pada sa vlasti. To što se vi zovete partijom ne znači nužno da ste partija. A upravo je Demokratska stranka među prvim podržala studente. Dakle, jedina

1. oktobar 2026. VREME

Datum: 01.10.2026

Medij: Vreme

Rubrika: Bez naslova

Autori: redakcija

Teme: Gradske opštine

Naslov: Režimu je prošao rok trajanja

Napomena:

Površina: 3626

Strana:

opoziciona ukorenjena i institucionalizovana partija nema problem da preskoči jedne izbore, a ovi novoosnovani patrljci glume da su oni zaštitnici višepartizma. Nisu. Zaštita višepartizma su mili narod i studenti.

I samo još ovo, pa završavam. Govorimo o krizi opozicionih partija, ali SNS nije partija. SNS će, kada padne sa vlasti, prestati da postoji brže nego što ćemo mi stići do Beograda posle tribine. Ljudi danas vole da kažu da je to organizovana kriminalna grupa. Ali poenta je druga: onog trenutka kada izgube vlast, oni su završili.

FILIP ŠVARM: Prilično sam optimističan i slažem se sa Bobanom da oni ne donose samo promenu vlasti, već i neku vrstu političkog reseta u Srbiji. Neke stranke će opstati, druge neće, pojaviće se nove. Studentska lista je vrlo heterogena i s vremenom će se i unutar nje pojaviti razlike, što je sasvim normalno.

Ali ono što je najvažnije, da bi u ovoj zemlji bilo šta moglo da se uradi — a vi to u unutrašnjosti znate vrlo dobro, kao što i ja znam iz Beograda — ovaj režim mora da ode. Pod ovim režimom ništa dobro ne može da se desi.

Postoje brojne inicijative, i političke i nepolitičke, koje se tiču svih nas, naše dece i njihove budućnosti, a koje jednostavno ne mogu da prođu. Ne mogu zato što je naprednjački režim, kako da kažem, pogan u svojoj suštini, ali je napravio i potpuno začepljenje sistema.

Imamo jednu političku kastu koja, kada malo bolje pogledate, uopšte nije toliko brojna. Dovoljno je da pogledate ministre: danas je neko ministar policije, sutra vojske, prekosutra ekonomije. Stalno isti krug ljudi. Nema protoka, nema rasprave, nema prostora da neko novi uđe u sistem.

Ali hajde da stanem tu.

Nedime, i ti si rekao da si optimista. Šta su tvoji razlozi za optimizam?

NEDIM SEJDINOVIĆ: Važan razlog za optimizam je to što će studenti sasvim sigurno uspeti da valjano kontrolišu izbore. Znamo da opozicione političke partije nisu ranije uspevale da pokriju sva biračka mesta, daleko od toga. Naravno, one to nikada nisu želele da priznaju, ali činjenica je da je veliki broj biračkih mesta ostajao nepokriven. Ne znam koliki je procenat u pitanju, ali šta se na tim biračkim mestima dešavalo možemo samo da zamislimo.

Ono što je Boban spomenuo takođe je veoma važno. Mi smo, mislim na ceo taj antivučićevski korpus, sve ovo vreme

■ **Da bi u ovoj zemlji bilo šta moglo da se uradi — a vi to u unutrašnjosti znate vrlo dobro, kao što i ja znam iz Beograda — ovaj režim mora da ode. Pod ovim režimom ništa dobro ne može da se desi.**

—Filip Švarm

dopuštali Vučiću da saopštava rezultate izbora, uključujući poslednje lokalne izbore. To se ovog puta ne sme dopustiti. Koliko imam informacija, ovog puta bi situacija trebalo da bude drugačija. Dakle, da se ne čeka Vučić da saopšti rezultate, nego da studenti budu u stanju da ih saopšte sami, da budu i u ovom pogledu proaktivni.

Osim toga, tu je i ta neverovatna energija. U jednom trenutku smo počeli da se pitamo šta se dešava sa studentskim pokretom. Imao sam informacije da se iza scene ozbiljno radi, ali ni sam više nisam bio siguran da li je tačno. No, već prvog dana nakon raspisivanja izbora videlo se da se odista ozbiljno radilo i da je energija sačuvana. Odjednom je sve eksplodiralo.

Ako je neko i sumnjao da postoji referendumska atmosfera, već prvog dana kampanje postalo je jasno da stvari idu upravo u tom pravcu. Mislim da su neke političke stranke dobro procenile situaciju kada su odlučile da se povuku iz izborne trke.

Sledeći razlog za optimizam jeste to što je ovaj režim očigledno potrošen. Istekao mu je rok trajanja. Pogledajte samo Vučića. Danas deluje kao karikatura onog Vučića sa vrhunca političke moći 2015. ili 2016. godine. Oni više nemaju šta da kažu. Politički je ta priča potpuno istrošena.

Nisam čak ni fatalista. Mnogi kažu da ćemo, ako naprednjaci ponovo uspeju da formiraju vladu, morati da se selimo iz zemlje. Ja to ne mislim. Čak i ako se desi to loše čudo i naprednjaci uspeju da formiraju vladu, mislim da ona neće biti dugog veka. Jednostavno, sistem se raspao. Država je potpuno nefunkcionalna.

Napravio bih jedno poređenje sa zbivanjima u Mađarskoj. U Mađarskoj je dugo delovao političar Ferenc Đurčanj, socijaldemokrata. Bio je u jednom periodu premijer i nije baš upamćen po dobrome. Kasnije se opozicija raslojavala, ali je on postao, na neki način, omiljeni opozicionar Viktora Orbana. Kad god bi se pojavio neko novi, vlast bi odmah govorila: "To je đurčanjovac", i tako dalje. Postao je simbol svega negativnog što je režim želeo da pripíše opoziciji.

Đurčanj se formalno prošle godine povukao iz politike. Ali njegova stranka (Demokratska koalicija) nije. Kada se stvorila referendumska atmosfera i kada je postalo jasno da novi opozicioni pokret ima ozbiljne šanse protiv Orbana, DK je ipak izašla na izbore. Za razliku od mnogih drugih koji su podržali pokret Petera Mađara. Osvojila je tek nešto malo više od jedan odsto glasova i zamalo je izbegla situaciju da mora da vrati novac u budžet koji je dobila za kampanju.

PRIREADIO I UREDIO: NEDIM SEJDINOVIĆ

FOTOGRAFIJE: JELENA MRDA; ŠTAMPA: FOTOGRAFIKA, SUBOTICA

Datum: 01.10.2026
Medij: Vreme
Rubrika: Bez naslova
Autori: Ivan Milenković
Teme: Gradske opštine

Napomena:
Površina: 2799

Naslov: Pobeđićemo, narod pravi kampanju za sve nas

Strana:

12

Intervju: **Jovo Bakić, sociolog, profesor Univerziteta u Beogradu**

Pobeđićemo, narod pravi

Ovo je borba između onih koji se bore za opšte dobro i onih koji su zarobili državu, koji siluju društvo i rasturaju ga. U toj borbi ova prva strana mora da pobeđi. U protivnom postaćemo, kao one zemlje Latinske Amerike u kojima narko karteli državu drže zarobljenom: povezani su s političarima, krajnjom desnicom, najčešće i sa Crkvom, sa vojskom i policijom i, naravno, vrhovnim sudom

Profesor Jovo Bakić je u javnom životu Srbije prepoznatljiv po oštroj reči, smelom javnom nastupu, kulinarskim metaforama, kao i bezuslovnoj podršci Studentskom pokretu, te bi sada trebalo da sledi rečenica kako ga ne treba predstavljati. Ali to nije tačno. Pisca knjiga *Ideologije jugoslovenstva između srpskog i hrvatskog nacionalizma 1918-1941* iz 2004, *Jugoslavija: razaranje i njegovi tumači* iz 2011. godine, te *Evropska krajnja desnica 1945-2018* iz 2019. godine, uvek iznova treba predstavljati kako bismo se, u dobu razaranja, podsetili da se kompetencija stiće ozbiljnim i upornim radom, građanskom odgovornošću i svešću o važnosti slobode.

"VREME": Da li ste gledali dijalog između Ane Brnabić i profesorke Mirjane Nikolić?

JOVO BAKIĆ: Jesam, gledao sam. Sve je bilo očekivano.

Šta je bilo očekivano?

Pa s jedne strane razobrućeni primitivizam, a s druge civilizovani nastup, koji ne može do kraja da odgovori na primitivizam. Drugim rečima, uvek prema sve treba prilagoditi tropar.

A da li biste vi prihvatili poziv na suočavanje s Brnabić, recimo?

S velikim zadovoljstvom bih prihvatio poziv za razgovor sa dotičnom osobom, a i sa njenim šefom.

Da li biste zahtevali neke uslove pre razgovora? Susret Brnabić i profesorke Nikolić teško da se može nazvati dijalogom.

Ne treba tu očekivati nikakav dijalog. To je bila, da to kažem jednim primerenim rečnikom, tuča. I čovek mora da bude spreman na tuču, ne na dijalog. Razgovara se sa normalnim ljudima. Ovakvi ljudi se napadaju svim diskurzivnim sredstvima.

Da li verbalna tuča ima ikakvog smisla?

Može se izvući smisao kada se javno nešto kaže o nekome.

Šta na primer?

Dakle, za razliku od njih koji bi se služili neistinama, ja bih se služio istinama o njihovom delima. Jako je važno da se te istine čuju što dalje. Na RTS-u nisam bio više od deset godina. Na Radiju jesam, na televiziji ne. Ali ukoliko bi me Radio-televizija Srbije pozvala da razgovaram sa dotičnim osobama, vrlo rado bih prihvatio, ako ide uživo.

U javnosti odišete optimizmom.

Optimista sam dve godine. Zapravo, ako se sećate intervjuja koji sam dao "Vremenu" novembra 2024. godine (br. 1768), nešto pre toga postao sam veliki optimista jer sam video raspoloženje u akademskoj zajednici. Shvatio sam da su i studenti i nastavnici rešeni da ne dopuste više ovakvo izživljavanje organizovanog kriminala nad čitavim društvom. Kad sam to video, znao sam da će krenuti borba i da iz te borbe nema povratka. Znači, ona se vodi dok se ne pobeđi. U tom smislu, evo već dve godine optimista sam 100 odsto. Bilo je izuzetno teških trenutaka i u privatnom i u javnom životu, ali znao sam da ću to prebroditi i da će na kraju doći pobeđa.

Ovo je borba između onih koji se bore za opšte dobro i onih koji su zarobili državu, koji siluju društvo i rasturaju ga. U toj borbi ova prva strana mora da pobeđi. U protivnom, postaćemo kao one zemlje Latinske Amerike u kojima narkokarteli državu drže zarobljenom: povezani su s političarima, krajnjom desnicom, najčešće i sa Crkvom, sa vojskom i policijom i, naravno, vrhovnim sudom. Mi smo na početku tog puta. I sad je ključna stvar da

Znao sam da će krenuti borba i da iz te borbe nema povratka. Znači, ona se vodi dok se ne pobeđi. U tom smislu evo već dve godine optimista sam 100 odsto. Bilo je izuzetno teških trenutaka i u privatnom i u javnom životu, ali znao sam da ću to prebroditi i da će na kraju doći pobeđa

se onemogućiti da se taj embrion razvije. On mora da bude abortiran jer je to način da majka preživi.

Na početku odgovora rekli ste da vam je optimizam ulilo držanje akademske zajednice. Ali akademska zajednica je tek jedan segment društva. Nije li to premali uzorak za optimizam?

Junački se borila cela prosveta. Prosvetni radnik u osnovnom i srednjem obrazovanju ima platu ispod proseka u Republici, a to je skandal po sebi. I oni su ljudi izašli, izdržavali čak i bez plata neko vreme. To me je najiskrenije impresioniralo. Šteta je što nije bilo više solidarnosti drugih. Bilo je solidarnosti među advokata i, što se ne zna dovoljno, među socijalnim radnicima. Od 17 filijala Gradskog centra za socijalni rad, 16 je bilo u štrajku. I to dugo. Dakle, tu se pokazalo da je društvo živo, da ima dovoljno nas koji

Datum: 01.10.2026
Medij: Vreme
Rubrika: Bez naslova
Autori: Ivan Milenković
Teme: Gradske opštine

Napomena:
Površina: 2799

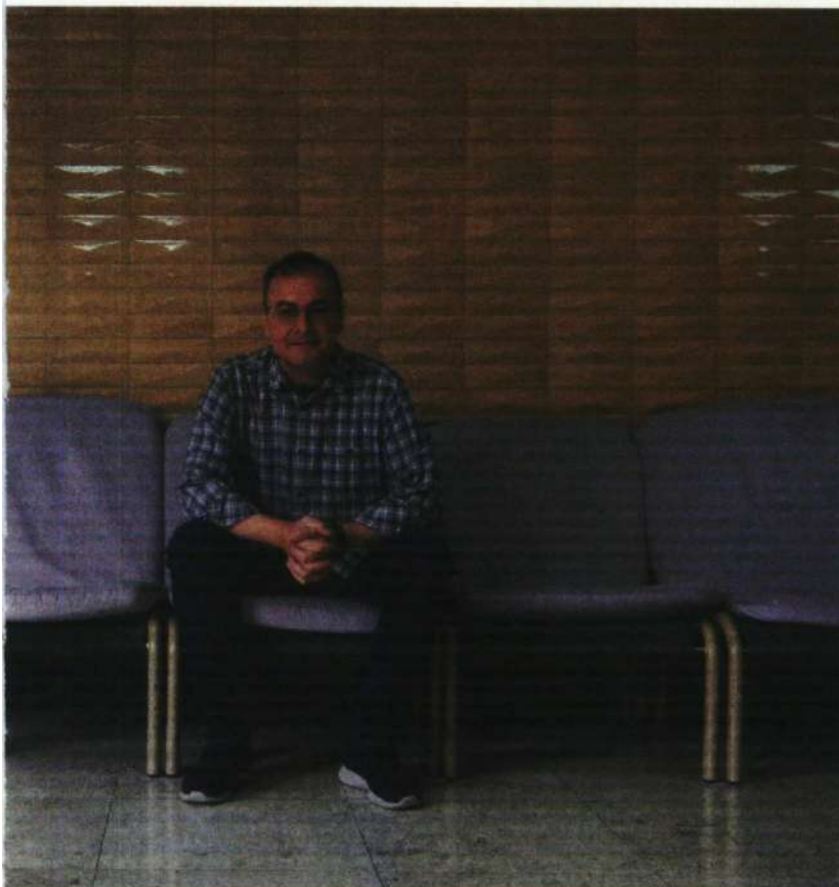

Naslov: Pobeđićemo, narod pravi kampanju za sve nas

Strana:

13

kampanju za sve nas

Fotografije: Marija Janković

shvatamo u kakvom se problemu društvo nalazi, da je režim izvor tih problema i da bez odlaska režima ti problemi ne mogu da budu rešeni.

Pad nadstrešnice je tragedija koja je bila povod za pobunu, ali uzroci su mnogo dublji. U ovakvim režimima tragedije se zakonomerno dešavaju. Njih je nemoguće izbeći. Videli ste, uostalom, pre nekoliko dana, u Braće Jerković na Voždovcu, obrušilo se gradilište. Jednostavno, ako imate sistem organizovanog kriminala i korupcije, tu ljudi dobijaju poslove po rodbinskim, kumovskim, prijateljskim, stranačkim vezama. Često nemaju pojma šta rade, ne osećaju se odgovornim, pa naravno da dođe do tragedije. To je zakonomerno. U tom smislu društvo je pokazalo da je svesno problema i da je svesno na koji se način problem rešava.

Ipak, najviše su povukli studenti.

Studenti su podneli neverovatnu žrtvu. Oni su istinski junaci svega ovoga što se dešava. I na kraju su iznedrili i studentsku listu.

Uprkos tome što ste naveli nekoliko grupa koje su pokrenule pobunu, studente pre svih, za optimizam su, i dalje, potrebni još neki elementi...

Započeo sam o studentima. Kada su se rastrčali po Srbiji, bio sam protiv toga. Smatrao sam da prevelikim trošenjem energije mogu da naruše svoje zdravlje. Bojazan je ostala, ali nisam bio u pravu. Trčanje, hodanje, biciklističke ture probudile su deo usnulog naroda. I to je neverovatan učinak. Došlo je do katarze. Ne znam nikoga ko makar jednom nije zaplakao. Hoćeš da zaustaviš suze, ali ne ide, ne možeš, to lije. A i kako da se osećanja ne razbuktaju kad vidite očigledno siromašnu osobu koja izađe i nudi to malo što ima studentu koji je došao do

njega. To govori da ovo društvo ima potencijal, da ovo društvo može mnogo bolje nego što je do sada radilo. Da možemo da se prisetime da smo bića solidarnosti i saradnje, a ne samo takmičari. U redu, neka bude i takmičenje, ali ključna vrednost u jednom društvu jeste solidarnost. Bez solidarnosti ne može ništa da funkcioniše i to se vidi. Videlo se i na tragičan, a sad se vidi i na pozitivan način.

Druga strana se, međutim, ne ističe u toj elementarnoj disciplini.

Sklonija je, recimo, grabeži.

Pa, solidarnost ume da bude zarazna. Bilo bi lepo kada bi se i neki od naprednjaka koji vrlo dobro znaju sve ovo o čemu govorimo – dakle, znaju koji su problemi i otkud potiču – trgli. Oni znaju da je, recimo, lokalnog kabadahiju postavio vrhovni dahija. Znaju da nijedan kabadahija nije sam došao, nego je postavljen, zapravo je imenovan. A ko ga imenuje? Pa dahija. Čini mi se da takva svest kod nekih razumnih naprednjaka nije do kraja razvijena. Oni se plaše da će se s promenama dogoditi ne znam šta, a zapravo će promene uneti veliko poboljšanje i u njihove živote.

Pa nije baš da ih ohrabrujete, često govorite o hapšenjima.

Da, vrlo često govorim o hapšenjima. Ali naravno da ne mislim da treba hapsiti obične članove Srpske napredne stranke. Mislim isključivo na one koji su u kriminalu, dakle, one koji su u vrhu vlasti. Kada oni budu po zatvorima, svi drugi će osetiti olakšanje. Neće morati da stalno, po zadatku, idu na neke skupove, nego će ići na skup na koji žele da idu. Neće biti primorani da idu jer im se preti gubitkom posla. Znači, može samo svima da nam lakne.

U ovom trenutku se esenesovskoj mašineriji spremnoj na sve suprotstavlja lista od 250 ljudi čistih biografija, uz podršku desetina hiljada studenta i, verovatno, više od dva miliona građana. Takvo se nešto u novijoj istoriji Evrope nije videlo. Sve to deluje bajkovito. Da li mislite da i ishod može da isprati logiku bajke?

Datum: 01.10.2026

Medij: Vreme

Rubrika: Bez naslova

Autori: Ivan Milenković

Teme: Gradske opštine

Napomena:

Površina: 2799

Naslov: Pobeđićemo, narod pravi kampanju za sve nas

Strana:

14

Mislim da studenti pobeđuju i da će predstavnici studentske liste imati priliku da urade neke bazične stvari. Vrlo su različiti ljudi na studentskoj listi. Tu ima šarenih idejno-političkih opredeljenja. Velike su razlike. I ne treba očekivati od Studentske liste neki ideološki program koji će ona ostvarivati. To je nemoguće. Ali se može očekivati da iznedri operativnu vladu koja će u kratkom vremenskom roku, to znači godinu i po do dve dana, biti u stanju da osnovne stvari dovede u red. Naravno, naglašavam, osnovne stvari.

Šta to znači?

To znači da se u tužilaštvu izvuku slučajevi iz fioka i da krene njihovo procesuiranje. To podrazumeva da će u policiji biti ljudi koji su spremni da hapse vodeće kriminalce, što, opet, znači značajno reformisanje Ministarstva unutrašnjih poslova. Mislim da tamo ima ozbiljnih profesionalaca, uz čiju pomoć to može relativno brzo da se uradi. Neki od policajaca će, razume se, uniforme policije morati da zamene uniformama zatvorenika. To je preduslov da se krene u ozdravljenje bitnih institucija. Dakle, policija mora da uživa apsolutno poverenje svih građana koji nisu kriminalci, bez obzira na stranačku pripadnost, ili bilo kakvu drugu pripadnost. Za policiju je bitna isključivo razlika između kriminalaca i građana. Kad sam bio dete, sećam se da je policija uživala opšte poverenje, majke su učile decu – mene je pokojna majka tome učila – da pitam policajca ako se slučajno izgubim. Dakle, moramo da vratimo poverenje građana u policiju, a to može da se uradi ako se policija postavi na zdrave temelje. I to će sigurno biti. Program studentske liste predviđa obrazovanje specijalne policijske jedinice koja će se baviti raskrinkavanjem i hapšenjem ljudi koji su u organizovanom kriminalu, a bliski su vlasti ili su u samoj vlasti. Pazite, mi smo jedinstven slučaj. Kod nas ministri uopšte ne završavaju u zatvoru. Svuda se ministri koji su prekršili zakon hapse, jedino ne kod nas. Verovatno zato što su naši ministri neobično poštteni. Šta to govori? Upravo to da su državu zarobili kriminalci. U tom smislu, taj deo posla će biti najvažniji.

Vi ocrtavate idealnu situaciju, ali to neće ići lako.

Mi očekujemo da će se profesionalci vrlo lako prilagoditi novim uslovima

uspostavljanja funkcionalnih ustanova, funkcionalnih institucija. I onda je samo važno među tim profesionalcima izabrati najbolje, koji će dalje raditi po dubini na ustrojavanju ustanova po meri građanki i građana. Naravno, greške su moguće, greške su i očekivane, to je neminovno. Čovek je kvarljiva roba, dakle neko od ljudi sa Studentske liste može da izda, niko ne može da jemči za sve, možda ima potkupljivih, videćemo. Nadam da ih nema, a ako ih ima, onda, nadam se, ne puno. Mogu za sebe da tvrdim da nema tog novca koji me može kupiti, ali ne mogu da tvrdim za sve njih, jer većinu i ne poznajem, mi se sada upoznajemo.

Jedna od stavki programa je uvođenje jasnih kriterijuma kompetencije, umesto partijskog zapošljavanja?

Preispitivanje diploma različitih državnih činovnika, na primer. Videti kome je mesto u državnom aparatu, a kome nije. Opet, članovi Srpske napredne stranke koji nisu u kriminalu, koji imaju validne diplome i koji rade svoj posao kako treba – a siguran sam da takvih ima – neće ostati bez posla, najnormalnije će nastaviti da rade. To je nešto što svi treba da znamo. Dakle, ovo nije neka bezumna osveta nad političkim protivnicima, nego vraćanje poverenja u državu, u državne institucije. Ako konačno dođemo do toga za zapošljavanje u javnoj upravi da nije bitna stranačka pripadnost nego su bitne kvalifikovanost onoga ko se zapošljava, njegova marljivost, odgovornost, onda je sve u redu, onda ćemo mi moći da gradimo državu koja će biti u službi svih građanki i građana, jer to jeste posao države, da bude u službi svih nas. I to uopšte ne zavisi od čelnika države, nego od ustrojstva čitavog državnog aparata, odnosno državnih ustanova. Ako se ustanove ustroje kako treba, potpuno je nevažno ko će biti na čelu države.

Za koji se model političkog uređenja zalažete?

Za republiku, naravno. Nama je republika oteta i moramo da je vratimo. Republika je javna stvar, što znači da svi moramo da se bavimo republikom. Čim vidimo da se neko od naših službenika – oni koje bismo mi nazivali službenici – pokvario, pozivamo ga na odgovornost. Kao što na fakultetu služim studentima, tako isto sutra,

ako budem bio u Skupštini, služiću svim građankama i građanima. Ako budem ministar, opet ću služiti u tom resoru svim građankama i građanima. Dakle, onaj ko obavlja javnu službu nije vlast. On je naš službenik. I on mora da se ponaša u skladu s tim, a ne da javno "pljuje" ljude, da ih nipodaštava, naziva ovako ili onako, da vodi kampanju protiv običnih građana. To je neshvatljivo i neprihvatljivo. Zato je važno da razumemo da što je neko na višoj poziciji to treba da bude ponizniji, jer njegova je odgovornost ogromna. Ogromna je odgovornost kada znate da vaša greška može uticati na život i zdravlje građana. Morate da budete ponizni i odgovorni.

Vi umete u svojim nastupima biti veoma oštri.

Kada ste u opoziciji, možete da koristite oštrije reči. Kao što je poznato, volim da ih koristim. Međutim, kada niste u opoziciji, nego odgovarate narodu za službu koju vršite u njegovo ime i za njegovo dobro, ne smete da budete bahati. Ni prema političkim protivnicima, a kamoli prema običnome građaninu, ne smete da se odnosite kao da su vam neprijatelji.

Nimalo ne krijete da ste levičar.

Ipak, zalažete se za višepartijski model i predstavničku demokratiju?

Pristalica sam neposredne demokratije, kad god je to moguće. Mislim da je na lokalnom nivou neposredna demokratija ne samo moguća nego je izvanredno dostignuće.

Da li se oblici neposredne demokratije mogu formalizovati?

Pa evo, na primer, ovi zborovi. Bilo bi jako lepo da oni opstanu i u budućnosti i da budu svojevrsna kontrola opštinskoj vlasti. Ukoliko nema kontrole, vrlo lako se sklapaju razni poslovi iza kulisa, sve to može da se sakrije od javnosti, bar neko vreme. Ako, međutim, imate stalnu kontrolu, onda je teže stvarati takve aranžmane u sopstvenu korist, a na štetu građana. Lokalne samouprave, opštine i gradovi treba da sarađuju, kao i zborovi. Na taj način se mapiraju problemi. Primerice, Krnjača, Ovča, Borča nemaju kanalizaciju. Zbog toga treba da se udruže bez obzira na stranačku pripadnost, jer valja da je svima potrebno da imaju vodovod i kanalizaciju, to ne zavisi od pripadnosti stranci. Prema tome, zborovi mogu da

vrše pritisak na lokalne samouprave. Lokalne samouprave konačno mogu da se bave svojim poslovima, a ne stranačkom propagandom. Do sada su se bavile stranačkom propagandom umesto da rešavaju probleme ljudi na licu mesta. I, naravno, kada, recimo, nedostaju sredstva, kada stanovnici opština ili gradova ne mogu sami da reše neki problem, tada republika ima obavezu da pritekne u pomoć. I sve se to radi javno, a ne nekim zakulisnim dogovorima i javno-privatnim partnerstvima gde se, zapravo, vrlo često peru pare i gde građani uopšte nemaju kontrolu nad čitavim procesom, pa se javnim parama finansiraju privatni profiti.

Na nivou republike, međutim, model neposredne demokratije nije moguć. Zbog toga su političke partije nužne.

Tako je, ali vanpartijski oblici organizovanja, što je najbitnije, jesu kontrolna instanca. Dakle i ovi studentski plenumi, osim što mogu da ostanu kao model organizacije studenata na univerzitetu, mogu takođe da budu jedan kontrolni mehanizam, da ukazuju na određene probleme u funkcionisanju države, u funkcionisanju, recimo, skupštine, posebno da eventualno kritikuju kandidate koji se ne pridržavaju programa, odnosno onoga što su potpisali.

■ Vrlo često govorim o hapšenjima. Ali naravno da ne mislim da treba hapsiti obične članove Srpske napredne stranke. Mislim isključivo na one koji su u kriminalu, dakle, one koji su u vrhu vlasti. Kada oni budu po zatvorima, svi drugi će osetiti olakšanje

Vi, zapravo, govorite o permanentnoj politizaciji društva?

Mi moramo da budemo budni. Ne možete glasati jednom u četiri godine i misliti da ste time rešili sve probleme. Politički je nezrelo tako razmišljati. Za početak morate da kontrolišete svoje poslanike. Šta oni rade u toj skupštini? Da li su oni tamo da bi se nadvikivali, da bi jedan drugog vredali, možda se bogatili, ili su tamo da rade za opšte dobro? Pa neko će zastupati, naravno, i interese grada iz kojeg je došao. To je logično, to je normalno. Neko iz Pirota, na primer, kaže "evo, imamo ove probleme, ne možemo sami da ih rešimo, molimo republiku da se pozabavi našim problemom". Ili Zrenjanin, problem s vodom. Hajde da vidimo da to zajedno rešimo. Zašto su Zrenjaninci diskriminisani u odnosu na druge građane ove zemlje, jer oni na godišnjem nivou imaju ogromne troškove za vodu koju kupuju. A da ne govorim o tome da je u pitanju zdravlje. To nam je najvažnije. Šta je jednoj republici najvažnije? Pa zdravlje i obrazovanje stanovništva. Ako su ljudi u republici zdravi i obrazovani, oni će raditi za opšte dobro, a kriminalci će ići u zatvor. To je stvar zdravog razuma.

Dobro, ali kako ćemo onda doći do letećih automobila?

Pa da, zamajavaju nas letećim automobilima, čudima, pa metroom koji samo što nije izgrađen, što je tema za koju sam prvi put čuo u ranom detinjstvu. To nije samo stvar ovoga režima, nego traje još duže. Dajte da za početak vidimo vodovod i kanalizaciju. A ovde trećina Beograda nema kanalizaciju. Pa to je bruka! U tom smislu moraju da se postave prioriteta. Mislim da će studentska lista napraviti preduslove za postavljanje prioriteta. Dakle, da se ne zaludujemo "letećim" glupostima (metro je, naravno, neophodan Beogradu), nego da omogućavamo civilizovan život našim građanima i građankama.

Kako teku pripreme za izbore, na čemu se naročito insistira?

Predizborna kampanja se zahuktala. Mislim da smo je jako dobro započeli, tačno tamo gde je trebalo, u ranjenom gradu Novom Sadu. Studenti i deo kandidata krenuli su u isprobane akcije biciklističkih tura i obilaženja sela ("Student u svakom selu"), u koje sad idu i studenti i kandidati. Mi smo, zapravo, primorani na takvu kampanju, jer nemamo pristup sredstvima masovnog opštenja sa nacionalnom pokrivenošću. S druge strane, sa zadovoljstvom radimo tu kampanju. Uočljivo je da nas narod prihvata sa velikom predusretljivošću. Pravo je zadovoljstvo bilo kada smo gledali kako narod pravi kampanju za sve nas.

Šta to znači?

Kada je režim napravio jednu od mnogih gluposti i blokirao sopstvene javne beležnike da overavaju potpise za Studentsku listu – studenti pobeđuju, ljudi su izašli u ogromnom broju i bili su spremni da čekaju koliko je god potrebno da bi došli na red, pri čemu je atmosfera u tim redovima po pravilu bila izvanredna. I to je nešto neverovatno. Dakle, vidiš kako narod vodi najefektniju moguću kampanju za nas, jer veruje da smo njegovi istinski predstavnici. Nismo mi rekli građanima da dođu i drežde u redovima. Neki su čekali po deset sati da bi došli na red, a neki nisu ni došli na red. I ništa, nisu ljuti, značilo im je da budu prisutni. Znači jedna, potpuno nadrealna situacija. Međutim, ta nadrealnost je izrazito pozitivna. Kao lepa latinoamerička književost. Sve deluje potpuno nestvarno, a dešava se i prelepo je. Dakle, takvo međusobno poverenje naroda i kandidata, koji svoj legitimitet duguju na prvom mestu studentima, zapravo odvaja ovu kampanju od svake druge.

Da li možete nešto da nam kažete o onome što se ne vidi? U toku je intenzivna obuka kontrolora i posmatrača.

Tu se radi zaista mnogo, obuke su u toku. Dobar broj ljudi je sve završio, obučen je, ali ima još ljudi koji se obučavaju.

■ **Ne očekujem neke incidente na sam dan izbora. Ne očekujem jer je prostor republike relativno veliki, a nije lako svuda organizovati kriminalce. Možda mogu da se koncentrišu na Beograd ili Novi Sad, pošto se tu očekuje ubedljiv poraz naprednjaka. Možda će tu pokušavati nešto da rade, videćemo. U svakom slučaju mi smo spremni**

Biće mobilnih timova. Dakle ljudi koji će biti spremni da se vrlo brzo kreću s mesta na mesto i da, ako se utvrde nepravilnosti, reaguju.

A ako se ukažu esenesovski batinaši?

Naravno, i tu postoji spremnost na reagovanje. Ali, iskreno, ne očekujem neke incidente na sam dan izbora. Ne očekujem jer je prostor republike relativno veliki, a nije lako svuda organizovati kriminalce. Možda mogu da se koncentrišu na Beograd ili Novi Sad, pošto se tu očekuje ubedljiv poraz naprednjaka. Možda će tu pokušavati nešto da rade, videćemo. U svakom slučaju mi smo spremni.

Režim govori o 250.000 ljudi s

Kosova i Metohije, ali na tom prostoru nema toliko Srba. Dakle, i tu se spremaju da muljaju.

Mislim da neće moći mnogo, tako da kažem, da vršljaju, jer, recimo, u Kraljevu je Lokalni front, pa Udruženje starosedelaca, to su ljudi koji su spremni da vrlo budno motre na moguće manipulacije i u njih imam puno poverenje. Oni neće dozvoliti krađu, nedopuštene radnje.

A šta je s ljudima iz Bosne i Hercegovine?

To će biti najteže kontrolisati. Po svedecima, oni će u manjem broju dolaziti ovde zbog toga što znaju da smo sada jako dobro organizovani i da bismo ih snimali kako prelaze granicu i kuda idu, šta rade, tako da će verovatno glasati u samoj Bosni i Hercegovini. Ono što će se tamo događati ne možemo da kontrolišemo.

Da li verujete da bi, ukoliko izgubi, režim mogao da prizna poraz?

Bio bih prijatno iznenađen da prizna poraz. Poznajući prirodu tog režima i, naročito, sklonost sistematskom laganju o svemu i svačemu, može se očekivati da će i tu lagati.

Da li se spremate za takvu mogućnost?

Pa moramo da se spremamo. Nema druge.

Možete li da nam kažete kako se spremate?

Ne mogu (smeh).

Kako izgledaju susreti s ljudima po Srbiji?

Uživam u susretima i razgovorima s ljudima. Uvek želim da saznam šta muči ljude, a atmosfera je izuzetno pozitivna gde god se pojavimo moje koleginice, kolege i ja. Pokazuju nam veliko poverenje, pa čak i ljubav, a to obavezuje.

Kako se držite kada naidete na tvrdog oponenta?

Sve zavisi opet kakav je. Ako je čovek civilizovan, onda ćemo malo razgovarati, saglasiti se da se ne slažemo i to je to.

Da li se susrećete s agresijom?

U Paraćinu su huljisti došli na mesto na kojem smo najavili svoj skup, želeći da izazovu sukob, a mi smo se samo prebacili na drugo mesto i bilo je fascinantno. Dodatno su nas omasovili i oraspoložili. Svuda je ogroman broj naših pristalica, susreti su više no srdačni i prožeti međusobnim poverenjem. Proces je izuzetno pozitivan i dinamičan, pa nas ispunjava dodatnim zadovoljstvom i optimizmom.

Kako komuniciraju mladi ljudi, studenti?

Treba znati da su univerziteti rasadnici najraznovrsnijih profesija. Mi imamo stručnjake za sve oblasti društvenog života. Nema oblasti koju ne pokrivamo i za koju nemamo najbolje profesionalce u zemlji. Utoliko je ovo pitanje za studente. Oni imaju otvoreno srce mladih ljudi, što pridobija starije na prvu loptu. No, tu su i razne obuke, na primer s našim psiholozima, koji su stručni za to kako se upravlja sukobima, na koji način se sukob izbegava, pa sa novinarima, pravnicima, raznovrsnim inženjerima, ekonomistima, sociolozima itd.

Politika, naravno, nikada nije skup brojeva, niti to, po svojoj prirodi, može to biti, ali bez brojeva ne možemo. Da li se oslanjate na ispitivanja javnog mnjenja?

Odmah da kažem, jedan sam od onih koji sumnjaju u delotvornost ispitivanja

u ovakvom tipu režima kakav je ovaj, dakle autoritaran režim, osim što je još i režim organizovanog kriminala. Vrlo često ispitanci daju društveno poželjne odgovore. Ovde se ljudi plaše da javno iznesu svoj politički stav, naročito ako su u javnoj upravi ili u nekim privatnim preduzećima koja su bliska režimu. Zbog toga sumnjam u istraživanja javnog mnjenja, doslovno u sva istraživanja, iako neke istraživače cenim.

Da li se pribojavate optičke varke još iz doba Miloševića? Naime, Vuk Drašković je s lakoćom ispunjavao trgove po Srbiji, ali je glatko gubio od Miloševića. Posle su se ljudi pitali gde se dede toliki svet...

Da, sećam se, broj ljudi na trgu može da zavara. Između ostalih, uvek sam bio na trgu kad je Drašković organizovao skupove, ali nikada nisam glasao za Srpski pokret obnove. Naravno, nisam bio usamljen. Drugi primer je Šešelji, koji je u svakom istraživanju javnog mnjenja dobijao pet i više procentnih poena manje nego što bi dobio na izborima. Zašto? Zato što su se njegove obrazovanije pristalice stidele da kažu da će glasati za Srpsku radikalnu stranku.

Dušom i telom sam u ovoj borbi. I naravno, kao takav sam subjektivan. Vrlo mi je teško da se izmestim, pa da gledam sa strane. A opet, mislim da imam dosta iskustva i da mogu da vidim razliku u odnosu na Miloševićovo doba i to s Vukom Draškovićem. Na osnovu tog iskustva, čini mi se da bi pobeda Studentske liste trebalo da bude prilično ubedljiva. Ako se dogodi ono što očekujemo, a to su ubedljive pobede Studentske liste u Novom Sadu, Beogradu, Kragujevcu i u Nišu, mislim da nijedna krađa neće za režim biti dovoljna.

Dokle sežu vaše kulinarske metafore? Najpre je bilo kuvanje, potom prženje, zatim dinstanje, pa flambiranje. Šta sledi?

Ako bude bilo neophodno, što zavisi isključivo od režima – karamelizacija. ¶

IVAN MILENKOVIĆ

Datum: 01.10.2026

Medij: Nova

Rubrika: U fokusu

Autori: redakcija

Teme: Gradske opštine

Napomena:

Površina: 784

Naslov: Dolaze nam novi Rusi, zakupnine ponovo rastu

Strana: 5

Globalna zbivanja ponovo su se negativno odrazila na tržište nekretnina u Beogradu

Dolaze nam novi Rusi, zakupnine ponovo rastu

Novi talas imigracije počeo je pre dva meseca i očekuje se da će se nastaviti. Stanovi koji su koštali 1.000 evra izdaju se 1.300, dok stan koji je koštao 400 evra sada košta 600 evra mesečno

drugi pišu

NOVA EKONOMIJA

Novi talas ruskih imigranata već je zakucao na vrata stanova u Srbiji, a povećana potražnja podigla je kirije za oko 30 odsto u poslednja dva meseca.

Veći priliv tek se očekuje, kažu za Novu ekonomiju agenti za nekretnine, pa nije preterano zapitati se ko će uskoro uopšte moći da sebi priušti stan u nekom od većih gradova u Srbiji, a da nije na periferiji.

Ovog leta Rusijom su kružile glasine da bi tamošnje vlasti mogle da objave novi talas mobilizacije. Predsednik Rusije Vladimir Putin je te tvrdnje nazvao besmislicama i poručio da trenutno nema potrebe za regrutacijom, ali mnogi Rusi ipak napuštaju zemlju, za svaki slučaj, piše ruski medij Meduza, kog je sud 2023. godine proglasio nepoželjnim.

Agent za nekretnine Andrej Stokić iz agencije Attico Group, koji najveći deo posla obavlja sa ruskim klijentima u Novom Sadu, potvrđuje za Novu ekonomiju da se novi talas dolazaka već oseća na tržištu.

„Nema dovoljno stanova na tržištu u odnosu na potražnju ruskih državljana koji su došli u Srbiju“, kaže Stokić.

Prema njegovim rečima, novi talas imigracije počeo je pre otprilike dva meseca i očekuje se da će se nastaviti.

„Mislim da je svaki avion unapred bukiran u narednom periodu“, kaže Stokić.

VEĆA TRAZNJA DIŽE CENE

„Kirije su trenutno oko 30 odsto više nego pre dva meseca. Na primer, stanovi koji su koštali 1.000 evra sada se

već izdaju za 1.300, dok stan koji je koštao 400 evra sada može da bude i do 600 evra mesečno“, objašnjava Stokić.

Da je pritisak na tržište Beograda ponovo jak potvrđuje i agent za nekretnine Nikola Čobić iz agencije „CityExpert“. On primećuje da se novi ruski zakupci ponašaju drugačije nego oni koji su u Srbiju dolazili tokom prvog velikog talasa 2022. godine.

„Dosta su oprezniji, ne zaleću se da iznajme šta god i po bilo kojoj ceni“, kaže Čobić.

Prvi veliki priliv ruskih državljana u Srbiju dogodio se 2022. godine, nakon što je predsednik Putin objavio delimičnu mobilizaciju. Te godine u Srbiju je imigriralo preko 19.000 ruskih državljana, dok ih je 2023. došlo skoro 23.000, podaci su Republičkog zavoda za statistiku.

Ruski državljani su tada najčešće dolazili u Novi Sad, opštine Novi Beograd, Vračar, Zvezdara, Stari grad i Savski

NA TRŽIŠTU I DALJE POSTOJE STANODAVCI KOJI PREDNOST DAJU DOMAĆIM ZAKUPCIMA ILI NE ŽELE DA IZDAJU STANOVE STRANCIMA

PRVI VELIKI PRILIV RUSKIH DRŽAVLJANA U SRBIJU DOGODIO SE 2022. TE GODINE U SRBIJU JE IMIGRIRALO PREKO 19.000 RUSKIH DRŽAVLJANA, DOK IH JE 2023. DOŠLO SKORO 23.000

venac. Poređenja radi, pre rata u Ukrajini u Srbiju je godišnje imigriralo uglavnom između 500 i 2.000 državljana Rusije.

Tada su kirije „nenormalno rasle“, i do 200 odsto, kaže Čobić, a počele su da padaju krajem 2023. godine. Ipak, nisu se vratile na nivo na kojem su bile pre rata.

„Druga polovina 2024. i 2025. godine bile su stabilnije i naši ljudi su već mogli da priušte te cene. Sada ćemo videti kako će novi talas uticati na naše građane“, kaže Čobić.

Prema njegovim rečima, na tržištu i dalje postoje stanodavci koji prednost daju domaćim zakupcima ili ne žele da izdaju stanove strancima.

„I dalje ima nade za naše ljude, ali ako žele da uđu u trku sa Rusima za dobre lokacije ili

dobro opremljene stanove, ipak će morati da izdvoje više nego u junu ove godine“, kaže Čobić.

LOŠA PONUDA STANOVA

Kada ponuda stanova ne može da prati rast tražnje, cene neminovno rastu. Za domaće podstanare to može da znači da sve veći deo prihoda odlazi na kiriju, da moraju da traže manje stanove ili da se sele u jeftinije delove grada.

Ekonomista Milojko Arsić za Novu ekonomiju kaže da novi priliv stranaca dodatno pojačava pritisak na tržište, ali da je problem priuštivog stanovanja u Srbiji mnogo stariji.

„Jedino racionalno dugoročno rešenje jeste da se poveća ponuda stanova, da se odobri veći broj dozvola za privatnu gradnju i da država gradi nova naselja u kojima bi stanovanje bilo dostupno pod povoljnijim uslovima. To je nešto što je država propustila da uradi u poslednjih 15 godina“, kaže Arsić.

Kao primer ozbiljnijeg državnog uključivanja u stanogradnju navodi naselje Stepa Stepanović u Beogradu, gde je izgrađeno oko 4.600 stanova. Takvi projekti, prema njegovim rečima, trebalo bi da budu deo šire i dugoročnije stambene politike.

„Treba sistemski raditi na

DRŽAVA JE NAJVIŠE PROMOVISALA BEOGRAD NA VODI. PARADOKSALNO JE DA SMO SE BAVILI REŠAVANJEM STAMBENOG PITANJA ZA BOGATJIJE, A ZANEMARILI SIROMAŠNIJE, KAŽE EKONOMISTA MILOJKO ARSIĆ

poboljšanju stambenih uslova. Međutim, država je najviše promovisala Beograd na vodi, koji je namenjen najbogatijima. Paradoksalno je da smo se bavili rešavanjem stambenog pitanja za bogatije, a zanemarili siromašnije“, kaže Arsić.

SVE TEŽE DO STANA

Problem je i to što su cene nekretnina već duže vreme visoke u odnosu na domaće zarade.

„Odnos cene kvadrata i plate kod nas je nepovoljniji nego u mnogim drugim državama. Kod nas je potrebno izdvojiti veći broj mesečnih plata da bi se priuštio jedan kvadrat stana“, objašnjava Arsić.

Cene nekretnina diže inflacija, odnosno skuplji materijal i cena rada, investiciona gradnja poput Beograda na vodi, ali i program stambenih kredita za mlade. Zbog toga svaki novi talas tražnje dodatno pogoršava položaj građana koji već teško mogu da prate cene stanovanja.

Ipak, Arsić upozorava da dolazak stranaca ne treba posmatrati samo kroz rast kirija i cena nekretnina.

„Ako se posmatra izolovano tržište nekretnina, dolazak stranaca ima negativan efekat jer povećava tražnju i cene. Ali postoje i pozitivni efekti: raste tražnja za drugim proizvodima i uslugama, povećava se potrošnja u ugostiteljstvu, a oni svojim radom doprinose privrednom rastu Srbije“, kaže Arsić.

Drugim rečima, novi priliv ruskih državljana može dodatno da podigne kirije, ali on nije stvorio problem priuštivog stanovanja u Srbiji. Taj problem postoji godinama, dok novi talas samo pojačava pritisak na tržište koje već nema dovoljno stanova dostupnih ljudima sa prosečnim primanjima.

Datum: 01.10.2026

Medij: Blic

Rubrika: Aktuelno

Autori: redakcija

Teme: Komunalna milicija - Beli

Napomena:

Površina: 199

Naslov: PEČENJE PAPRIKE NA TERASI KOŠTAĆE VAS 5.000 DINARA

Strana: 9

Stroga pravila za stanare zgrada

PEČENJE PAPRIKE NA TERASI KOŠTAĆE VAS 5.000 DINARA

SEZONA SPREMANJA ZIMNICE je u punom jeku, ali stanari zgrada koji planiraju da peku paprike na terasi ili u zajedničkom prostoru trebalo bi da budu oprezni. Takve aktivnosti mogu da izazovu prijave komšija, ali i novčane kazne.

Poseban problem predstavlja korišćenje otvorenog plamena u stambenim zgradama, zbog rizika od požara, dima i ugrožavanja drugih stanara.

Profesionalni upravnik Dejan Đurad Vujić objasnio je za „Juronjuz Srbija“ da je za fizička lica predviđena kazna od 5.000 dinara ukoliko se ogлуše o propise koji se odnose na kućni red.

Spremanje ajvara samo po sebi nije zabranjeno, ali način na koji se paprike peku može da bude problematičan. Otvoren plamen na terasi ili u zajedničkim prostorijama može predstavljati rizik za bezbednost zgrade.

Pored toga, dim i mirisi mogu da smetaju drugim stanarima, zbog čega može doći do prijave nadležnim službama.

Pravila kućnog reda razlikuju se od grada do grada, pa bi stanari pre spremanja zimnice trebalo da provere lokalne propise i pravila koja važe u njihovoj zgradi.

Ukoliko se paprike pripremaju u

Foto: Elvis BARUKČIĆ, AFP, Profimedia

stanu na električnom uređaju ili šporetu, bez otvorenog plamena i ugrožavanja drugih stanara, situacija je drugačija.

Zato, pre nego što se na terasi založi vatra za paprike, treba proveriti šta dozvoljavaju lokalni propisi – jer tradicionalno spremanje zimnice u zgradi u pojedinim slučajevima može da se završi i kaznom.

Datum: 01.10.2026

Medij: Nova

Rubrika U fokusu

Autori: Sanja Radovanović

Teme: Komunalna milicija - Beli

Napomena:

Površina: 428

Naslov: Kažnjavani građani zbog pečenja paprika

Strana: 1,6

SPREMANJE AJVARA „UPOSILILO“ I
KOMUNALCE U BEOGRADU

Kažnjavani građani zbog pečenja paprika

Strana 6.

Datum: 01.10.2026

Medij: Nova

Rubrika: U fokusu

Autori: Sanja Radovanović

Teme: Komunalna milicija - Beli

Napomena:

Površina: 428

Naslov: Kažnjavani građani zbog pečenja paprika

Strana: 1,6

SPREMANJE AJVARA „UPOSILIO“ I KOMUNALCE U BEOGRADU

Za vikend kažnjeno više od 10 građana zbog pečenja paprika

SANJA RADOVANOVIĆ

U toku je priprema ajvara, tradicionalnog balkanskog specijaliteta koji se jede tokom zime, a građani koji nemaju vikendicu ili bake i deke na selu, spremaju ga u svojim stanovima i domovima. A da ne bi usmrđeli prostor, mnogi od njih peku paprike na terasama stanova, prostorima oko zgrade, između kuća... To, kako kažu sagovornici „Nove“, nije dozvoljeno, zbog čega nadležne službe pišu novčane kazne, koje idu i do 50.000 dinara.

Prema saznanjima „Nove“, za vikend je zabeleženo više od 10 prijava zbog pečenja paprike na otvorenom u Beogradu. Konkretno, jedni su pekli paprike na svojoj terasi, ali je dim „gušio“ susede. Drugi su postavili roštilj nedaleko ispred ulaza u zgradu, čime su razbesneli veći broj komšija. A bilo je i onih koji su se „krili između“ zgrada kako bi pekli paprike, ali ih je dim i te kako otkrio.

Nažalost, došlo je i do požara jer su građani pekli paprike u podrumu.

Profesionalni upravnik zgrade Milorad Rakić kaže za „Novu“ da pomenuti slučajevi nisu novina i da svake godine ima ovakvih prijava.

Međutim, ove godine je zbog paprika došlo do požara, zbog čega naglašava i upozorava građane da se ponašaju odgovorno.

- Molim sve stanare, ne samo moje zgrade nego apsolutno sve, da se ponašaju odgovorno i kada pristupe pečenju paprika, samo razmisle kako bi se oni osećali da ceo dan, a čak i dva, osećaju dim u neposrednoj blizini. Svi mi volimo ajvar, ali ne smemo da ga pravimo na terasi zgrade, ispred zgrade, iza - objašnjava on.

Foto: Shutterstock

Sagovornik „Nove“ objašnjava da je paljenje vatre na terasi, krovu zgrade i ostalim mestima na kojima ono nije predviđeno, kažnjivo zakonom.

- Nažalost, ja u tom slučaju ne mogu da reagujem i da im zabranim to da čine. Mogu da pozovem komunalnu miliciju, a oni će da im pišu kazne. Zakon kaže da nije dozvoljeno nikakvo spremanje hrane u krugu zgrade, niti na terasi i na krovu ukoliko podrazumeva otvoreni plamen. A ukoliko vas komšija prijavi jer mu miris zirnice ulazi u stan, tu stvarno ne možemo ništa ni mi, a ni komunalci. To nije kažnjivo - pojašnjava upravnik.

Dodaje da pravila i reakcije nadležnih organa zavise od samog stambenog kompleksa i lokacije, ali su zajednički prostori poput dvorišta ispred zgrade podložni strogoj kontroli.

- Ukoliko priprema hrane na otvorenom prostoru ispred objekta ugrožava bezbednost, to je direktan povod za prijavu vatrogasnoj službi koja izlazi na teren, opominje ili kažnjava prekršiće.

Zakon o stanovanju pred-

vida novčane kazne od 5.000 do 50.000 dinara, u zavisnosti od toga na koga se prekršaj odnosi, navodi profesionalni upravnik.

- Za fizičko lice kazna može iznositi 5.000 dinara, dok su veće predviđene za pravna lica. Kaznu će platiti samo onaj koga je inspektor zatekao na licu mesta da peče paprike, dakle konkretan prekršaj u skladu sa nadležnostima inspekcije - objašnjava on.

Prema dostupnim podacima Gradske uprave Beograda, kaznom u fiksnom iznosu od 25.000 dinara kazniće se za prekršaj fizičko lice ako ne postupa u skladu sa dopunjenim odredbama, dok će se pravno lice, kao stanar kazniti novčanom kaznom u fiksnom iznosu od 150.000 dinara, odgovorno lice u pravnom licu novčanom kaznom od 25.000 dinara, a preduzetnik od 75.000 dinara.

Kako se dalje ističe, vatru je zabranjeno paliti i u parkovima, zelenim rekreacionim površinama i drugim javnim površinama, a za nepoštovanje ove odluke možete, takođe, skupo da platite.

Za ovaj prekršaj komunalni policajac može izdati kaznu za pravno lice od 50.000, za odgovorno lice 10.000, za preduzetnika 30.000, a 10.000 za fizičko lice.

Zakon o stanovanju predviđa novčane kazne od 5.000 do 50.000 dinara, u zavisnosti od toga na koga se prekršaj odnosi, kaže Milorad Rakić, profesionalni upravnik zgrade

Datum: 01.10.2026

Medij: Politika

Rubrika: Beograd

Autori: redakcija

Teme: Sekretarijat za poljoprivredu

Napomena:

Površina: 199

Naslov: Otvoren sajam pčelarstva na Tašmajdanu

Strana: 14

Фото Танјуг

Отворен сајам пчеларства на Ташмајдану

Међународни сајам пчеларства почео је у Ташмајданском парку. Сајам је отворио градски секретар за пољопривреду Саво Павичић, који је истакао да су из градске касе и ове године издвојена значајна средства за унапређење пољопривредне производње на територији града. – Кроз јавне позиве обезбеђено је 533 милиона динара. Субвенционисани су куповина трактора, прикључних машина, противградних мрежа, система за наводњавање пластеника, уматичених грла стоке, а средства су наравно издвојена и за пчеларство – рекао је Павичић, а пренео Танјуг. Према његовим речима, већ десетак година, сви пчелари који конкуришу добијају по 120.000 динара за набавку кошница и опреме, а резултат тога је удвостручен број кошница на територији Београда. Сајам се затвара у недељу, у 18 часова.

А. К.

Datum: 01.10.2026

Medij: Radar

Rubrika: bez naslova

Autori: Milan Radonjić

Teme: Skupština grada Beograda

Napomena:

Površina: 1254

Naslov: Kremaljski priručnik i banjička monografija

Strana: 26,27,28

Društvo na radaru

OPASNE VEZE RUSKE BEZBEDNOSNE SLUŽBE U RATU REŽIMA
PROTIV POBUNJENOG DRUŠTVA

Kremaljski priručnik i banjička monografija

Kako su se od leta 2025. i intenziviranja protesta u Srbiji ruske službe bezbednosti umešale u odbranu režima u Beogradu i to ne samo propagandno, već i operativno i kakav je njihov uticaj na bezbednost zemlje

Milan Radonjić

SVAKI TREĆI DIPLOMATA Ruske Federacije u Srbiji povezan je sa bezbednosnim službama, objavio je istraživački portal *Agencija*, sastavljen od novinara nekadašnjeg portala *Projekt*, koji su posle početka rata u Ukrajini zbog pritiska Kremlja morali da napuste Rusiju. Sagovornici *Radara* ukazuju da su tim povodom stvari u Srbiji zapravo malo gore nego što izgledaju, te da su se ruske službe bezbednosti od leta 2025. ne samo propagandno već i operativno umešale u odbranu uzurpatorskog režima u Beogradu. Na iste informacije ukazuju obavešteni izvori *Radara* i upozoravaju na opasne veze domaćih neformalnih centara represije sa zvaničnim službama stranih zemalja.

Novinari *Agencije* pronašli su da je najmanje 29 pripadnika diplomatskog osoblja ambasade RF u Srbiji povezano sa obaveštajnim agencijama (37,2 odsto) ili da imaju dokumentovane veze sa njima, analizom baza podataka Rupep.org. U vreme početka invazije na Ukrajinu u februaru 2022. ambasada RF i trgovinsko predstavništvo u Srbiji brojali su 54 pripadnika, dok je već naredne 2023. godine taj broj porastao na 62. Prema spisku diplomata prijavljenih pri Ministarstvu spoljnih poslova danas taj broj iznosi čak 78, dok za poređenje ista takva misija u Bugarskoj broji svega 18 članova, iako su dve zemlje uporedive po broju stanovnika. Prema istom istraživanju, od pomenutih 29 pripadnika diplomatskog osoblja, njih 19 povezano je sa ministarstvom odbrane, odnosno vojnom obaveštajnom službom GRU. Od tog broja čak šest službenika zaposleno je u kabinetu vojnog atašea Genadija Možajeva.

Sagovornik *Radara* Igor Bandović iz Beogradskog centra za bezbednosnu politiku, ove informacije interpretira kao još jednu potvrdu strateškog interesa Ruske Federacije za Srbiju, najviše u sektoru bezbednosti: „Mi znamo da je još 2021. godine formirana radna grupa za borbu protiv obojenih revolucija koju je napravio

Marko
Parezanović,
bivši načelnik
operative BIA

Datum: 01.10.2026

Medij: Radar

Rubrika bez naslova

Autori: Milan Radonjić

Teme: Skupština grada Beograda

Napomena:

Površina: 1254

Naslov: Kremaljski priručnik i banjička monografija

Strana: 26,27,28

Aleksandar Vulin sa Aleksandrom Patruševom, tadašnjim šefom SVR i generalnim sekretarom Saveta za nacionalnu bezbednost Rusije. Očigledno je da, iako su obojica smenjena sa svojih pozicija, ta saradnja se nastavila. Mi smo videli prošle godine nešto što je potpuno neuobičajeno u nekoj diplomatskoj praksi da imamo, reagovanje SVR – saopštenje u vezi s lokalnim medijima u Srbiji, što je flagrantno mešanje u unutrašnje stvari. Ja se ne sećam da se igde nešto takvo dogodilo. Zatim tu je priča o zvučnom topu, navodna analiza FSB koji je došao do toga da nama ispostavlja taj izveštaj. Meni izgleda da je ta saradnja intenzivna i vrlo obostrana“, zaključuje Bandović.

Sagovornik apostrofira slučajeve organizovanja naših državljana da podstiču verske nered u evropskim zemljama, odnosno formiranje kampova za strane državljane za obuku metodama hibridnog ratovanja. Podsetimo, jedan od njih krajem 2024. posetili su novinari *Radara* u selu Radenka na istoku zemlje, a novembra 2025. godine naš nedeljnik je pisao i o neobičnom slučaju hapšenja i puštanja ruskog obaveštajca Slave Kalinjina.

„Sada sve one druge stvari koje smo imali, da Rusija koristi teritoriju Srbije da obučava ljude koji je trebalo da idu u Moldaviju, da tamo prave nered pred izbore, kao i one dve situacije koje smo imali da su naši državljani koji su poslani da praktično izazovu verske nered u Parizu i Berlinu mene navode na dva zaključka: da je Rusima jako važno da ovde imaju svoj uticaj, ali i da smo mi nažalost čini se otišli i korak dalje. Ranije smo pričali dosta o tom njihovom zloćudnom uticaju, ali smo sada ušli u jednu višu fazu, ja bih rekao pre svega što se tiče protesta i svega što se dešava u Srbiji, da su naše vlasti autosorsovale Rusima represiju i praktično da se zajedno „bave problemima obojenih revolucija“ u našoj zemlji. Sa druge strane, oni koriste teritoriju Srbije za hibridni rat koji se trenutno vodi protiv evropskih zemalja i EU.“

Marko Parezanović, bivši načelnik operative BIA, objavio je knjigu pod naslovom *Hibridni rat od doktrine do prakse*, koja je nedavno dobila ruski prevod i promociju u Moskvi. Parezanović je inače doktorirao na Fakultetu političkih nauka u Beogradu sa fokusom na temu o nasilnim prevratima, sa titulom profesora i predavača na Akademiji za nacionalnu bezbednost u okviru Bezbednosno-informativne agencije na Banjici. Parezano-

Parezanovićeva smena sa mesta načelnika operative BIA bila je detaljno praćena u ruskim medijima, uz ocenu da je reč o Vučićevom popuštanju pred zahtevima Zapada

ocenu da je reč o Vučićevom popuštanju pred zahtevima Zapada.

„Mislim da je ta saradnja odavno dobila svoju intenzivnu operativnu dimenziju. Mi smo imali situaciju 2023. godine posle izbora gde su se predstavnici vlasti (Ana Brnabić) hvalili kako je zahvaljujući informacijama iz ruskih bezbednosnih službi sprečen pokušaj rušenja ustavnog poretka, svega neke dve večeri posle poznatih događaja ispred Skupštine grada“, nastavlja Bandović. „Oni to uopšte ne kriju i na tom primeru primećujem da zapravo ne postoji nikakvo balansiranje Srbije između Istoka i Zapada, već da svoje odnose sa Zapadom Srbija glumi, dok sve ovo što se dogodilo u poslednje dve godine Srbija radi po tom ruskom receptu Kremaljskog priručnika borbe protiv obojenih revolucija. Čacilend nije nešto što je izmislio Vučić, već je takav isti kamp postojao u Kijevu u Ukrajini – boraca protiv njihove revolucije, gde su oni fizički zauzeli prostor i sprečavali građane da se na njemu okupe. To je jedna stvar, ali ima gomila drugih primera kako se oni suprotstavljaju promenama oponašajući akcije protestanata i tako dalje. To je definitivno recept koji su preuzele naše vlasti.“

Bandović ukazuje na istraživanje BCBP gde je pronađeno da je formulacija „obojena revolucija“ u režimskim medijima pomenuta više od 17.000 puta.

„Parezanović se u svojoj knjizi ne bavi samo fenomenom hibridnog rata, već on u njoj govori o tom takozvanom srpskom svetu, odnosno ruskom svetu koji je primenjen na Srbiju, i toj ideologiji. Interpretira se šta je važno za jednu naciju u ovim okolnostima i taj program je tu izdeklamovan. Ovo kako se oni ponašaju meni ukazuje na potpuni znak jednakosti.“

Naš sagovornik kaže da je danas teško sagledati dokle dopire autonomija srpskih službi, a gde počinje uticaj ruskih.

„Moj utisak je da je to veoma prožeto. Nemam utisak da se te stvari rade bez znanja ove druge službe i mislim da su oni tu na za-

Uticaj ruskih službi je kod nas često nevidljiv jer je u sprezi sa režimom i neretko se potcenjuje. Ne postoji svest koliko je zapravo zbog toga ugrožena bezbednost zemlje

Igor Bandović

Datum: 01.10.2026

Medij: Radar

Rubrika bez naslova

Autori: Milan Radonjić

Teme: Skupština grada Beograda

Napomena:

Površina: 1254

Naslov: Kremaljski priručnik i banjička monografija

Strana: 26,27,28

jedničkom zadatku. Nemam dokaze da to potvrdim, ali mislim da je to intenzivirano prošle godine kada se Vučić suočavao sa mnogo protesta u gotovo svim mestima i značajnim protestima u najvećim gradovima. Moj je utisak da je tada zatražio pomoć, a neke indicije kojima smo se tada bavili, ukazivale su da su ruske službe bile direktno uključene."

Beogradski centar za bezbednosnu politiku bio je napadnut od dve različite hakerske grupe, od kojih je jedna povezana sa GRU (Vojna obaveštajna služba) a druga sa SVR (Spoljna obaveštajna služba), sa karakterističnim nazivima Midnight Blizzard i Forest Blizzard, koje takve napade nisu izvodile samo u Srbiji.

"Kod nas u se to ne vidi u medijima, ali u Evropi se zaista vodi jedan hibridni rat Zapada i Rusije i to se sad pojavljuje sa vremena na vreme, kao te akcije sa dronovima na lajpciškom i luksemburškom aerodromu. Moje uverenje je da oni operišu pod takozvanim aktivnim merama i u Srbiji, samo kod nas to vlasti zataškavaju, jer imaju zajednički interes u Srbiji, a to je da ne dođe do bilo kakve promene vlasti u Beogradu. Ne treba trošiti reči kako to utiče na nacionalni suverenitet i bezbednost zemlje ako bilo koja služba može na takav način da nesmetano vršlja i da čak napada građane, državljane ove zemlje."

Istraživanja BCBP ukazuju da su gotovo svi Rusi koji su se na bilo koji način suprotstavljali ratu u Ukrajini izbačeni iz Srbije, kao kontrausluga koju je naša služba učinila ruskoj. Istovremeno, kako ukazuju nezavisni izvori *Radara*, pritiskom na veteranske organizacije kojim se intenzivno bavila VBA, pokušavao se na Zapadu proturiti narativ vlasti po kome je studentski pokret proruski, odnosno da ruši Vučića za račun Kremlja: "To je bilo veoma prisutno prošle godine, meni konkretno je pokazana slika sa Vagnerovim zastavama na studentskom protestu, gde se vide dve osobe koje nose te zastave. Neki ljudi i dalje misle da je to slučaj, ali ja mislim da to više ne prolazi. Ipak oni forsiraju taj narativ, naročito u kontaktu sa Amerikancima. Mišljenja sam da to više ne prolazi jer su odnosi EU i Rusije bukvalno na ivici rata, i pitanje sada je: da li ste sa nama ili protiv nas.

Da stvari polako izmiču kontroli ukazuje i slučaj iz juna meseca kada su na srpsko-mađarskoj granici uhapšena dva državljanina Srbije, koji su u odvojenim automobilima prevozili dron, odnosno eksplozivna sredstva.

"Reč je o takozvanim agentima za jednokratnu upotrebu, ljudi različitih profila, koji nisu deo samih bezbednosnih službi, već su tu da izvrše neki zadatak. Taj uticaj ruskih službi je kod nas često nevidljiv jer je u sprezi sa režimom i često se potcenjuje. Ne postoji svest koliko je zapravo zbog toga ugrožena bezbednost zemlje, time što se dopušta učešće stranih službi u borbi protiv svojih građana." ■

Datum: 01.10.2026

Medij: Radar

Rubrika bez naslova

Autori: Stefan Slavković

Teme: Skupština grada Beograda

Napomena:

Površina: 1263

Naslov: Može li referendumska atmosfera da pojede svoju decu

Strana: 14,15,16

KOMBINATORIKA
PROTIVREŽIMSKOG BLOKA

Može li referendumska atmosfera da pojede svoju decu

Višegodišnja opoziciona dilema „jedna ili više kolona“ nikad nije bila bliža razrešenju, a predstojeći izbori tumače se kao glas za režim ili protiv njega. Kako se to može odraziti na strukturu idućeg saziva Narodne skupštine, ali i na opoziciju u celini

Stefan Slavković

LEPO JE RASIM LJAJIĆ na predizbornom skupu u Novom Pazaru rekao da je cilj izborne koalicije njegove Socijaldemokratske partije i Crnogorske demokratske partije, kao manjinskih stranaka, osvajanje „pet ili šest mandata“ koji bi u postizbornim računicama pomogli jednoj od dve najsnažnije opcije da broji do 126 poslaničkih mesta i formira većinu.

Tako je, možda i nehotice, potvrdio dve teze o plebiscitu zakazanom za 25. oktobar koje su se, s određenim odudaranjima, mogle iščitati i iz dosadašnjih sondaža javnog mnjenja. S jedne strane, borba između „Studentske liste – Studenti pobeđuju“ i liste „Aleksandar Vučić – Ujedinjena Srbija“ dovoljno je ujedinjena da se, u zavisnosti od scenarija, obema može dati šansa za formiranje većine. S druge, maltene sve ostale nemanjinske liste kojima se daje makar i teoretska šansa da pređu cenzus od tri odsto („Evropska Srbija“ okupljena oko Stranke slobode i pravde, novosadske Solidarnosti i Stranke Srbija Centar, „Autentična desnica – dr Miloš Jovanović“ koju čine nekadašnje članice koalicije NADA, i „Ivica Dačić – faktor stabilnosti“ čija je srž Socijalistička partija Srbije) imaće važnu ulogu, nalik onoj koja je socijalistima već pripala, u maju 2012. godine.

Datum: 01.10.2026

Medij: Radar

Rubrika: bez naslova

Autori: Stefan Slavković

Teme: Skupština grada Beograda

Napomena:

Površina: 1263

Naslov: Može li referendumska atmosfera da pojede svoju decu

Strana: 14,15,16

Četrnaest godina kasnije, ne zna se ni ko će biti premijer, ni ko će biti predsednik, ali je jasno da se podrška SPS-u prema projekcijama srozala na manje od pet odsto, umnogome zbog istrajne saradnje sa SNS-om.

Neka savezništva su i dalje manje neprirodna od drugih. S jedne strane, u atmosferi koja od Petog oktobra nije bila više referendumska, računica SNS-a je jasna – pogurati socijaliste do poslaničkih mesta, iako su ozbiljno ranjeni isključenjem potpredsednika partije Branka Ružića i potonjim odlaskom nekolicine funkcionera, mahom iz unutrašnjosti. Usledilo bi zatvaranje konstrukcije uz pomoć eventualnih preletača i manjinskih stranaka koje uvek prirodno gravitiraju ka skupini na vlasti. U konačnici, lista vladajuće stranke bi tako mogla da osvoji manje glasova od SL, ali da svejedno formira skupštinsku većinu i nastavi gde je stala.

U osvit predaje izbornih lista, koalicija „Narodna Srbija“, okupljena oko Narodne stranke, Ekološkog ustanka i Novog lica Srbije, napravila je neobičan gambit – skupila je

Deluje da studentski pokret i opozicija na republičkom nivou nisu uspeli da naprave svojevršno „partnerstvo u povlačenju“, i sada će uređenje njihovog odnosa donekle zavisiti od birača. To će dovesti do velikog reseta političke scene, koji će se možda videti već na predsedničkim izborima

potpise i predala listu Republičkoj izbornoj komisiji, da bi odmah potom odlučila da podrži SL. Te tri organizacije tako su se pridružile onima koje su odustale od ulaska u političku arenu još pre no što su se predizborni administrativni koraci uopšte našli na dnevnom redu. Reč je o Demokratskoj stranci, Zeleno-levom frontu, Pokretu slobodnih građana i Pokretu „Kreni-promeni“, koji do sada nije boravio u republičkom parlamentu, ali jeste u Skupštini grada Beograda.

Moguće je zamisliti da AD, u slučaju prelaska cenzusa, i vlasti i studentima ispostavi svoje zahteve i crvene linije i potom se opredeli u skladu s deklarisanom potrebom za sabornošću i odbranom nacionalnih interesa. Listi čiji je nosilac Miloš Jovanović iz Novog DSS-a posao je odnedavno olakšan spektakularnim raspadom glavnog ideološkog i izbornog takmaka, Pokreta „Mi – Snaga naroda“ Branimira Nestorovića.

Naposletku, lista ES je takođe istrajala u odluci da učestvuje na izborima, iako je osmoro visokih

Datum: 01.10.2026

Medij: Radar

Rubrika bez naslova

Autori: Stefan Slavković

Teme: Skupština grada Beograda

Napomena:

Površina: 1263

Naslov: Može li referendumska atmosfera da pojede svoju decu

Strana: 14,15,16

Politika na radaru

funkcionera njenih članica povuklo svoja imena s liste kandidata za poslanike, nezadovoljno što podrška nije preusmerena ka SL. Odluka o izlasku na izbore najčešće se obrazlagala tvrdnjom da kandidati sa SL nemaju iskustva poslovanjem javne uprave, da izvestan broj opozicionih birača nije zadovoljan njihovim planom i programom, te da im treba ponuditi adekvatnu, proevropsku opciju na biračkom listiću, kao i tvrdnjom s početka teksta – posle izbora, naime, neko će sa SL morati da pravi većinu, ako za to uopšte bude mogućnosti, ili će morati da podrži manjinsku vladu upravljenu oko SL, kako je najavila Jasna Matić, internacionalna sekretarka Solidarnosti i kandidatkinja za poslanicu na listi ES.

Prema rečima Dušana Spasojevića, profesora na beogradskom Fakultetu političkih nauka, to što istraživanja javnog mnjenja sugerišu da niti jedna od dve vodeće liste nema dovoljno za apsolutnu većinu otvara prostor za širu postizbornu kombinatoriku.

„Hipotetički, SL može da osvoji oko četrdeset odsto glasova i da uz podršku ES, ali možda i nekih drugih aktera, formira vladu. To će sugerisati njenu manju stabilnost i kraće trajanje. S druge strane, poslanici ES i SL će u tom slučaju biti prinuđeni da sarađuju, što potencijalno može da smanji distancu između studentskog pokreta i opozicionih partija, koja je, smatram, bila previše naglašena, budući da su nam lokalni izbori prethodne godine pokazali relativno uspešne modele saradnje“, kaže Spasojević za *Radar*.

Kada su studenti pre skoro godinu i po dana izašli sa zahtevom za vanredne parlamentarne izbore, naš sagovornik je u autorskom tekstu za naš nedeljnik ukazao da studentski pokret može da privoli opozicione partije na odustajanje preko nekoliko modaliteta.

Prvi, onaj koji bi unapred oročio eventualnu vladu upravljenu oko SL, osporio je prvi na listi Ilija Srdanović, kada je u intervjuu za *Radar* rekao da je „maksimum njenog trajanja lako odrediti, a minimim teško“. Zavisiće od stabilizacije društveno-političke situacije i znavljanja ključnih institucija. Druga dva – iznalaženje načina da se stranke van parlamenta finansiraju kako bi preživele, odnosno obavezivanje kandidata sa SL na to da se neće kandidovati na prvom narednom plebiscitu – malo su verovatna, a ako i jesu bili predmet pregovora studenata i opozicije, javnost o tome ništa ne zna.

Jedna stvar je sigurna – kako god opozicioni zdravstveni bilten opozicionih pokreta i partija bude izgledao nakon izbora, potreba za njima neće nestati.

Budući izgled trenutne opozicije možda će i više zavisiti od političke artikulacije tema nego od toga koje su opcije formalno prisutne

Dušan Spasojević

„Za tih skoro godinu i po dana, deluje da studentski pokret i opozicija na republičkom nivou nisu uspeli da naprave svojevrsno 'partnerstvo u povlačenju', i sada će uređenje njihovog odnosa donekle zavisiti od birača. To će, pak, neminovno dovesti do velikog reseta političke scene, koji će se možda videti već na predsedničkim izborima, kada bude više kandidata. Od januara iduće godine, nemali broj glasača će i dalje imati uverenja, ali opcije za koje su do sada glasali možda neće postojati u aktuelnom obliku. To naročito važi ako dođe do smene vlasti, kada će se određeni broj simpatizera SNS-a okrenuti drugim akterima“, kaže Spasojević i podseća da su, u periodu posle Petog oktobra, radikali i DSS „pojeli“ ozbiljan deo biračkog tela poraženog SPS-a.

S obzirom na to, mogući ulazak poslanika ES u parlament neće obavezno podrazumevati bolju poziciju njenih članica u odnosu na opcije koje su podržale SL, baš kao što ni činjenica da su kandidati na listi SL i pojedinci koji levitiraju oko nje nestranačke ličnosti neće garantovati da neće poželeti da, na neki način, ostanu deo političkog života. Moguća predviđanja dodatno komplikuje činjenica da idući saziv Narodne skupštine može trajati od nekoliko meseci do nekoliko godina. Izvesno je samo da će, kao i do sada, one opcije koje budu deo izvršne vlasti imati određenu prednost u odnosu na konkurenciju.

Slično se, međutim, može reći i za, uslovno rečeno, nove aktere. Neki od njih su već dovoljno prepoznatljivi da budu vidljivi i tokom kampanje SL, poput „Kreni-promeni“, neki od njih tek nastaju, poput Inicijative za demokratski socijalizam, okupljene oko bivšeg člana PSG Radivoja Jovovića i Melanije Lojpur. Govori se i o mogućem pokretu Branka Ružića. Za njih, podrška SL ne isključuje istovremenu pripremu terena za političku borbu višeg nivoa nakon izbora, što je manje izvodljivo u slučaju onih koji su bili deo parlamentarnog života, poput DS, ZLF, PSG, ali i EU, NLS, NPS...

„U slučaju smene vlasti, veoma će važno biti i koje će teme postati dominantne, zbog čega je zanimljivo pratiti program SL, koji je zapravo i dalje u nastajanju. Pitanje Kosova bi birače odvelo u jednu stranu, ekološki

problemi u drugu, evrointegracije u treću, naročito ako Crna Gora, recimo, ozbiljno uznapreduje ka EU. Drugim rečima, budući izgled trenutne opozicije možda će i više zavisiti od političke artikulacije tema nego od toga koje su opcije formalno prisutne“, zaključuje naš sagovornik.

Zvuči kao politika na mala vrata, zar ne? ■

Jedna stvar je sigurna – kako god zdravstveni bilten opozicionih pokreta i partija bude izgledao nakon izbora, potreba za njima neće nestati

Datum: 01.10.2026

Medij: Radar

Rubrika: bez naslova

Autori: Gorica Mojović

Teme: Skupština grada Beograda; Sekretarijat za kulturu

Napomena:

Površina: 1778

Naslov: Ko popunjava prazninu

Strana: 58,59,60,61

Kultura

FESTIVALI PRAZNIH STOLICA

Ko popunjava prazninu

Publiku čine ljudi koji kulturu vole, oni koji prepoznaju istinske vrednosti. Ne mogu vezu između stvaralaca i publike da razumeju oni koji nikada ne idu u pozorište, na koncerte, izložbe, a poslednja knjiga koju su pročitali im je neka iz lektire za osnovnu školu

Gorica Mojović

U NIŠU SE od 1966. godine održava manifestacija Filmski susreti, posvećena domaćim glumcima i njihovim ostvarenjima. Osnivači manifestacije bili su Udruženje filmskih glumaca Jugoslavije i Grad Niš. Godine 2025. Udruženje filmskih glumaca za čijeg predsednika je te godine izabran glumac Petar Benčina, saopštilo je da Filmski susreti u Nišu neće biti održani zbog stanja u zemlji, protesta i blokada. Vlast je uprkos tome odlučila da ipak održi „Susrete na Tvrđavi“. Na festivalu su se pojavili malobrojni umetnici koji su se poklanjali pred skoro praznim gledalištem. Ta manifestacija je dobila pomoćno ime – „Festival praznih stolica“.

Nekadašnji suorganizatori razišli su se na dve strane. Grad Niš i Niški kulturni centar su 2026. godine pokrenuli novi festival, nešto kao Međunarodni filmski festival u Nišu. Željko Mitrović, koji u ime i za račun vlasti producira jedan broj festivala pretvarajući ih u pinkovske rijalitije, potrudio se da dovede pomalo ocvalu svetsku zvezdu Žan-Kloda van Dama. Kao što i priliči, Mitrović je glumca najpre odveo kod Aleksandra Vučića, potom na binu u Tvrđavi da svečano otvori festival. Žena koja je prevodila njegov govor našla se na mucu kako da prevede neke delove njegovog govora jer je bilo očigledno da Van Dam nije siguran gde je došao. Zahvalio se predsedniku (bezimenom) i „gospodinu Pinku“ i proglasio 60. festival otvorenim. Taj 60. festival je počeo četiri dana kasnije na drugom mestu. Na otvaranju ovog državnog festivala zaista je bilo mnogo ljudi, neki su došli da vide svetsku zvezdu, neki zato što im je to bila radna obaveza. Već sledećih dana i ta manifestacija se pretvorila u „Festival praznih stolica“.

Na festivalu koji je Udruženje filmskih glumaca organizovalo četiri dana kasnije, od 29. avgusta do 3. septembra na keju kraj Nišave (gradska opština Medijana), sledeći tradiciju dugu 60 godina, uprkos opstrukcijama, uprkos kiši, okupio se ogroman broj građana da pozdravi svima poznate glumačke veličine. I narednih dana bili su prisutni i umetnici, njih preko stotinu, i

publika, njih više hiljada. Njima se obratila dobitnica nagrade „Pavle Vuisić“ Tanja Bošković: „Kad nas pogledam – nismo sami!“

Sajam knjiga je jedna od najstarijih kulturnih manifestacija u Srbiji koja je redovno bila rekorder po broju posetilaca. Uoči održavanja 68. sajma planiranog da traje od 25. oktobra do 2. novembra 2025. godine izdavači su tražili da se održavanje Sajma pomeri za dva dana kako ne bi koincidiralo s godišnjicom pada nadstrešnice u Novom Sadu. Zahtevali su i da se smanje cene zakupa. Ti zahtevi su odbijeni, usledile su ostavke predsednika i nekih članova Odbora, jedan broj izdavača odbio je da učestvuje (većina je 1. novembra zatvorila štandove), a Ljubivoje Ršumović koji je trebalo da otvori Sajam, odustao je. Zamenio ga je Čedomir Antić održavši poduži, zamoran govor. Na otvaranju se nije moglo uočiti prisustvo značajnijih književnih imena, a iza brojnog obezbeđenja, publiku su uglavnom činili sekretari, podsekretari i ostali uglednici raznih ministarstava i drugih državnih službi. Prvog radnog dana najbrojnija publika pristigla je autobusima iz Republike Srpske. Nije da čitaoci iz Srpske nisu i ranijih godina dolazili na Sajam, ali ovog puta baš su bili dobro organizovani i brojni. Eto, da se ne misli da se organizuju da dolaze samo zbog glasanja na izborima.

Organizatori su objavili da je na Sajmu bilo 134.750 posetilaca. Kako smo često imali priliku da više verujemo sopstvenim očima nego brojkama koje objavljuju nadležne službe, možemo s pravom da sumnjamo u ovaj podatak. Nezgodno je što su organizatori 2024. godine saopštili da je bilo preko 200.000 posetilaca, te tako i zvanične cifre pokazuju da je broj posetilaca opao za više od 30 posto.

Koliko će biti posetilaca na Sajmu koji treba da se održi od 23. do 31. oktobra 2026. godine? Izbegnut je 1. novembar, ali će se tokom Sajma održati parlamentarni izbori. Nešto slično, tj. izbori, desilo se i 2000. godine. Sajam je trebalo da otvori Slobodan Milošević, ali se pre

Datum: 01.10.2026

Medij: Radar

Rubrika bez naslova

Autori: Gorica Mojović

Teme: Skupština grada Beograda; Sekretarijat za kulturu

Napomena:

Površina: 1778

Naslov: Ko popunjava prazninu

Strana: 58,59,60,61

toga desio 5. oktobar, pa su i on i dotadašnji organizatori otišli u prošlost! Samo podsećam!

Veliko je pitanje koliko će ljudi želeti da poseti ovogodišnji Sajan knjiga? Većina pravih izdavača ga bojkotuje, tako da su glavni izlagači državne firme, ustanove, eparhije, manastiri, neke prodavnice knjiga, razna udruženja kao npr. „Motokultivator“, Pošta Srbije (dodeljen im je veliki prostor, mada se ne bi reklo da su oni veliki izdavači, ali treba popuniti prazninu). Naravno ne izostaje „pomoć prijatelja“, tj. brojnih izdavača iz Republike Srpske.

Godine 2024. švajcarski reditelj Milo Rau otvorio je 58. Bitef i govorio protiv Rio Tinta. Uglavnom je poznato šta se posle toga dešavalo. Godine 2025. nije održan zvanični 59. Bitef, održan je ne:Bitef. Uprkos otkazivanjima pozvanih predstava, uprkos nezadovoljstvu velikog broja umetnika, ove godine održan je zvanični 59. Bitef. Na otvaranju u Ateljeu 212 jeste bila puna sala, opet bez značajnijih imena naše kulturne scene. Tokom narednih dana trajanja festivala opet su se ukazale PRAZNE stolice. Nema zvaničnih podataka koliko je bilo posetilaca. Tako je zvanični Bitef potvrdio slogan ne:Bitefa: „Bitef je tamo gde se okupimo“. Publika se okupljala na ne:Bitefu održanom 20. septembra na 60 mikrosцена na kojima je program trajao šest sati. Ono što je bilo vidljivo, gde god da ste kretali kroz grad sretali ste ljude koji su odlazili ili se vraćali s nekog događaja. Sticao se utisak da je ceo grad pozornica. Okupili su se stvaraoci, umetnici, kulturni radnici, poslenici i – publika!

Gradska sekretarka za kulturu Jelena Medaković neumorno ponavlja da je s kulturnim manifestacijama sve u najboljem redu, da su sve pripreme obavljene na najbolji mogući način, da se vraća sjaj tradicionalnim manifestacijama, ama, „zlatno je doba“ u kulturi. Uprla je iz sve snage da se sve manifestacije održe, da se preskoče ili prečute problemi, da se potisnu pitanja i zanemare uzroci neodržavanja i bojkota pojedinih manifestacija. Ponosno pobraja da su ove godine sve manifestacije održane ili će biti održane! Moraju! To je dovelo

i do nekih bizarnih situacija, te je tako u Domu omladine od 21. do 27. septembra održan Martovski festival. U dokumentima Skupštine grada piše „Beogradski festival dokumentarnog i kratkometražnog filma“, Taj festival se inače tradicionalno održavao u martu, te su ga mnogi i kolokvijalno zvali „Martovski“. Sada je u svim promo materijalima, na reklamnim panoima kao zvaničan naziv ispisano „Martovski festival“. Zašto? Da bi se na taj način dokazalo da se održava kontinuitet, pa može i mart da se preseli u septembar. Na stranu

Datum: 01.10.2026

Medij: Radar

Rubrika: bez naslova

Autori: Gorica Mojović

Teme: Skupština grada Beograda; Sekretarijat za kulturu

Napomena:

Površina: 1778

Naslov: Ko popunjava prazninu

Strana: 58,59,60,61

to što nema objašnjenja zašto prošle godine nije održan, nema objašnjenja ko je radio selekciju za ovogodišnji festival jer je selektor Dejan Dabić podneo ostavku, nije objavljeno koliko tačno filmova će biti prikazano, nije objavljen sastav žirija. Otvaranje Festivala malo je bilo tužnjikavo, računajući i nekoliko fraza koje je otvarajući Festival izgovorio Vuk Savić, osoba retko kome, osim vlastima, poznata. Sala Doma omladine čak ni na otvaranju nije bila ispunjena, balkon nije ni otvaran, mada je jedan deo publike došao organizovano i ulazio u salu po spisku.

Posle pauze od dve godine, pomeranja termina, menjanja selektora, ove nedelje počinje Fest. Kad je prethodni Odbor (predsednik Dušan Kovačević), podnosio ostavku i odustao od organizacije Festa obrazložio je da to čini iz razloga „solidarisanja s publikom, filmskim radnicima i studentima filmskih škola koji su u blokadama ili u štrajku, kao i jasnih stavova esnafske udruženja“. Novi Odbor čija je predsednica Jelena Medaković (koja inače predsedava u više Odbora), a članovi Lazar Ristovski, Goran Peković, Marko Novaković i Jelena Stošković, nije imao te dileme, daleko bilo! Imenovan je novi selektor Dragan Jeličić koji je odabrao filmove, napravio program i Fest može da počne 2. oktobra. Poznavao ci filma tvrde da je program dobar, ali neki imaju rezervu da održavanje Festa u ovakvim okolnostima doprinosi stvaranju lažne slike da je sve normalno. Dosad je najveće oduševljenje održavanjem Festa pokazala predsednica Odbora, kao i drugi predstavnici vlasti. Da li će to njihovo zadovoljstvo podeliti i publika, videćemo!

Ovom spisku manifestacija koje zbog različitih poteza vlasti izazivaju otpor i pobunu umetnika kojima se potom pridružuje i publika, mogle bi se priključiti i druge manifestacije, kao što je npr. Gitarijada u Zaječaru. Kada je 2025. godine otkazano učešće bendu Goblini, isto su uradila još četiri popularna ansambla, a onda je i publika otkazala posetu!

Posle navođenja ovih primera o odnosu publike prema nekim, nekada velikim i uglednim manifestacijama, nužno se postavlja pitanje zašto se dešavaju „prazne stolice“, zašto publika bojkotuje neke događaje? Publika uglavnom reaguje na stavove koje iskazuju umetnici, stručnjaci, kulturni radnici. Ako toga nema, život teče dalje.

Pred testom publike: Film „Zlatni rez“ Lordana Zafranovića otvara Fest

Nema javnih reakcija na programe i organizaciju jedne od najvažnijih muzičkih manifestacija, Bemus. Uprkos tome što je bilo vidljivo da je prethodnih godina Bojan Sudić skoro pa prisvojio Bemus (bio predsednik Odbora, pa umetnički direktor, istovremeno na dva, tri koncerta dirigent orkestrima koje je vodio ili osnovao), uprkos činjenici da je program znatno osiromašio i sveo se na nastupe nezaobilaznih ansambala RTS, nekoliko domaćih izvođača i jednog ili dva umetnika međunarodnog renomea. Ove godine izgleda da je došlo do nekih tumbanja u Odboru, promene selektora, ko zna čega još, uglavnom, ostalo je manje od petnaestak dana do početka manifestacije, a na sajtu organizatora u rubrici Program, piše: uskoro!

Na sve te propuste nema reakcije stručne javnosti, teško je proceniti kako će publika reagovati na ovakve neizvesnosti. Uglavnom, sumnjam da će biti podataka o broju posetilaca, jer ih i prethodnih godina nije bilo. Inače, izuzev za Sajam knjiga, nema zvaničnih podataka o broju posetilaca i na drugim manifestacijama.

Pre četiri meseca Programski sektor Kulturnog centra Beograda koji od 1986. godine organizuje Oktobarski salon, upozorio je da se ne znaju elementarne činjenice bitne za organizaciju Salona. Medakovića i predsednik Odbora Vuk Vidor demantuju, sve je u najboljem redu, pripreme uveliko teku. Improvizacija, promena pravila, neprimeren odnos prema umetnicima, doveli su do toga da skoro 40 posto domaćih likovnih umetnika otkáže učešće. Uprkos tome što je otvaranje odloženo i dalje se ne zna u ko-

Prvog radnog dana Sajma knjiga najbrojnija publika pristigla je autobusima iz Republike Srpske. Eto, da se ne misli da se organizuju da dolaze samo zbog glasanja na izborima

Datum: 01.10.2026

Medij: Radar

Rubrika: bez naslova

Autori: Gorica Mojović

Teme: Skupština grada Beograda; Sekretarijat za kulturu

Napomena:

Površina: 1778

Naslov: Ko popunjava prazninu

Strana: 58,59,60,61

jim prostorima će Salon biti održan. Zvanično: „u brojnim prostorima“.

Primeri Bemusa i Oktobarskog salona, ali i svi drugi ukazuju ne samo da se ponižavaju umetnici, već se nipodaštava i publika. Manifestacije postaju kulisa iza koje vlast prikriva pravo stanje stvari, sopstvenu nesposobnost i bahat odnos prema kulturi. Podrška publike stavovima umetnika i struke postala je masovnija i vidljivija od kada je počela studentska pobuna. Studenti su probudili društvo zapalo u izvesnu pomirenost sa stanjem stvari. Deo javnosti je na dramatične događaje povremeno reagovao, nekada kao što je to bio slučaj posle tragedija u „Ribnikaru“ i Duboni i Malom Orašju, ali nije bilo te snage, tog faktora okupljanja koji bi artikulisao duboko nezadovoljstvo i želju za pravdom i istinom. Političke stranke su bile nepoželjne. Kad se desila tragedija u Novom Sadu, formirala se nova pokretačka snaga koja je neopterećena političkom prošlošću i teretom promašenih šansi, razbila letargiju, probudila nadu i pozvala na otpor. Podrška studentskom pokretu i zahtevima za uspostavljanje sistema pravednosti, pravde i odgovornosti, postala je pitanje ne političkog, već moralnog stava.

Kako su umetnost i kultura u svojoj biti usmerene na kritičko preispitivanje, na osvajanje i odbranu prostora slobode, veliki broj umetnika pružio je na različite načine podršku studentima. Zbog te podrške mnoge institucije kulture, organizacije kao i pojedinci bili su izloženi šikaniranju, ponižavanju i osvetničkom medijskom progonu. Vlast, koja je davno uspostavila kriterijume političke podobnosti, bespogovorne lojalnosti, rigorozno je primenjivala te kriterijume na sve segmente odnosa prema kulturi, od finansiranja do kadrovske politike. Umetnici su pružali otpor! Pridružila im se i publika!

Ta publika veruje i prati one koji imaju integritet, koji osim što su se dokazali u poslu kojim se bave, dokazali su se i kao slobodoumni, hrabri, neucenjeni, nepotkupljeni, oni koji nisu koristoljubive ulizice i poltroni. Umetnici ne dižu glas iz hira! Ustaju protiv manipulacija, cenzure, obmane, laži, nepravde, neslobode, bahatosti, nasilja! Publici čine ljudi koji kulturu vole, oni koji prepoznaju istinske vrednosti. Ne mogu tu vezu između stvaralaca i publike da razumeju oni koji nikada ne idu u pozorište, na koncerte, izložbe, a poslednja knjiga koju su pročitali im je neka iz lektire za osnovnu školu. Ne mogu ni oni koji su samo zahvaljujući lojalnosti ovoj vlasti došli do nekih pozicija moći, bez stvarnih zasluga i rezultata. (Nisu ni druge vrste koristi zanemarljive.) Zato tako žestoko preziru kulturu!

Naravno, ima i ozbiljnih umetnika i kulturnih radnika koji zagovaraju tezu da se mora obezbediti kontinuitet kulturnih manifestacija, da ne treba preterivati u otporu prema režimu, da treba održavati kulturnu tradiciju. Bliža sam onima koji tvrde da održavanje privida, simuliranje normalnosti samo doprinosi širenju uverenja: Eto, može i tako! Verujem umetnicima i publici čiji je stav: NE MOŽE TAKO! ■

